

АМИР САИДИ МУНКӢ

ПАЙВАНДИ
ДИЛӢО

БО ПАЙРОӢАӢОИ ВОСЕӢ ВА ВОСЕӢТАНОН

ДУШАНБЕ
«ЭӢОД»
2008

Эҳдо ба 120-солагии Шӯриши Восеъ

Мувофиқи қарори Мушовараи Кумитаи ҷавонон, варзиш ва сайёҳии назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар доираи Барномаи давлатии «Тарбияи ватанпарастии ҷавонони Тоҷикистон барои солҳои 2006 – 2010» чоп шудааст.

Амир Сайиди Мункӣ. Пайванди дилҳо (очерки сафарӣ).
– Душанбе: «Эҷод», 2008. -88 саҳ.

Раҳовард аз пайраҳаҳои Восеъ, аз зиёрати мазори сарбозони тоҷик дар Руссия, Украина ва кишварҳои назди Балтика.

Масъули нашр: *Хонов Абдурахмон - мудири Баҳши тарбияи ватанпарастии ҷавонон ва кор бо толибилмони Кумитаи ҷавонон, варзиш ва сайёҳии назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, котиби Шӯрои ҷумҳуриявии байнисоҳавии Ҳамоҳангсоз оид ба тарбияи ватанпарастии ҷавонон, Ҳамоҳангсози Барномаи давлатии «Тарбияи ватанпарастии ҷавонони Тоҷикистон барои солҳои 2006-2010».*

© Амир Сайиди Мункӣ, 2008.

САРСУХАН

Соли 1988 сокинони диёри бостонии Ховалингу Балчувону Сари Хосор ва тамоми аҳли ҷамоатчигии Ҷумҳурии Тоҷикистон 100-солагии Шӯриши Восеъи бузургворро таҷлил карданд. Ва солҳои зиёдест, ки муаллифи ин сатрҳо ба пайроҳаҳои фарзандони барӯманди ин диёр лейтенанти калон Амралӣ Саидбеков, лейтенант Саидкул Турдиев, сержанти калони гвардия Сафар Амиршоев, аскарӣ қаторӣ Исмаи Шарифов ва лейтенанти калони гвардия Сайдахмад Каримов, инчунин ҳазорон ҷавонмардоне, ки дар оташи муҳорибаҳои шадид баҳри озодии Ватан солҳои 1941-1945 ҷон нисор карданд, қадам мезананд, мавод гирд меоварду пажӯҳиш менамояд. Ў миёни қорнамоии Восеъ ва ҷонбозиҳои ин ҷанговарон як робитаи узвие кашф кардааст. Рӯзгори айёми тифливу наврасӣ ва ҷавонӣ, ки ширинтарин давраи умри инсон аст, аз пайроҳаҳои Восеи бузургвор оғоз шуда ва дар майдонҳои ҳарбӣ шадид алайҳи душмани пурқудрат-Германияи гитлерӣ ба поён расидааст. Аз байни онҳо насиб будааст, ки қаҳрамони ҷанг дорандаи ордени Суворов бо ду пои равону ду ҷашми бино ва забони гӯё ба Ховалинг баргардад. Ҳамчун шоҳиди зиндаи рӯзу соатҳо, солу моҳҳои пурмашакқату хунҷакон дар сарзаминҳои дуродур. Ва ҳикояте аз ӯ дар таги Чилчанори шаҳраки Ховалинг дар дилу гӯшҳо монда.

Рӯзе пеш аз ҷанг рафтани модараш - Ниҳолбӣ Каримова, узви КИМ-и Ҷумҳурии Тоҷикистон, ӯро ба зодгоҳи Восеъ, Дараи Мухтор бурд. Хонаи Восеъро зиёрат карданд. Аз таги қушчинори паси ҳавлӣ ба манзараҳои дара нигаристанд. Ва аз оби ҷашмаи равонаш, ки аз ёнаи тепаи пушти хона маҷро мегирад, нӯшиданд. Бошад, ки бори дигар ҷашидани ин об насиби бачаи Ниҳолбӣ гардад.

Дар бозгашт Сайдахмад кӣ будани падарашро донист: Карим дар ҳамин синну соли Сайдахмад ба чанг омодагӣ мегирифт. Иштирокчи фаъолу часури Шӯриши Восеъ буд. Карим дар чанги тан ба тан ба навкарони амир даҳ дандони шикастаашро аз роҳи ҳалқ туф кард. Падар тарсро намедонист. Писар ҳам аз чӣ будани тарс бӯй набурдааст. Карим адолатро дӯст медошт, ба дараҷае, ки аз он метарсид. Марди баимон буд Карим. Баҳри адолат ҷонбозиҳо мекард. Ҷони дар асоратро, беҳуда хору залил медонист.

— Аз ин хел ҷон, - сухани шавҳарро ба ёд оварда Ниҳолбӣ пеши фарзанд, - сад безорам, мегуфт падарат. Ин ҷони мурда аст. Ҷон дар талош, мубориза баҳри адолат зинда мешавад, ҷовид мегардад.

Сайдахмад корномаи падарро дар дашту чангалзорҳои кишварҳои дуродур аз Ховалинг такрор кард. Ӯ савори аспи Гули Бодом ва бо шамшери бараҳна баҳри нангу номуси ватандориву инсонпарварӣ чангид. Ҳама чангҳои ӯ оддӣ набуд. Қаҳрамон буд. Сайдахмад бо часорат, далериву тавоноии худ номи қаҳрамони ҳамдиёраш Сафар Амиршоеву Амралӣ Сайдбековро машхуртар гардонд...

Шиносоӣ бо санадҳои чангӣ башорат медиҳанд, ки дар замони Чанги Бузурги Ватанӣ Восеи диловар на як бору ду бор рӯи чанговарони тоҷикро бардоштааст. Бесабаб нест, ки дар ноҳияи Балҷувону Ховалинг ҷор Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ – Сафар Амиршоев, Саидқул Турдиев, Исмаи Шарифов, Амралӣ Сайдбеков шуҷоату далерии бемисл нишон доданд. Мисли Восеъ вирди забони пиру барно шуданд.

Амир Сайиди Муниқӣ (Амирхон Саидзода) фикри ташкил кардани сафар бо пайроҳаҳои чангии ин ҷавонони шуҷоъро кайҳо боз дар дил дошт. Вақте, ки қарори партиа ва Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон оиди гузаронидани 100-солагии Шӯриши Восеъ баромад, - гуфт муаллиф, - нияти ташкил кардани сафар ба пайроҳаҳои Восеъ ва ворисони ӯ дар замирам дучанд гашт. Хушбахтона кумитаи ташкилии гузаронидани ҷашни 100- солагии Шӯриши Восеъ дар ноҳияи Ховалинг ин ташаббусро дастгирӣ намуданд ва сафарӣ мо дар ҳайати даҳ нафар дар ду давр, аз

деҳаи Дараи Мухтор оғоз ёфт. Ҳар як мусофир бо худ рӯзнома дошт ва таассуроти худро дар он дарҷ мекард.

Аз сафар маводу расмҳои зиёде дастрас шуданд.

Мебоист зимнан дар вақташ китобе ба табъ мерасид. Вале бо сабабҳои гуногун, ба хусус иваз шудани бисёр роҳбарони хизбиву ноҳияи Ховалингу вилояти Кӯлоб, пошхӯриҳои СССР, дигаргуниҳои дар Ҷумҳурии Тоҷикистон баамаломата ва ғайра ин кори хайр амалӣ нагашт.

Аз ҳамроҳони мо Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов ва афсар Муҳибулло Файзалиев дар даргириҳои ҷанги шаҳрвандӣ шаҳид шуданд...

Бо вучуди он, моҳи март соли 1990 ба номи директори нашриёти «Маориф» барои чопи китоби мазкур талабнома ирсол карда будем. Талабнома дар нашриёт қабул шуда буд. Вале бӯхро-ни фарҳангӣ дар кишвар боиси нашр нашудани ин китоб шуд.

Китоби нависанда Амир Сайиди Мункӣ «Пайванди дилҳо»-ро бо шавқ хондам. Қаҳрамонон ва манзараҳои мавриди тасвир қарордодаи нависанда бароям шиносанд. Чунки дар ин сафар, ки аз Дараи Мухтор оғоз ёфт, дар бозгашт ба ин дара анҷом пазируфт, иштирок доштам. Китобро расмҳои ҷолиб зиннат додааст ва ҳар яке аз ин расмҳо инъикосгари таърихи миллати тоҷик аст. Асар дархӯрди талаботи рӯз аст ва дар тарбияи ҷавонон нақши нозудудание хоҳад дошт.

Раҳмон САҲАР,

ҷангноманавис, полковники муштафӣ

АЗ МУАЛЛИФ

Хонандаи гиромӣ! Таърихи халқи тоҷик саршори муборизаву набардҳо аст. Махсусан далериву қаҳрамоноҳои Восеъ чун Муқаннаъ ва Темурмалик дар хотираҳо абадан нақш бастаанд.

Восеъи часур ба шӯриши калонтарини халқи кӯхистони тоҷик сарварӣ намуда, мири Балчувон ва аморати Бухороро ба ларза оварда буд. Ҳамнабардҳои ин қаҳрамони халқи тоҷик низ дар муборизаҳо матонату далериҳо нишон дода буданд. Шаҳодати ин гуфтаҳо сарчашмаву асарҳои фаровоне ба шумор мераванд.

Ҳамдиёрони Восеъи таҳамтан дар давраи Ҷанги Бузурги Ватанӣ солҳои 1941-1945 ин қорнамоиву диловарихоро такрор карда, часорати Қаҳрамони халқи тоҷик Восеи Дараи Мухториро идома доданд. Рӯҳи бешикасти Восеъ ба авлодону ҳамдиёронаш дарси ибрату сарбаландиҳо ва ватандӯстиҳо омӯзонд...

Ҷанӯз 28 январи соли 1988 қарори КМ ПК Тоҷикистон дар бораи 100- солаги Шӯриши Восеъ интишор шуд. Дар ҳамин асос дар тамоми Ҷумҳурии Тоҷикистон ин чашни бошукӯҳ сазовор пешвоз гирифта шуда буд.

Кумитаҳои хизбиво иҷроияи ноҳияи Ховалинг ва вилояти Кӯлоб ташаббуси ҷангноманавис Раҳмон Сафарро дар бораи ташкил кардани сафар бо номи «Бо пайроҳаҳои Восеъ ва Восеътанон» ҷонибдорӣ кард. Сафар дар ҳайати 10 нафар шахсони касбу қорашон гуногун: Нависандаи ҷангноманавис, полковники мустафӣ, Лауреати мукофоти комсомоли ленинии Тоҷикистон, Қорманди Хизматнишондодаи Маданияти РСС Тоҷикистон, нависанда Раҳмон Сафар, Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов, даъватшаванда Муҳибулло Файзалиев, рӯзноманигор Неъматулло Худойбахш, абераи Восеъ - омӯзгор Раҷабалӣ Камолов, Котиби комичроияи ноҳияи Ховалинг Ҳамроҳхон Расулов, муҳбир - су-

ратгири ТАСС Сергей Жуков, санъаткорон Ойгул Абдурахимова, Давлат Сайдамиров ва муаллифи ин сатрҳо чараён ёфт.

Мақсади ин чорабинӣ аввалан аз он иборат буд, дар сарзамине, ки Шӯриши Восеъ он ҷо сад сол қабл ба вуқӯъ пайваста буд, дар ҳаёти пешазчангии қаҳрамонҳои Иттифоқи Советӣ лейтенанти калон Амиралӣ Саидбеков, лейтенант Сайдулло Турдиев, сержанти калони гвардия Сафар Амиршоев, аскарӣ қаторӣ Исмаи Шарифов, лейтенанти калони гвардия Саидахмади Карим ва боз ҳазорон ҷанговарони дигаре, ки дар давраҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ қорнамоиҳои бемислу монанде нишон дода буданд, иртиботе ҷой дошт. Падару бобоҳои қисме аз ин қаҳрамонон иштирокчиёни ғайришӯриши Восеъ буданд ва ин мардонӣ часур қорнамоиҳои Восеъи қаҳрамон ва ҳаммаслақони ӯро дар набардҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ тақрор намуда, номи худро дар таърих абадан сабт кардаанд...

Дуввум, натиҷаҳои ин сафар бояд рӯи тағриботӣ мегирифт. Маҳз аз ин рӯ, дар ҳаёти мусофирон Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ ва даъватшавандаи ҳарбӣ шомил буданд.

Саввум, риштаи таърихи шӯриши Восеъ бо шӯришҳои халқии мардуми рус бо роҳбарии Степан Разин ва Емилян Пугачёв бояд пайваст мешуд.

Ҳазор афсӯс, ки дигаргуниҳо, пошхӯрии СССР, ҷангҳои шаҳрвандии Тоҷикистон, дар ҷангҳои шаҳрвандӣ шаҳид шудани Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов, даъватшаванда – афсари ҷавон Муҳибулло Файзалиев ва дигар сабабҳои тирӣ мақсад ба ҳадаф нарасид ва китоби мазкур ҷоп нашуда монд.

Мусофират аз зодгоҳи Восеъи қаҳрамон Дараи Мухтор оғоз шуда, аз ду давра иборат буд. Давраи якум роҳу пайроҳаҳои Восеъ ва дигар шӯришгаронро дар бар гирифт. Мусофирон баъди Дараи Мухтор аз Қалъаи Балҷувон, Шаршараи Восеъ (воқеъ дар Сари Хосор) ва Қалъаи Ҳисор дидан карданд.

Пас аз саёҳати ҷои арқони шӯришгарон - кӯҳи Сурхсақова, Балҷувон, ҷои қалъаҳои мирнишин ва дигар ғӯшаҳои набардгоҳ, ба Шаршараи Восеъ воқеъ дар мавзеи Муллоқонӣ раҳсипор шудем.

Оби шаршара чун мӯи гулдухтарон ба поён равона буд ва аҷаб зебод менамуд. Чун онҳо расидем, боварамон намеомад, ки онҳо аз пушти оби аз баландии бештар аз 20 метр рехтаистода паноҳгоҳе бошад. Шашараро хеле хуб омӯхта ҳамроҳи устод Раҳмон Сафар обро фарх карда ба тарафи кӯҳ баромадем. Ҳама чор алафи сабз- «ҷомаи гук» фаро гирифта буд. Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов ва дигар мусофирон ба мо менигаристанд. Суратгири ТАСС Сергей Жуков расм мегирифт. Чун ба пушти об гузаштем онҳо дар ҳақиқат хоначае, ки тамоми гирду атрофаш намноки сабзпӯш буд, намудор гашт. Онҳо даромада хеле тамошо кардем. Аз онҳо мо одамони беруни обро мидидем онҳо моро намедиданд. Мо аз об тараф шуда бошем ҳам, ба мақсад расидем. Дар ҳақиқат нақлҳои мӯйсафедон дуруст будааст...

Дар давраи якуми сафар ба зодгоҳи қаҳрамонони Чанги Бузурги Ватанӣ – зодагони ин ҳудуд сафар карда, аз ин ҷойҳо, яъне аз Заргар – зодгоҳи Сафар Амиршоев, Гурунг- зодгоҳи Исмаи Шарифов, Хонаобод- зодгоҳи Саидқул Турдиев ҳок гирифта, ба давраи дуюми сафар омода шудем.

Баъди сайри Қалъаи Хисор, ки Восеъ се шабонарӯз онҳо зиндонӣ буд, давраи аввали мусофиратро қамъбаст кардем.

Давраи дуюм аз Ховалинг, Душанбе то ба Уляновск оғоз шуда, идома меёфт. Ҳаёти моро рӯзи 27 июл аз фурудгоҳи ҳавоии ноҳияи Ховалинг бо роҳбарии котиби аввали ҳизби коммунисти ноҳия Нуралишоҳ Назаров бо тантана гусел намуданд. Дар шаҳри Душанбе ҳаёти мо пурратар гардид. Танҳо як чиз намерасид- портрети Восеъи бузургвор. Рӯзи 28 июл ба мо супориш дода шуд, ки портретро аз идораи фонди Бадеи биорем. Нависанда Раҳмон Сафар, Неъматулло Худойбахш, Раҷабалӣ Камолов ва муаллиф саҳарӣ рафта портретро гирифта овардем ва ба сафар пурра омода гардидем. Соати сеюм сӣ дақиқаи вақти маҳаллӣ ба тайёраи «Ту-154» савор шуда озими шаҳри Уляновск шудем...

ДАР УЛЯНОВСК

«ВОСЕЪ» ДАР МУЗЕИ УЛЯНОВ

28 июл тайёраи «Ту-154» соати 5-и бегоҳи дар фурудгоҳи ҳавоии шаҳри Уляновск фаромад. Пас аз лаҳзае воридаи шаҳр шудем. Дар меҳмонхонаи «Венец» дар ошёнаи панҷум ҷой гирифтём. Меҳмонхона 21 ошёна дорад. Аз ошёнаҳои болоӣ тамоми ҳудуди ин шаҳри нозанини соҳили Волгаи ором намоён аст. Ба тамошои шаҳр баромадем. Роҳи калони кӯчаи марказии шаҳр моро ба майдони «30- солаги Ғалаба» - назди соҳили Волга бурд. Манзараҳо ва лавҳаҳои соҳилҳои дарё хеле дилнавоз буданд. Дар болои об завраку киштӣ ва параходҳои гуногунранг равуо доштанд. Дар болои оби муссафои Волга селяҳои моҳихӯракону чайкаҳо пар мезаданд. Пирони барнодил дар соҳилҳои дарё моҳӣ шикор мекарданд. Аз роҳи калоне, ки аз болои кӯпруки дарё аз ин шаҳр ба тарафи шаҳри Қазон меравад, намудҳои гуногуни мошинаҳо беист дар ҳаракатанд.

Табиати гуворои ин шаҳри зебо аз нурҳои хуршеди оламтоб назарработар мегардид. Дар гирду атроф ва ҷо-ҷои шаҳр чачрақӣ, тхач, раҳдавак, барги зуф, гули хайрӣ ва намудҳои дигари наботот, ки дар диёрамон баҳор мебинанд, мерӯянд. Дар ин айём ҳама ҷо сабзу хуррам аст. Биноҳои қадима ба ҳусни меъмории шаҳр ҳусни тоза мебахшанд.

Пас аз тамошои иморатҳои қадима мурғи хаёлам ба дуриҳо пар зад: Уляновск, ки дар гузашта Симбирск ном дошт, аз соли 1648 аз сохтмони диҷ ободӣ ёфтааст. Аз таърих ҳикоят кунем, сухан ба дарозӣ мекашад, бештар аз саду сӣ сол қабл кӯчаҳои ин шаҳр кӯдакии Ленинро ёд дорад. Бисёр адибону олимони ва шахсони начиб дар ин Симбирск ба камол расидаанд.

Яке аз классикони адабиёти рус Иван Александрович Гончаров дар ин шаҳр таваллуду камол ёфтааст. Таърихшинос ва навианда К.М. Карамзин, адибон Д.Д. Минаев, Н. М.Языков- дӯсти Пушкин, шоир Денис Давыдов ва даҳҳо дигарон зодаи ҳамин шаҳранд. Соли 1670-и шӯриши дехқонон бо сардории роҳбари он Казаки Дон Степан Тимофеевич Разин, ҷангҳои солҳои 1773-

1775-и деҳқонон таҳти роҳбарии Казаки Дон Емельян Иванович Пугачёв бо таърихи ин шаҳри зебоманзар зич алоқаманд мебошанд. Маҳз бисёр сарчашмаҳо, ба хусус тахтаи мемориалии бинои театри драмативии шаҳр, ки дар он лаҳзаи пеш аз ба қатл равон кардани Емельян Пугачёв тасвир ёфтааст, шаҳодат медиҳанд. Степан Разин низ дар муҳорибаи шадиди назди ҳамин шаҳр бо шӯришгаронаш шикаст хӯрда буд.

Ҳаққо, ки ин шаҳри зебою гуворо бесабаб қадамгоҳи Степан Разину Емельян Пугачёв барин шахсони халқӣ, ба дилу дидаи мардум наздик набудааст. Онҳо дар замони худ ҳамаи сиёҳию торикии зиндагии халқи заҳматкаш, зулму истибдод ва бедодгарӣҳои золимонро нисбати мазлумон ҳис карда, баҳри рӯзи неки халқ чон ба ҳақ доданд. Чунин ғайратмандию мардонагии онҳо буд, ки мардум номашонро то абад бо неки ёд мекунанд.

Қисми дуюми саёҳати мо «Бо пайроҳаҳои Восеъ ва Восеътанон» бесабаб аз ин шаҳри соҳили Волгаи пуртамкин оғоз наёфта буд. Фарзанди диловари халқи тоҷик – Восеъ низ чун мардони майдон Степан Разину Емельян Пугачёв ба зиндагии пурғаму андӯҳи халқи заҳматкаш, бо зулми золимон, ноҳаққию бедодгарӣҳои бегу амирон, бо фишори сиёҳӣ бар сафедӣ, шаб ба рӯз, пурталотумии мадду чазри зиндагӣ бо тарозуи ақл нигарист. Ҳаёти халқро қиёс намуд. Гузаштаро ба замонаш ва ояндаро ба он рӯзҳо муқоиса кард. Халқро ба шӯриш даъват кард. Ҳазорон нафар деҳқонони чабрдида ба ғазо хестанд. Дар аввал мақсадашон амалӣ гашт. Маркази зулму адоват- Балчувон гирифта шуд. Мири золим муваққатан бошад ҳам, аз тахт гурехт. Тахт вожгун шуд. Аммо, афсӯс ки шӯриши Восеъ чун шӯришҳои Степан Разину Емельян Пугачёв ҳанӯз ҳамаҷониба пухта расида набуд, шикаст хӯрд. Халқи меҳнаткаши тоҷик чун халқҳои русу тотор, бошқирду чуваш ва удмурт, ки дар васфи Разину Пугачёв суруду қиссаҳо мегуфтанд, ба ёди Восеъи шуҷоъ бисёр нақл, ҳикояҳо ва шеърӯ дoston офарида аст.

Ҳукми тақдирӯ чараёни таърихро тасаввур кунед. Степан Разину Емельян Пугачёв дар замони худ мубориза бурданд ва ҳаёти ҷангии онҳо ба ин шаҳр алоқаманд аст. Барпокунандаи

аввалин давлати коргару деҳқон В.И. Ленин низ дар ин гӯшаи зеботабиат ба дунё омада, камол ёфт.

Орзуи Разину Пугачёв, Восеъ ва онҳо барин ҳазорҳо деҳқонони меҳнаткаш, мазлумони гумроҳ мақсаду маъноӣ хосае доштанд...

Мо пас аз зиёрату тамошои хона-музеи В.И. Ленин, хонае, ки дар он солҳои 1871-1875 оилаи Уляновҳо зиндагӣ кардааст, аёдату гулчамбаргузори дар назди ҳайкали ёдгории модари В.И. Ленин – М.А. Улянова бо писараш Володия ва дигар ёдгориҳои таърихии шаҳр ба назди мемориали В.И.Ленин омадем.

Чун рамзи дӯстии халқҳо, ватандӯстии инсондӯстӣ дар арафаи 100-солаги шӯриши Восеъ мо портрети қаҳрамонро бо худ бурда, дар қадамгоҳи Разин, Пугачёв ва зодгоҳи В.И.Ленин аксбардорӣ намудем. Чун мо аз пайи кори худ бошем ҳам, мардуми муқими ин диёр ва меҳмонони хориҷӣ – саёҳатчиёни шаҳри Ленин ба мо бисёр вохӯрданд. Дар ҳар як чамъомаду вохӯриҳо аз Восеъи часур ва шӯриши халқ бо роҳбарии ӯ ёдовар мешудем...

Дар назди Мемориали В.И.Ленин моро корманди осорхона Людмила Боголюбова ном зан роҳбаладӣ намуд. Бори дигар ба ҳаёти рангини Ленин аз наздик шинос шудем.

Мемориали В.И.Ленин, яке аз нуқтаҳои асосии аёдатгоҳи шаҳр аст. Он дар назди хонае, ки дар он Володя Улянов ба дунё омада буд, ба муносибати 100-солагии рӯзи таваллуди В.И.Ленин сохта шудааст. Бинои аҷиб. Тавассути он Меъмори хизматнишондодаи Федератсияи Россия Б.С.Мезенцев соли 1973 бо гирифтани Лауреати мукофоти ленинӣ мушарраф гардидааст.

Пас аз тамошои мемориал дар яке аз толорҳои хосаи он митинг барпо гардид. Дар чараёни чамъомад роҳбари мо-нависанда Раҳмон Сафар ба суҳан баромада, аз мақсади ташриф овардани мо, нақшаи сафар, аз дӯстии бародарии мардуми бародари Шӯравӣ дар айёми Чанги Бузурги Ватанӣ ҳарф зада, романи «Восеъ»-и устод Сотим Улуғзодаро бо соядаст ва хоки диёри Восеъро ба директори музей тақдим намуд. Директори музей ва дигарон низ нутқи ҷавобӣ намуда, оиди ташрифоварӣ ба зодгоҳи Ленин ва дӯстии бародарӣ гуфтугӯ карданд.

Мо бо китоби махсуси дар ин мемориал-филиали Музеи Марказии В.И.Ленинбуда, имзо гузоштем.

ДАР ҲАЛҚАИ МАКТАБИЁН

Хонаи чӯбине, ки дар он В.И.Ленин ба дунё омадааст, оддӣ мебошад. Ҳар рӯз шогирдони хурдсоли мактабҳои шаҳри Ульяновск мувофиқи речаи муайян ба шакли низомӣ ба посбонии ин хона меоянд.

Рӯзи 29 июл пешоҳангони мактаби миёнаи рақами 57-и шаҳр навбатдор буданд. Мо, ҳамсафарони роҳи «Бо пайроҳаҳои Восеъ ва Восеътанон» бо онҳо вохӯрдём. То оғози вохӯрӣ «босмач»-гӯйҳои пешоҳангон аз ҳар ҷо – ҳар ҷо ба гӯш мерасид. Маълум мегашт, ки хурду калони ин диёр, шахсони дастордору ришдорро босмачӣ гумон мекардаанд.

— Ин портрети кӣ аст, ки Шумо бо ӯ дар ин ҷо расм гирифта истодаед, магар босмачӣ аст? – пурсид дар равиши вохӯрӣ раиси совети дружинаи пионерии мактаб Олга Румянцева.

Ин портрети Восеъ, ҷавоб дод яке аз ҳамроҳони мо, Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов.

— Восеъ кист? – гуфт хонандаи синфи 8 Саша Албутов.

— Восеъ сардори шӯриши халқ аст. Бо роҳбарии ӯ соли 1888, дар собиқ бекигарии Балчувон ном мавзёи кӯхистони Тоҷикистон шӯриш ба амал омадааст, - ҷавоб дод нависанда Раҳмон Сафар ва илова намуд, - шумо ҳар як шахси ришу саладорро босмачӣ гумон накунед. Ришу саладории мардон маънии дигар дорад.

— Восеъ худааш чӣ кор мекард?

— Ҷувозкаш ва деҳқон буд.

— Восеъ чӣ қадар деҳқонро бо худ ҷамъ кард?

— Бештар аз ҳазор нафарро ба худ ҷамъ намуд.

— Ҷаро шӯриши Восеъ шикаст хӯрд?

— Сабабҳо бисёранд. Якеи он сабаб ин аст, ки заминаи мустақам набуд. Шуурнокӣ, қувва ва шароити шӯриш пухта нарасида буд.

— Восеъро чӣ кор карданд? Чӣ ҷазо доданд?

— Дар Шаҳри сабз ном шаҳри Осиёи Миёна дар дори баланде овехта, ба қатл расонидаанд.

— Восеъ ҳам, чун Степан Разин ва Емелян Пугачёв будаст?

— Бале, ҳамин тавр. Монанди онҳо шердил буд.

— Мардум дар васфи Восеъ, мисли Разину Пугачёв шеъру қиссаҳо доранд?

— Бале, мардум бисёр шеъру қисса ва нақлҳои аҷоиб нисбати ин марди далер эҷод кардааст.

Ҳамин тавр сӯҳбати хонандагони мактаби ишорашуда Анчков, Галков, Зинятуллова, Михайлова ва дигарон бо саёҳони мо давом ёфт. Дар равиши сӯҳбат мақсади ташрифовардан ба Уляновск ва сафар ба дигар шаҳрҳо ба пионерон фаҳмонида шуд.

Пас аз вохӯрии кӯтоҳакак ва сӯҳбатҳо дар назди Хона-музеи В.И.Ленин расмгирӣ бо портрети Восеъ сар шуд.

Мо ҳамроҳи дӯстони хурдсоламон дар назди расми калони Восеъ сурат гирифтём.

Маълум гардид, ки мактабиёни шаҳри Уляновск бисёр кунҷков, чӯянда ва донишдӯстанд. Онҳо дар як лаҳза доир ба Восеъи шучоъ маълумоти кофӣ гирифтанд. Фаҳмиданд, ки на ҳамаи ришу саладорҳо босмачианд. Дар бораи устод Рӯдакӣ, Фирдавсӣ, Хаём, Абӯали ибни Сино, Абурайҳони Берунӣ ва дигар адибу олимони тоҷик аз суҳанони нависанда Раҳмон Сафар бисёр гуфтаҳои нек шуниданд. Аз вохӯрӣ тасаввуроти пешоҳангон оиди халқи тоҷик дигар шуд.

Мо бо мактабиёни шаҳри Уляновск расмҳои зиёде гирифта, дуру дароз бо ҳам будем.

ТҶҲ ДАР «РСС ТОҶИКИСТОН»

Шаби 30 июл то саҳар борон борид. Пас аз оғози рӯз шамси тобон ба рӯи мардуми шаҳр, табиати нотакрори нозанини ин диёр нурпошӣ мекард. Акси нурҳои хуршед аз қатраҳои борони навборида ва шабнамаи болои баргу шоҳаҳои гулу гиёҳҳо гузаштаву ба атроф бархӯрда, ҳама чоро мунаввар мегардонид. Дуртар тирӯ камон бо ҳафт ранги пурҷилои худ фазоро гулдӯзи мекард. Ранги

рӯз нозу ниёзи табиат басо начибанд. Сахарӣ барвакт назди Мемориали В.И.Ленин, ки дар шафати меҳмонхонаи «Венец» воқеъ аст, пур аз одам гардид. Сайёҳону зоирон, меҳмонону мизбонон ва ҳама хуллас хурду калон, гурӯҳ-гурӯҳ равуо намуда, аз зебогии табиат ва асрори бузурги шаҳри Ленин баҳравар мешуданд. Аскарон бошанд, аз дигарон бо симову сару либоси бонизом фарқ кардаву саф ораста, ба аёдат ва навбатдорӣ музеву мемориали В.И.Ленин раҳсипор буданд.

Аз рӯи нақша мо бояд ба аскарони гарнизони шаҳр дар назди Мемориали В.И.Ленин вомахӯрдем. Инак, соати муқарарӣ фаро расид. Аскарони қисм, хусусан ҳамаи тоҷикписарон ин ҷо ҳозир шуданд. Дар назди бинои Мемориал гирдиҳамоии ҳосае баргузор гардид. Дар ин ҷамъомад аз ҷониби мо нависандаи ҷангноманавис Раҳмон Сафаров ва Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов ба суҳан баромада, дар бораи дӯстию мардонагии фарзандони Ватани азизамон ҳарф заданд. Хусусан бурдборихоӣ фарзандҳои халқҳои ИҶШС, ки дар давраи Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар асоси дӯстию рафоқат ба даст оварда шуданд, мавриди ёдоварӣ қарор гирифт.

Аскарон Маҳмадулло Одинаев (аз ноҳияи Бохтари вилояти Хатлон), Зоидов (аз шаҳри Душанбе), Нозим Наврӯзов (аз Ҷумҳурии Озарбойҷон), Олег Бурадзе (аз Ҷумҳурии Гурҷистон) аз хизмати худ ҳарф заданд. Ҷамъомад хеле гуворо мегузашт...

Пас аз гирдиҳамоӣ мо ба Боғи ғалаба, ки тахминан 80-100 метр аз Мемориал ва Хона-музеи В.И.Ленин дуртар, дар яке аз ғӯшаҳои хушманзари соҳили Волга воқеъ аст, раҳсипор шудем.

Боғи ғалаба дар ҷои зебову нозанин дар соҳили Волгаи ором воқеъ аст. Вақте ки бо зинапоҳҳои мрамрин рӯ ҷониби офтоббаро мефароӣ, аз тарафи чап як пораи замин чун пушти нохун, вале сарсабзу дилрабои зебоманзар ба чашм мерасад. Аз ду тарафи фурумадгоҳ арча ва даҳҳо намуд дарахту буттаҳои сарсабз назаррабӯӣ мекунанд. Дар ин ғӯшаи зебоманзар 15 китъа замини ҳамшафат аст. Дар ҳар кадоми онҳо аз рамзҳои соҳаҳои асосии иқтисодиёту маънавиёт нишонаҳо аз ҳар як ҷумҳурии бародар бо навъҳои гуногуни гулҳо ба табиати ин ҷо ҳусн зам карда, асрореро

дар худ таҷассум менамоянд. Чун ба поён фаромадӣ, ин манзара намудор мегардад. Аз бари болои ин қитъазамин бо буттаҳои лигустр калон-калон Ленин навишта шудааст. Ин навиштаҷот ба хусни табиати ин ҷо чун ангораи зебое сабт ёфтааст.

Боғи ғалаба. Ҷое, ки В.И.Ленин айёми бачагию наврасии худро дар ин ҷо гузаронидааст. Гӯшаи наҷиб. Хоке, ки дар он Ленин ва даҳҳо бузургони миллати рус он ҷо гом задаю ба камол расида, дар таърих нақши босазо гузоштаанд.

Ин гӯша ба назарам бихиштосе буд. Худро дар фирдавси афсонавӣ мидедам. Баъди пурсуҷӯ маълум гашт, ки ин гӯшаҳои наҷиб, яъне Боғи ғалаба дар арафаи 100- солагии рӯзи таваллуди В.И.Ленин тарҳашро зеботар гардониде будааст. Аниқтараш соли 1970 дар ин ҷо 15 қитъазамин ҷудо карда шуда будааст ва ин қитъазаминҳо мутааллиқи ҳар як ҷумҳурии бародарӣ мебошанд. Чун аз назди ҳар як қитъазамини ишоракардаи мо мегузарӣ, боигарӣ, рушду нумӯ, таъриху фарҳанг ва рамзҳои ҷумҳуриҳои бардарро аз назар мегузаронӣ.

Инак, қитъазамини «РСС Тоҷикистон» дар соҳили Волгаи ором, дар зодгоҳу қадамгоҳҳои Ленин. Дар яке аз шаҳрҳои наҷиби Русияи бузург...

Дар замини Тоҷикистон тӯи тоҷикӣ барпо гардид, рақсу суруди тоҷикӣ ба само танинандоз шуд. Дар ин хурсандӣ Ойгул Абдурахимова ҳамаро ба санъати рақсии худ ба ваҷд овард. Вай дар ҳавои мусикии форами тоҷикӣ мераксиду мераксид, аскарбаҷаҳоро ба майдон даъват мекард. Онҳо майдони рақсро гарм мегирифтанд. Тоҷикписарон дар симои Ойгул ва мо гӯё бародарону хоҳарони худро дида бошанд, аз хурсандӣ дар курта намеғунҷиданд. Мераксиданду шодӣ мекарданд. Дар лабони онҳо ханда гул мекард. Худро хушбахту хушҳол ҳис менамуданд...

Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов ва нависанда Раҳмон Сафар низ ба хурсандии ҳозирон ҳамроҳӣ намуда, ба майдон баромада, бо ҷавонон мераксиданд.

Аскарон Олег Слюсари рус. Собирҷон Аҳмедови ўзбек, Байрамгелдӣ Ақаевӣ туркмен, Гарик Беларяни армян, Нозим Наврӯзови озарбойҷонӣ, Черкинбек Мишханови қазоқ ва чанде дигарон

аз зам-замаи суруду рақсҳои тоҷикӣ ба вачд омада, дар ҳавои мусиқии тоҷикӣ ба рақс баромада мераксиданд.

Ҳаво, ки лаҳзае сим-сим борон меборид, аз бориш боз монд. Ҳамон тӯи тоҷикӣ дар қитъазамини «РСС Тоҷикистон» идома меёфт...

ДАР ТАРАБХОНАИ «ВЕНЕЦ»

Шоми 28 июл дар тарабхонаи «Венец», ки дар ошонаи аввали бинои меҳмонхона ҷойгир аст, бо хӯрокхӯрӣ рафтем. Даҳ нафари ҳайати мо назар ба дигарон фарқ доштанд. Дар як гӯшае якҷоя нишастем.

Лаҳзае пас ҷавони қоматбаланди кулҷарӯи зебое, ки мӯи сару бурути сиёҳ дошт, ворида тарабхона шуд. Нигоҳи ӯ ба мо афтид ва дастҳо ба пеши бар овоз баровард:

— Ассалому алайкум.

Мо вохӯрӣ кардем.

Ҷавон ба забони меҳрубона гуфтание дошту мо нафаҳмидем. Пас бо забони русӣ ба сухан омад. Маълум шуд, ки ӯ ҷавони кафқозист ва моро ҳамдиёрони худ гумон кардааст.

Ҷавон чун мақсаду мароми моро донист, хурсандиаш дучанд шуд. «Ҳамшаҳрӣ»- ҳо гуфта, ба мо дуру дароз сӯхбат кард. Аз рафтору гуфтори роҳбари мо Раҳмон Сафар ва Ҳайдар Қисомови қаҳрамон меболид, табассум дар лабонаш гул мекард. Ситораи тиллоии Қаҳрамони Иттифоқи Советии Ҳайдар Қосимовро бўсида дар дида мемолид.

Хост ба мо «ҳамшаҳрӣ»- ёнаш зиёфату тӯй ташкил бикунад. Ҳамон тавр кард. Аммо мусиқачиёни тарабхона асбобҳои мусиқиву баландгӯякҳои худро бе пул ба ихтиёри санъаткорони мо надоданд. Он шаб баъди хӯрокхӯрӣ мо ба ҷойҳои хоби худ рафтем. Ҷавони кафқозӣ хичолатманд бо мо хайру хуш бинамуд ва баромада рафт. Шоми 29 июл низ ба тарабхона рафтем. Чун ворид шудем, симои дохили тарабхонаву мизбонону мусиқачиён дигар менамуд.

Моро пешвоз гирифта, бо меҳрубонии хосае дар мизҳои махсустайёркардашудае ҷой карданд. Лаҳзае пас садои мусиқии тоҷикӣ бо баландгӯяк садо дод. Суруди «Эй санам» бо ҳамовозии оркестр ба гӯш расида, рақс оғоз ёфт. Дар дили мо меҳре ҷӯш зад ва мо низ ба сахна баромада дар ҳавои савту суруди тоҷикӣ рақсидем.

— Имшаб дар тарабхона меҳмонон аз Тоҷикистон, «ҳамшаҳрӣ»- ҳои ман Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов, нависанда Раҳмон Сафар..., - гӯён бо ифтихор ба муаррифӣ намудан оғоз кард он ҷавони қафқозӣ.. Ҳамин тавр зиёфату базме дар ин тарабхона оғоз шуд. маълум буд, ки аз ташрифи мо сари он ҷавони қафқозӣ ба осмон мерасид. Дар лабонаш табассум гул мекард, нақш мебастанд.

Санъаткорони ҳайати мо низ ба базми оншаба пайвастан шуда, базми мусиқиро ҷолибтару начибтар менамуданд. Дӯстиву бародарии мо акнун ин ҷо тавлид ёфта, чанд шабонарӯзи дар шаҳри Уляновск буданамон идома ёфт...

ФАРОМУШ ШУДАНИ ПОРТРЕТИ ВОСЕЪ

30 июл то соати 2-и рӯз дар шаҳри Уляновск будем. Дар ҳар як ҷорабинӣ ва ё дар кӯчаҳои шаҳр равуо кардани мо бо либосҳои миллӣ аҷиб буд. Аксар тоҷикон, яҳудиён ва дигар миллатҳо, ки либосҳои шинами тоҷикиро дар тани мо мидиданд, наздамон омада шинос мешуданд. Аз Тоҷикистони азисӣ мо пепурсиданд. Аз дӯстиву рафоқату бародарӣ ҳарф мезаданд.

Баъди хӯроки нисфирӯзӣ дар тарабхонаи «Венец» ва хайру ҳуш бо шаҳри соҳили Волга – Уляновск ба вокзали роҳи оҳан рафтем.

Дар вокзали роҳи оҳан гирдиҳамоии ботантанае баргузор гашт.

Дар ин гирдиҳамоӣ оиди шӯришҳои халқ бо роҳбарии деҳқонон Степан Разин ва Емелян Пугачёв, ки ин ҷо қадамгоҳҳои онҳоанд, гуфтугӯву саволу ҷавобҳои зиёде баргузор гашт. Дар

бораи Шӯриши Восеъ Раҳмон Сафар мухтасар маълумот дод. Ҳозирин аз ин вохӯрии ибратбахш қаноатманд буданд.

Ин ҷо мехоҳам як лаҳзаи фаромӯшнашавандаеро биорам. Баъди гирдиҳамой ва вохӯрӣ дар вокзали роҳи оҳан, соати 5-30 дақиқаи бегоҳӣ ба поезди «Ленинград – Уляновск» савор шудем.

Чун тақрибан пас аз 1-2 соати сафар нависанда Раҳмон Сафар расми Восеъи бузургворро суроғ кард. Маълум шуд, ки расм дар даромадгоҳи бинои роҳи оҳан фаромӯш шудааст. Аз ин лаҳзаи оғозаш гуворою охираш ногувор ҳама саёҳон хиҷолатмандӣ кашиданд. Аз шарм ҳам рӯи баъзеи мо аз сурхиву хиҷолатмандӣ тасф мекард. Илоч ҷўстем. Дар нисфи роҳ ба хулосае омадем, ки аз истгоҳи навбатӣ бо Уляновск зимнан занг зада маълум намоем. Устод Раҳмон Сафар ҳамон тавр кард. Ба мо сардори вокзали роҳи оҳани шаҳри Уляновск ва котиби аввали Кумитаи комсомол А. Обарзин иброз намуданд, ки расми Восеъ-қаҳрамони халқи тоҷикро дар вокзал дар ҷояш ёфтанд ва мо метавонем онро соати 7-30 дақиқаи 1 август аз вокзали роҳи оҳани «Москва»-и шаҳри Ленинград гирем.

Поезд пеш мерафт. Ногоҳ садои ровие аз баландгўяки поезд бо забони русӣ баланд шуд. «Хайрамақдам сайёҳони Тоҷикистон» бо номи «Бо пайроҳаҳои Восеъ ва Восеътанон». Ҳоло дар болои сари мо вертолётӣ махсуси ҳарбӣ расми Қаҳрамони халқи тоҷик – Восеъро оварда истодааст. Шумо метавонед онро ҳозир аз утоқи кории сардори вокзали роҳи оҳани «Москва» омада гиред.

Чун вертолёт дар ҳаво пеш мерафт ва ин суханон шунида мешуд, тамоми мардуми дохили поездро ҳаяҷон фаро гирифт ва лаҳзае пас ба шаҳри Ленинград расидем. Ба ҷои муқаррарӣ рафта бо имзо портрети Восеъи бузургворро қабул карда гирифтём...

Мо дар роҳи сафар бори дигар ба дўстиву рафоқат ва меҳрубониҳои халқи рус боварӣ ҳосил кардем.

Бо арзи эҳтирому минатдорихои зиёде нисбати ғамхориҳои мардуми бузурги рус мо расмро гирифтему сафарро давом додем.

ЛЕНИНГРАД (САНКТ-ПЕТЕРБУРГ) ДАР ҚАБРИСТОНИ ПСКАРЁВСК

Ленинград. Шаҳри қаҳрамон. «Гавҳораи инқилоб». Шаҳри ободу зебо. Таърихи бостонии он шаҳр маълум аст. Ёдгориҳои асрҳои гузашта, биноҳои бисёррошонаи қадима, ҳамгашту гулгашт, хиёбону боғҳои сарсабз ва дигар ёдгориҳои ёдмони дасти инсонӣ ба рангинию боғановатии шаҳр хусну қубҳи хосае зам менамоянд.

Мувофиқи нақша аъзоёни походи мо бо ду самти ин диёри бузург пай дар пай раҳсипор шуда, ба чустучӯи оромгоҳи шаҳидони Ҷанги Бузурги Ватанӣ оғоз кардем. Аз маълумотҳои бойгониву чустучӯҳо ба мо маълум шуд, ки ҷанговари шаҳид Айдаров Ақобир собиқ истиқоматкунандаи шаҳраки Ховалинг, ноҳияи Ховалинг 20 июни соли 1944 ғавтида, дар қабристони бародарии рақами 49, посёлкаи Гаврилово – Гончаровский назди шаҳр ором мехобад. Аскарӣ қаторӣ, Ақрамов Карим, соли таваллудаш 1924 ҷои таваллуд деҳаи Ҷӯраҳонӣ, ноҳияи Ховалинг 26 июни соли 1943 ҳангоми иҷрои супориши махсуси ҷангӣ мардонавор ҳалок шудааст, дар маҳаллаи Мартоловкаи ноҳияи Ленини Ленинград мадфун аст.

Ахметов Зайниддин, 20 июни соли 1944 шаҳид шудааст. Дар қабристони рақами 11-и ноҳияи Выборск, Амиров Хоҷа, 17 июни соли 1944 мурдааст, дар қабристони бародарии рақами 3-и ноҳияи Выборск ба хок шупорида шудаанд.

Мо танҳо шаҳидонеро, ки насабашон бо ҳарфи «А» сар мешаванд ва аз як гӯшаи Тоҷикистони азиз дар ин ҷо шаҳид шудаанд, ишора намудем. Аз он, ки мо ба садҳо чунин турбати шаҳидони тоҷик – дар ин сарзамин вохӯрда, оромгоҳҳои онҳоро зиёрат кардем...

Бояд қайд кард, ки мардуми Ленинград дар муҳосираи 900 рӯза монданашон душвориҳои нотакрорро аз сар гузарониданд. Озуқа намерасид. Захираи асосии онҳоро душман бо авиатсияш несту нобуд карда буд. Гуруснагӣ мардумро қир мекард. Бо ҳамаи душвориҳо нигоҳ накарда мардум мубориза мебуд. Моҳи январӣ

соли 1944 армияи мо ба ҳучум гузашт. Фашистон аз Ленинград гум карда шуданд...

Пас аъзоёни поход ба аёдати қабристонии бародарии Пскарёвски шаҳр ба роҳ баромаданд. Баъди чанде аз пурсупос ва ҷустуҷӯҳо ба ин ғӯристон омадем. Инак, мо дар назди «Пскарёвск». Қабристонии калонтарини шаҳр. Водии хомӯшони ҳузнангез. Ҳангоме, ки ба он даромаданӣ мешавӣ, дар сари роҳ осорхонае кушода аст. Ва чун вориди он музей мегардӣ, ҳамаи он лаҳзаҳои мудҳиш, зиндагии мардум, гуруснагӣ, заҳмату ҷонбозиҳои мардум, хусусан аскарони Артиши Шӯравӣ ва бисёр нигораҳои нодири ҳаёти аз он рӯзҳои дар муҳосира будани Ленинград, ки ба намоиш гузошта шудаанд, дар пеши назарат намудоранд. Онҳо ҳамчун шоҳиди ҳақиқии таҳрихи он рӯзҳои сангину саҳт бо ту бе садо дар гуфторанд. Дидан замон фикри кас ба жарфи чуқури рӯзҳои саҳти ҷанги хонумонсӯз рафта мерасад...

Бинанда пас аз тамошои ин музей он рӯзҳои мудҳиш ва тираю тор, муборизаю шучоъати мардуми Советиро ба хотир оварда, саҳеҳ ба тарозуи ақл бар мекашад.

Вақте ки аз дарвозаи калон ба қабристон, ба аёдат меравӣ, роҳи калони байни ғӯристон касро ба назди оташи ҷовид, ки дар пеши ҳайкали модар воқеъ аст, мебарад.

Ин ҷо манзараи басо начиб дорад. Нишони нақши дасти ворисон хеле хуб мушоҳида мешавад. Ҳама ҷо сабзу хуррам аст. Дар ду канори роҳи ишорашуда намудҳои гуногуни гулҳо шукуфонанд. Қабрҳои калон-калони аз ҳам ҷудоанду сабзаи болои онҳо як ваҷаб. Чи тавре ки маълум гардид, дар солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар ин қабристон беш аз 470 ҳазор нафар аскарону сокинони шаҳр, аз зарбаи яроқи душман, гуруснагию бемадорӣ фавтида, ба хок супорида шудаанд.

Ҳамеша дар назди ҳайкали модар мусиқии мотамие ба ғӯш мерасад. Аз он бӯи хун, бӯи ҷароҳат ба машом расида, садои таппиши қалби шаҳидон садо медиҳад...

Дар қисми поёни қабристон қабрҳои алоҳида бо навиштаҷоти ному насаби шаҳидон қитъаеро фаро мегиранд. Дар ин ҷо ҳанӯз ҳам заҳмҳои тири яроқи душман дар дарахтон маълум аст. Пе-

шоҳангони мактаби шаҳр онҳоро нигоҳубин мекарданд. Бисёре аз дарахтон дар тана галстуки пионерӣ доштанд ва онҳо гӯё марқади шахидонро доимӣ навбатдорӣ мекарданд. Ии манзара бечуну чаро касро мутаассир мекунад...

Қабристони Пскарёвск ҳамеша обод аст. Одамон гурӯҳ-гурӯҳ ба аёдати шахидон меоянд. Фарзанду набера падару модару бобо, падару модар фарзандашро ҷустуҷӯ мекунад. Мардум ҳамеша хешу табори худро мекобад. Поси хотиру кадрӯ қимати шахидро он ҷо рӯшан мушоҳида мекуниву мебинӣ.

Ҳангоми зиёрати қабристони бародарии ишорашуда дар давоми якчанд соат мо садҳо зоирон ва шахсонро дида, ба қисме аз онҳо гуфтугӯ кардем. Акбар Амонкелдиеви туркман, Аҳмед Юсупови бошқирд, Серик Амонбоеви қазок, Олоҳбердӣ Қаршибоевӣ ўзбек, Ҳайдар Шарифоғлии озарбойҷонӣ ва дигарон аз ҷумлаи онҳое буданд, ки аз диёри худ барои кофтукови хешу ақрабояшон омада, ҳар як навиштаҷоти болои қабрҳоро меҷустанд.

Дар қатори мардум марди миёнақаде, ки дар сар токии чоргул дошт, он тарафтар бо духтаре ҳар як қабрро аз назар мегузаронд. Ў ҳамаи қабрҳоро аз назар гузаронда бошад ҳам, ҷустуҷӯро давом медод. Ў чун маро дар дохили сару либоси миллӣ: бо ҷомаи беқасабу токии гулдӯзии кӯлобӣ дид, назди мо омада, меҳост сабаби ташрифи моро пурсад.

Пас аз аёдати қабрҳои шахидон, ҷустуҷӯ ва тамошо мо ба аксбардорӣ шурӯъ кардем. Ин марди ишоракарда чизе пай бурда, ба назди мо омад ва асрори ташрифи худро кушод. Маълум шуд, ки он кас Сабур Рашидов, истиқоматкунандаи шаҳри Душанбе, муаллими факултаи физикаи Донишкадаи омӯзгорӣ пойтахт будааст ва дер боз оромгоҳи падари азизи худ Рашид Алиевро меҷустааст. Ин сафар бо духтараш қабри падарро меҷуянд. Лаҳзае пас чанд нафар тоҷики дигари ҷӯёи оромгоҳи падару бародарҳояшон назди мо омаданд.

Оре, он шахидон баҳри имрӯзу ободии Ватан ҷони худро қурбон кардаанд. Зарур аст, ки онҳо гумном, турбати онҳо бенишон намонад. Дар ҳақиқат ҳеҷ кас ва ҳеҷ чиз фаромӯш намешавад ва ҳатман бояд фаромӯш нашавад.

Мо пас аз аёдати қабристони Пскарёвск ба омӯзишгоҳи ҳарбӣ – баҳрии бо номи Дзержинский шаҳр рафтём. Дар ин ҷо бо тоҷикписарон, хатмкунандагони мактабҳои рақами 2-и шаҳри Исфара, рақами 15-и шаҳри Душанбе ва рақами 2-и шаҳри Ленинобод Додочон Холматов, Чамшед Муфтаҳиддинов, Анвар Ёрматов, Аҳмед Акрамов ва дигарон вохӯрда, бо онҳо аксбардорӣ намудем. Ба ин афсарони оянда ёрии арзандаи моддӣ расонидем...

Рузи дуюми август мо расми Восеъро ба назди штаби Инқилоби Октябар – Қасри Смолный бурдем. Дар назди ин қаср хангоми гирдиҳамоии серодам зимни шӯриши деҳқонони кӯҳистони тоҷик бо роҳбарии Восеъи қаҳрамон ва ҷонбозиҳои ӯ барои азоби халқҳои мазлум сӯҳбатҳои зиёд ороистем. Дар он ҷо аскарони гарнизони ҳарбии Ленинград хеле зиёд буданд. Бо ҳозирин бештар нақлу ҳаракатҳои нависанда Раҳмон Сафар маъқул мешуд.

Сипас, дар назди «Қасри зимистона», омӯзишгоҳи ҳарбии ба номи Дзержинский, хиёбони «Нива» ва бисёр ҷойҳои таърихии дигари ин шаҳри қадими рус расмҳои зиёде гирифтём.

Таърих аҷаб гардише дорад, шаҳри Ленинград (Петербург, Петероград ва ё Санкт- Петербург) як вақтҳо пойтахти давлати Рус буд. Алоқаи бисёр давлатҳо ба ин ҷо васеъ ва мустақкам мегашт. Вақте дар кӯчаҳои ин шаҳр қадам заданам сафари олим, шоир ва ситорашиноси бузурги тоҷик Аҳмад Маҳдуми Донишро пеши назар меовардам. Ин донишманди маърифатпарвари тоҷик дар он кӯчаҳои қадимае, ки дар асри XIX ҳамчун элҷӣ (сафир) гом мезад, имрӯз шояд ман қадам гузошта истода бошам. Дар кӯчаҳои шаҳр меравам суҳанони Аҳмад Маҳдумии Дониш: «Угун придуш», «Моя послови человек» ва лаҳни ширини ӯ баёдам меоянд...

Ба Ленинград - Санкт-Петербурги имрӯза хайру хуш карда, соати 7-и бегоҳӣ аз вокзали роҳи оҳани “Варшава” ба поезди «Ленинград-Рига» савор шудем.

ДАР ҶУМҲУРИИ ЛАТВИЯ

АЗ ПАИ ҶУСТУҶӢИ ОРОМҶОҲИ ҚАҲРАМОН

Ситораи рӯз чашмак мезад. Шаб чодари тирагуни худро ғундошта, чояшро ба рӯз меод. Чашми рӯз оҳиста – оҳиста кушода мешуд. Ҳаво софу беғубор буд. Шамоли сабуксайр вазида нақхати гулу гиёхро ба машом мерасонд.

Мо соати 6-и пагоҳии 3 август ба вокзали роҳи оҳани шаҳр расидем. Нависанда Раҳмон Сафар ва қаҳрамон Ҳайдар Қосим ба кумитаи хизбии шаҳр рафтанд. Ба мо супориш шуд, ки то соати муайян ба ин шаҳри қадима ва ёдгори бузургворҳояш ошно шавем. Мо ба тамошои шаҳр шурӯъ кардем. Аввал майдони ғалабаи шаҳр, қабристонии бародарӣ ва қабристонии мусулмонони шаҳрро зиёрат намуда, пас ба дидани ёдгориҳои таърихӣ машғул шудем.

Рига шаҳри қадима ва тозаю зебо аст. Ба ҳусни шаҳр биноҳову роҳҳои қадимаи сангфарш ва хиёбону кӯчаҳои зебоманзар ҳусни хосае зам мекунад. Шаҳр таърихи хеле куҳан дорад. Сарчашмаҳои қадима шаҳодат медиҳанд, ки номи шаҳр аз номи дарёчаи Ризден, ки он яке шохобҳои дарёи Даугава аст, гирифта шудааст. Дар ин бобат ҳафриётҳои назди ин шохоби дарёи ишорашуда, ки бостоншиносон гузаронидаанд, фикри болоро тасдиқ мекунад.

Мардуми шаҳр бомаданият, чеҳракушода ва ҳалиманд. Духтаронаш бисёр зебову қашанганд. Қаду басту киёфаашон чаззоб мебошад, фарқ аз духтарони дигар шаҳрҳо дар он буд, ки онҳо сигор дуд медиҳанд. Ва сигоркашӣ низ ба онҳо мезебад.

Пас аз тамошои шаҳри Рига мо дар вокзали роҳи оҳан чамъ шудем. Дар соати муайянкардашуда Раҳмон Сафар, қаҳрамон Ҳайдар Қосим ва зане ба назди мо омаданд. Роҳбарамон Раҳмон Сафар бо овози мулоим, чеҳраи кушода, табассум дар лаб, бо шакарханда, бо забонҳои русиву тоҷикии бо ҳам омехта он занро ба мо муаррифӣ кард. Маълум гардид, ки он кас инструктори шӯъбаи ташвиқоту тарғиботи кумитаи хизбии шаҳр Тая Олимова, аслан тоҷики Фарғона будааст. Бо супориш барои ҷо ба ҷо кардани мо омадааст. Тая зани қадбаланди гандумгуни мешчашм, кулчарӯи

зебое буд. Либосҳои аврупоии шинам дошт. Ҳангоми гуфтугӯ бо чеҳраи кушодаву табассум дар лаб ҳарф мезад. Гуфтугӯро чун ҳамсафару роҳбари мо Раҳмон Сафар бо лисонҳои русиву тоҷикӣ чун ширу шакар идома меод. Аз мо, аз мақсади мо, бахусус аз нависанда Раҳмон Сафар ва амаки қаҳрамон Ҳайдар Қосим беҳад миннатдор буд ва ифтихор дошт.

— Чун дар бораи шумо ва мақсадатон дар горкоми шаҳр ба ман бо ҳаяҷон гуфтанд, сарам ба осмон расид, - иброн намуда бо ҳарорат ҳарф мезад Таня Олимова, - бовар накардам. Вақте дар назди котиби аввали ҳизбии шаҳр вохӯрдём, аз хурсандӣ аз чашмонам ашк чорӣ шуд. Вақте муаллим Раҳмон Сафарович бо ҳаяҷон аз нақшаи кори сайёҳон гуфтугӯ мекард, ба назари котиби горком аҷиб менамуд. Ё чун ба генерали бузург, олими машҳур ва ҷангноманависи мумтоз муносибат мекард. Маро дар танҳои хеле ва хеле таъкид кард, ки меҳмононро ба истироҳатгоҳи машҳури ҷумҳурии Юрмала барам, шароити хуб муҳаё кунам. То ки чанд рӯзе, ки дар Латвия бошанд, вақти худро ба хушӣ гузаронанд. Ё аз ташрифи мо ба Рига бисёр хурсанд буд. Аз он меболид, ки миллати тоҷик чун Раҳмон Сафар марди бузург дорад.

Аз рӯи нақша ба шаҳри Юрмала рафтем ва моро дар яке аз ғӯшаҳои истироҳатгоҳи он ҷо ҷой доданд. Таня Олимова баъди ҷо ба ҷо шудани мо ба сари баланду хурсандона ба Рига баргашт. Маълум шуд, ки Юрмала аз шаҳри Рига тахминан 60 километр дурӣ дорад.

Ҳангоме, ки ба истироҳатгоҳи Юрмала расидем, худро дар ғӯшаи фирдавсмонанде медидем. Ҷои ободу дилрабо гурӯҳ-гурӯҳ тоҷикбачаҳо дар равуо буданд. Қариб ҳама бо забони тоҷикӣ гуфтугӯ мекарданд. Он ҷо моро ба гулу гулдастаҳо пешвоз гирифтанд. Маълум гардид, ки ин истироҳатгоҳ ва Бухорои Шариф, алоқаи бузург доштанд. Ба ғайр аз истироҳаткунандагон хонанда - ошпазҳои зиёди таҷрибаомӯз низ аз шаҳри Бухоро буданд. Рафту омад, сару либос, гуфтугӯву амали қариб ҳама тоҷикона буд. Мо ба онҳо шиносӣ ошно шудем...

Акнун дар Юрмала чун Тоҷикистон ҳама мудом ба забони тоҷикӣ гуфтугӯ мекард ва хангоми базмоҳе рақсу бозӣ менамуд...

Юрмала табиати зебо дорад. Обу ҳавои мувофиқ анбӯҳи давраҳои сарсабз, гулу гиёҳи ҳархела ба кас ҳаловат мебахшид. Мавҷҳои пурталотуми халиҷи Рига, ки дар ин ҷо воқеъ мебошад, ҳар лаҳза соҳилро мешӯяд. Қуми назди соҳил лаҳзае тар шуд, боз оби омадаро ба халиҷ мегардонад. Ҳаво салқин аст. Кас дар тобистон хунук мехӯрад. Нози табиат лаҳза ба лаҳза тағйир меёбад. Ҳоло борон, пас аз чанд лаҳзае офтоб чашмак мезанад, ҳама ҷо хушк мешавад ва боз абрҳои тирагун қавақҳои худро сар ба сар карда, ба гиря сар мекунанд.

Дар ин ҷо аввали моҳи август соатҳои 10-11-и шаб ҳама ҷо равшан аст. Қӯдакон машғули бозианд. Боз соатҳои 6-и пагоҳӣ ҳама ҷо равшан мешавад. Торикии шаб 5-6 соат аст...

Мақсади асосии ба шаҳри Рига, хусусан ба Латвия рафтани мо аз зиёрати оромгоҳи Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмаил Шарифов иборат буд. Бо сабаби ҳоса ва меҳрубониҳои Тания Олимова мо ба шаҳри Юрмала-истирохатгоҳи наҷиб ҳам хеле гуворо дам гирифтему ҳам аз пай кор мешудем. Соати 6-и пагоҳӣ роҳи шаҳри Ригаро пеш гирифтем. Дар автобус савор шуда, соати 8-у 15 дақиқа ба шаҳр расидем. Аз Рига бо мошини махсус, сӯи шаҳри Добел равон гардидем.

Роҳи байни Ригаву Добел 60 километр аст.

Ин ҷо ҳам табиати гуворо дорад. Ҳама ҷо сабзу хуррам. Деҳаҳо обод. Алафҳои канори роҳҳо даравида. Боз алафҳои сабз аз замин баромадааст. Мардум барои говҳояшон заминҳои махсусе доранд. Говҳо ҳама зотии сиёҳ-алою зардалоянд. Мардум аз ҳоҷаҳои худ самаранок истифода мебаранд. 8-10 намуни маҳсулот дар ҳар як участка парвариш карда мешавад.

Хусусан парвариши қарам, картошка, помидор, себ, нок ва намудҳои дигари сабзавоту мевагӣ маъмул аст. Дар шаҳри Добел моро дар кумитаи ҳизбии шаҳр бо гулу гулдастаҳо пешвоз гирифтанд. Аз ин ҷо ба мо подполковник Александр Иванович Ляхин ва раиси шӯрои собиқадорони Ҷанги Бузурги Ватанӣ Ар-

нолд Яковлевич Нагляниш роҳбалад шуданд. Роҳбаладон аз рӯи супориши нақшаи комиссариати ҳарбии Ҷумҳурии Латвия амал мекарданд. Аввал моро ба гарнизони шаҳр бурданд. Ба қисми «н» расида, ба ҳаёти аскарон шинос шудем. Хусусан даъватшавандаи ҳарбӣ, яке аз ҳамроҳони мо Муҳибулло Файзалиев ба тамоми ҳаёти ҳарбӣ шинос карда шуд. Маълум гардид, ки дар ин қисм 35 миллат, алалхусус 30 нафар тоҷикписарон чун бародарон хизмат доранд.

Нисфирӯзи мо ба аскарони қисм, дар ошхонаи ҳарбӣ хӯрок хурдем. Муҳибулло Файзалиев ба тамоми ҳолати ошхонаи қисм ва хӯрокиҳо ошноӣ пайдо кард.

Суруди «Аскарбача» ва «Интизорӣ»-ро санъаткор Ойгул Абдурахимова бо маҳорати хосаи сарояндагӣ иҷро кард. Сурудҳои ӯ ба ҳозирин писанд омад. Давлати Саидамир низ хеле хуб хунаринамой кард. Ҳангоми сурудхонию иҷрои оҳангҳои тоҷикӣ бачаҳо ба рақс баромаданд. Савту навоҳои тоҷикӣ хеле вақт идома ёфт. Баъд мо дар майдони тирпарронии гарнизон аз намудҳои гуногуни яроқҳо тир паррондем.

Пас аз чорабиниҳои иҷрошуда мо ҳамроҳи тоҷикписарони аскар ба зиёрати қабри Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмаи Шарифов раҳсипор шудем.

ОРОМГОҲИ ИСМАТ ШАРИФОВ

Ба шаҳри Добел расидем. Инак, мо бо гулу гулдастаҳо ба қабристонии бародарии шаҳр ворид гаштем. Ба води хомӯшони муҳофизони Ватан... Ҷое, ки садҳо ҷавонони ҷавонмард ба ҳоби абадӣ рафтанд. Гӯшае, ки мардони майдон барои ҳифзи хоки поки Ватан қурбон гаштанд.

Қабристон шаҳракеро пеши назар меорад, ки ҳама сокинони он хобанд. Аз ҳар як турбат бӯи баҳодурию бурдборӣ бӯи хуни ватандӯстию инсондӯстӣ меояд. Ин ҷо таппиши қалбҳои ҷавониро намебинӣ. Дар ин қабристонии бародарӣ бештар аз 8-ҳазор нафар мардони шӯҷоҳ хобанд. Онҳо қарзи фарзандии худро бо сарбаландӣ ба ҷо овардаанд.

Вақте ки ба мазори қаҳрамонҳо даромаданӣ шудем, дар деворҳои сахни хавлии чоркунчашакли он номҳои шаҳидони зиёди дар сангҳои навиштаро дидем. Аз роҳи байни хавлӣ ба мазор даромадем.

Дар назди мазори ишорашуда гирдиҳамоӣ баргузор гардид. Дар он тамоми тоҷикписарони гарнизону як қатор сокинони шаҳр ва зоирон иштирок намуданд.

Нависанда Раҳмон Сафар оид ба шуҷоат, лаҳзаҳои зиндагӣ ва ғайратмандию корнамоии Восеъи бузург, ки далерии ӯро ҳамдиёраш Исмаи Шарифов давом додаст, ҳарф зада як каф хоки диёри Восеъро чун рамзи дӯстию эътиқод ва пайвастании занҷири ногустастании ғайратмандии гузаштагону имрӯзагонамон ба назди турбати Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмаи Шарифов гузошт ва ба музеи шарафи ҷангии шаҳр супурд. Ғайр аз ин, достони шоири шинохтаи тоҷик, барандаи мукофоти давлатии Иттиҳоди Шӯравӣ Мӯъмин Қаноат «Ситораи Исмаи» низ ба музей тақдим карда шуд. Дар ҷамъомад, инчунин раиси Шӯрои собиқадорони ҷанги шаҳри Добел Арнолд Нағляныш сухани ҷавобӣ ва миннатдорӣ баён намуд. Хизматкунандагони ҳарбӣ Сулаймон Чолов, аз шаҳри Кӯлоб, Абдучалил Низомов, аз ноҳияи Бохтар ба сухан баромада, ваъда доданд, ки боз ҳам хубтару беҳтар хизмат мекунанд.

Пас аз гирдиҳамоӣ аёдат оғоз ёфт. Ҳозирон ба пояи турбати Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмаи Шарифов ва дигар шаҳидон гулдаста гузошта аксбардорӣ намуданд. Ҳамаи саёҳони мо, хусусан Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдари Қосим ва даъватшаванда Муҳибулло Файзалиев дар лаҳзаҳои гуногун дар назди лавҳаи ёдгории назди турбати қаҳрамон сурат гирифтанд.

Дар мазори бародарии шаҳри Добел сангҳои мрамминро дидем, ки дар онҳо номҳои шаҳидон сабт шудааст. Дар байн ҳайкали ёдгории рӯ ба самост. Аз тарафи дасти чап аз ҳама аввал турбати ҳамдиёрамон Исмаи Шарифов воқеъ аст. Дар лавҳаи мрамминии болои гӯри ӯ чунин навишта шудааст: «Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмаи Шарифов» (1905-1944).

Мардуми шаҳр корнамоиҳои ин марди часурро нағз медонанд ва доимо ба аёдати оромгоҳи ӯ меоянд.

Лавҳи мазори ӯ, назди турбати ӯ доимо сабз аст. Дар он гулу гиёҳҳо, хоса чило медиханд. Мардуми эътиқодманди добелӣ дар назди манзилгоҳи қаҳрамон гулкорӣ мекунанд ва доимо гулҳои гуногунранги дар шаб дурахшон мегузоранд.

Ба мо гуфтанд, ки на танҳо аз Латвия, балки аз дигар ҷумҳуриҳо одамон ба зиёрати ин қаҳрамон меоянд. Светлана Ивановнаи белорус аз қабиле онҳост. Ӯ ҳар сол 9 май ба зиёрати шаҳидон омада, ду даста гул меорад. Як дастаашро дар сари қабри падараш ва дуомашро ба пояи турбати ҳамяроқи падараш-ҳамдиёри қаҳрамони мо Исмаи Шарифов мегузорад.

Дар назди турбати ҳамдиёрамон Исмаи Шарифов ҳама саёҳони мо хеле вақт тӯлонӣ истода, гузашта, солҳои бачагӣ, наврасӣ, айёми ҷанги хонумонсӯз ва корнамоиҳои ин марди далеро пеши назар меоварданд. Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов бо таассуф бо роҳи ҷангии тоҷикон ва дӯстии байни миллатҳои гуногун ҳарф мезад. Раҳмон Сафар аз роҳи ҷангии қаҳрамон кӯтоҳақик нақлҳо мекард, ҳуҷҷатҳои архивиро ба ҳозирин нишон медод. Ба Исмаи Шарифов ва дигар шаҳидони роҳи озодӣ аз тағи дил аҳсант мегуфт. Онҳоро ёд мекард...

Исмаи Шарифов аскарӣ қаторӣ буд. Ӯ дар ҳайати қисми 861-уми тирандозӣ, дивизияи 294-и тирандозии Черкас бо номи Богдан Хмельницкий хизмат мекард.

Душман 9 мартӣ соли 1944 дар ҳудуди деҳаи Дмитрушка қувваи пиёдагарди худро мустақкам намуда, бо ёрию дастгирии артиллерия ва таъсири ҳуҷуми бетанаффуси қувваҳои ҳавоӣ шаҳри Уманро аз даст намедод. Ин шаҳрро душмани ғаддор қариб як сол забт карда, мавқеи мудофиавии худро дар он мустақкам карда буд.

Қӯшунҳои Шӯравӣ соати баъд аз озод кардани шаҳри Киев аз ғоратгарони гитлерӣ ба сӯи шаҳри Уман беист дар ҳаракат буданд.

Душман тамоми қувваҳои қудрати худро барои нигоҳ доштани қӯшунҳои Шӯравӣ сафарбар мекард.

Ҳангоми раҳна кардани мавқеи душман дар ҳудуди деҳаи Дмитрушка, барои озод намудани шаҳри Уман аскарӣ қаторӣ

Исмат Шарифов корнамоии бемислу монанд нишон дод. ӯ пулемётҳои вазнини душманро, ки якзаил оташфишонӣ карда, ҳаракати аскарони қисми моро қатъ менамуданд, бо гранатаҳои дастӣ несту нобуд кард. Барои пешравию мустаҳкам намудани мавқеи аскарони баталонаш кӯмаки бузург расонд.

Бо оташи пулемёти худ 6 сарбози душманро ба шаҳодат расонд.

Дар чангҳое, ки дар кӯчаҳои шаҳр ба амал меомаданд, 3 автомашинаи душман, ки ҳар яки онҳо пур аз лавозимоти чангӣ буданд, несту нобуд кард. Ба замми он, дар равиши муҳориба 15 аскарони душманро қир карда фаъолияти ибратбахши чангӣ нишон дод.

Фаъолияти чангӣ ва корнамоиҳои дар боло ишорашуда ба назар гирифта шуда, ҳамдиёи шучоъамон моҳи апрели соли 1944 ба гирифтани унвони олий-Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ мушарраф гардидааст.

Дар ҳаёти чангии Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмат Шарифов чунин лаҳзаҳои ибратбахши чангӣ, ки мо аз варақаи мукофоти он барои гирифтани унвони олий, Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ, ки дар ин ҷо ба тариқи мисол овардем, хеле зиёданд.

Баъди вақти тӯлонӣ, ки дар сари марқади қаҳрамон будем, пиёда ба дидани яке аз гӯшаҳои дигари таърихии шаҳр рафтем.

Раҳорах, дар байни қабристонии бародарӣ роҳбалади мо раиси собиқадори чанги шаҳр Арнолд Яковлевич Нагляныш бо дасташ ишора карда доир ба он рӯзҳои тираю тори чанг, часорати мардуми ватандӯсти Шӯравӣ оиди аз душманон озод кардани ин диёри зебоманзар нақл мекард.

Маълум гардид, ки дар ин сарзамин якумин шуда яке аз деҳқонони добелӣ Пол Арман ном шахс тавассути корнамоиҳои бемислаш ба гирифтани унвони олий Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ мушарраф шудааст. Дар давраи Чанги Бузурги Ватанӣ дар ҳудуди шаҳру ноҳияи Добел 12 ҳазор кас, аз ҷумла 16 нафар Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ фавтида аз он бештар аз 8 ҳазор нафарашон аз ҷумла, 11 нафар Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ дар ин қабристонии бародарӣ абадан хобанд.

Ба мо маълум шуд, ки Гитлери хунхор шабе дар ин шаҳри зеботабиат хоб карда, доир ба гирифтани дунё, асир кардани мардум нақшае кашидааст.

Дар шаҳру ноҳияи Добел мардум баробари дигар шуғлҳо, ба гулпарварӣ меҳри беандоза доранд ва бо гулу гулдастаҳои гуногунранги худ ғӯристонӣ бародарино доимо ободу зебо мебардоранд. Мардум нағз медонад, ки шахидон барои имрӯзи фирӯз чон додаанд.

Баъди лаҳзае мо ба назди боғчае, ки дар байни он танки чангии соли 1944 дар баландӣ гузошта шуда буд, расидем. Ҷои хоса. Дарахтони сарсабз, гулу гиёҳ ва лавҳаҳои ёдоварӣ ба ин ғӯшаи назди рӯдчае хусн мебахшанд. Роҳбалад асрори ин ғӯшаро ба мо фаҳмонд. Маълум гардид, ки дар ин ғӯшаи хоки Ватан дар ҷараёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ аз ҷама беш ҷанги танкӣ ба амал омадааст. Дар озод кардани Добел аз душман дигар қисмҳои армия буданд, аммо ҷангҳои танкӣ мақоми хосае доранд. Маҳз дар ҳамин ҷои шаҳр танкҳои мо қувваҳои душмани макорро несту нобуд карда, шаҳр аз дасти душман озод карда шудааст.

Дар назди ин муҷассамаи бошукӯҳ лавҳаи махсусест, ки дар ҳар як пораи сангу гили он хуни шахидон то ҳол истодааст. Дар ин лавҳа дар бораи корнамоиҳои ҷамаи 16 нафар қаҳрамонони Иттиҳоди Шӯравӣ, аз ҷумла ҳамдиёрамон Исмаи Шарифов маълумот дода шудааст.

Дар назди ин ёдгориҳои таърихӣ боғи дилрабоест. Ин боғ дар арафайи 50-солагии комсомолии ленинӣ бунёд ёфта, дарахтонро собиқадорони Ҷанги Бузурги Ватанӣ шинонидаанд.

Пешоҳангону комсомолони шаҳр ба ёдгориҳои давраи ҷангӣ ва нигоҳубини онҳо эътиқоди азим доранд. Мактабиён дар назди ин лавҳаҳои ёдгорӣ қасам хӯрда ба ташкилотҳои пешоҳангиву ҷавонон дохил мешаванд. Аскарбачаҳо ваъда дода, дар ин ҷо қасами ҳарбӣ меҳӯранд ва ба сафҳои артиши Шӯравӣ нағз хизмат карданро ўҳдадорӣ мегиранд.

Ҳайати мо пас аз тамошою зиёрати дигар ҷойҳои таърихӣ ва шарафи ҷангӣ бо ҳозирин, хусусан аскарони тоҷик хайру хуш

намуда, роҳи шаҳри Юрмаларо пеш гирифт. Бегоҳӣ ба он ҷо расидем. Баъди нахории шомгоҳӣ ба истироҳат шурӯъ намудем.

ЧАШНИ ЗОДРҶЗ ДАР ЮРМАЛА

Саҳарии 5 август. Савти паррандаҳои хушхон ба дили кас ҳаловат меовард. Вале мардуми фароғатгоҳҳо, ҳанӯз аз хоби ноз сар набрдоштаанд. Гоҳ-гоҳ аз роҳи калон овози мошинҳои роҳгузар ба хонаҳои истироҳатгоҳ, ба гӯш мерасад.

Авзои ҳавои оғози рӯз хира буд. Корвони абрҳои осмон шурӯҳҳои роҳгузарро пеши назар меовард. Лаҳзае борон мебориду як дам пас ҳаво соф мешуд. Нозу нузи табиати пурсаҳои ин ҷо ба сокинон ва меҳмонон маълум аст. Мардум мудом тайёр мебошад, ҳамин, ки ҳаво борон борид, дарав ба болои сар чатр мегиранд. Ҳаво, ки аз бориш монд, боз чун пештара. Локин ҳаво нисбати дигар ҷоҳо хунук аст, имрӯз гармии ҳаво 16-18 дараҷа. Ба ин нигоҳ накарда, ҳама ҷо сабзу хуррам буда, ин мавсим айёми баҳорон моҳи апрел-май диёри кӯхистонамонро пеши назар меорад. Боди форам аз тарафи халичи Рига вазида, нақхати гулу гиёҳи худрӯйро ба машом мерасонад.

Мо дар ду хонаи истироҳатгоҳи Яюнкемевеи шаҳри Юрмала мезистем. Ҳучраи мо: Раҷабалӣ, Неъматулло ва ман, хонаи Раҳмон Сафар, Ҳайдар Қосимов ва Ҳамроҳон Расулов дар ошӯнаҳои дуҷуми як бино буд. Дуртар аз мо рафиқони дигар, ҳамроҳони мо сукунат доштанд. Анна ҳамин саҳарӣ баробари кушода шудани чашми рӯз садои тақ-тақи дари мо ба гӯш расид. Чун дарро кушодем. Раҳмон Сафарро дидем.

— Ассалому алайкум, бародарон, - гуфт ӯ, - аҳволҳо? Нағз хоб кардед?

- Ташаккур, шукр, - гуфтем мо.
- Медонед, чӣ, имрӯз чӣ га паст?
- Не.
- Имрӯз рӯзи таваллуди ман.
- Табрик, муборак шавад.

— Ташаккур, раҳмати бисёр. Имрӯз, соати 5-и бегоҳӣ зиёфати зодрӯзи ман. Ба шумо як чизро фаҳмонданиам. Ба ҳамаи шумо супориш ва боз аз ҳамаи шумо мепурсам, ки нашавад барои ман ягон тӯҳфа бихаред. Хафа мешавам, саҳт хафа мешавам. Як даста гул майлаш. Аз ин зиёд набошад.

Раҳмон Сафар моро огоҳ намуда, баромада аз паи кори худ рафт. Он рӯз мо аз саҳар то нисфирӯзӣ истироҳат доштем. Аз вақти холӣ истифода карда рӯзномаҳоямонро пур кардем.

Пас аз таоми нисфирӯзӣ дар якҷоягӣ маслиҳат карда, Давлат ва Муҳибуллоро ба бозор, барои харидани гулдаста ва сабзавот равон кардем. Дар мӯҳлати як соат мо дар ҳучраи Ойгул барои қайди зодрӯз ҷой ва шароит муҳайё намудем.

Ақрабаки соат ба 5 майл кард. Ҳама дар ҳучраи ишорашуда чамъ омадем. Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов ба суҳан оғоз кард:

— Рафиқон, нияти роҳи пешгирифтаи Раҳмон Сафар нек аст. Имрӯз ӯ зодрӯз дорад. Дар ин гӯшаи хоки дурдаст бори дигар заҳмати ӯро нисбати шаҳидони чанг мебинем. Шаҳидони намиранда ва ҷовидном...

Қаҳрамон баҳри ӯ орзӯҳои нек иброз кард. Санъаткор Ойгул Абдурахимова барои Раҳмон Сафар чанд суруд хонд.

Камина ҳама эҳсосотамро нисбати соҳибҷашн бо ин шеъри шогирдона ифода намудам:

МАРДИ РОҶ

*Фарзанди кӯҳистони ман,
Роҳат раҳу армони ман.
Баҳри вафо бо халқи худ,
Ту ҳастӣ шаъну шони ман.
Эй марди роҳу бозафар,
Номи хушат Раҳмон Сафар.
Дар панду дар илму амал,
Дар байни маи шерҷигар.*

*Аҷдоди ту монанди шер,
Восеътану марди далер.
Чун Исмату Сафар, чӣ хуш,
Таҳамтананду ҳам бамеҳр.
Эй марди роҳ, эй марди роҳ,
Бар мо бикун боре нигоҳ.
Табрик мегӯем туро
Бо зодрӯзат ин пагоҳ.*

Ҳамин хел чашни устод Раҳмон Сафар ҳамагӣ 45 дақиқаро дар бар гирифт. Ҳама ташкилӣ, маҳфил ва суханон оддӣ, пуртаъсир, ором хуб буданд.

Пас аз чамъомад мо ба сафар тайёр шуда, ба роҳи «Юрмала-Рига» баромадем. Ба диёри зебоманзари Латвия хайру мақдам гуфта, соати 12-и шаб аз шаҳри Рига ба поезди «Рига-Вилнюс» савор шудем.

ҶУМҲУРИИ ЛИТВА

ДАР ВИЛНИОС

6 август дар меҳмонхонаи «Вилнюс» ҷо гирифтём. Борон сим-сим меборид. Дар ин шаҳри бостонӣ тобистон боридани борон ҷои таачҷуб надошт. Баъди борон табиати шаҳр боз ҳам дилрабатар шуд.

Шаҳриёни ин ҷо маданияту фарҳанги баланд доранд. Ҳар як шаҳрванд таърихи кишвари худро хуб медонанд. Ободиву зебогии шаҳр гувоҳи меҳнатдӯстиву ватандӯстии сокинони он аст.

Шаҳр дар соҳили дарёчаҳои Нярис ва Вилни доман паҳн кардааст. Тавре, ки аз адабиёти хаттиву илмӣ ва нақли мардуми онҳо донистем, номи Вилнюс аз номи дарёи Вилни соли, 1323, пайдо шудааст. Асосгузори Вилнюс князи бузурги Литва Гйдиминас мебошад. Вакте, ки ба болои қалъаи қадима Гейдиминас (асрҳои XIV-XV), ки ба филиали музеи таърихӣ-этнографии Литва табдил ёфтааст, мебарой, тамоми худуди шаҳр намоён мегардад.

Ҳар як бинои наву қадимаи шаҳр асрору таърихи махсус дорад, ки онҳоро мардум нағз медонад.

Ин қалъа дар давраи Ҷанги Бузурги Ватанӣ баҳри мудофияи шаҳр хизмат кардааст ва айни замон дар он ҷо нишонаҳои зиёди гитлерчиён дида мешавад.

Аз ҳуччатҳои хаттии дар дасти мо буда ва нақлҳои роҳба-ладамон маълум мегардад, ки дар ин шаҳри бостонӣ ёдгориҳои таърихӣ хеле зиёданд.

Пас аз тамошои бисёр ёдгориҳои таърихии шаҳр- қасру кӯш-кҳо, қалъаву деворҳои қадима ба музеи ҷумҳуриявии таърихӣ-этнографии шаҳр ворид гардидем. Дар музей тамоми таърихи халқи Литва дар гуфтор аст. Мардум таърихи қадимаи худро нағз медонад ва ҳамеша гузаштаро ба имрӯза дар якҷоягӣ меомӯзанд.

Бузургии мардуми Литва боз дар он аст, ки ҳама ба таърихи худ эътиқод доранд ва хотираи гузаштагони худро пос медоранд.

Мазорҳо мисли кӯчаҳои шаҳранд. Ҳама тозаю озода, дар атрофи гӯрҳо гулҳои гуногунранг парвариш карда мешавад. Мардум

дар назди қабрҳо гулҳоеро мепарваранд, ки шабонгоҳ аз худ нур хорич мекунад. Ин маъноӣ онро дорад, ки ҷилои умри мардум хомӯш бошад ҳам, ҷароғи хотираи онҳо абадан фурузон аст...

Халқи литвонӣ баҳри ривочу тозагии забони модарии худ, таъриху фарҳанги худ ниҳоят мекушад. Ҳамаи навиштаҷоти шаҳр бо хат ва забони литвонианд.

Дар шӯъбаи китобҳои қадимаи музей бисёр ёдгориҳои қадима мавҷуданд, ки аз аввалин ҷопхона ва матбааҳои ин ҷо дарак медиҳанд.

Аввалин китобҳои ба забони литвонӣ ҷопшудаи андозаҳои калон-калон касро ба хайрат меорад.

Нисбати дӯст ва меҳмон хеле эҳтироми самимӣ доранд. Маҳз ҳамин наздикӣ, дӯстию бародарӣ ва ватанпарварӣ буд, ки дар солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ даҳҳо фарзандони дигар миллатҳо барои озод кардани халқи Литва аз ҷанголи гитлериён ҷони худро нисор карданд.

Корнамоиву шучоатҳои ҳамдиёронамон Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Сафар Амиршоев, собиқ вазири хоҷагии оби Тоҷикистон, подполковник Ёқуб Муҳаммадиев ва даҳҳо дигарон мисоли равшани ин гуфтаҳост.

ДАР ГАРНИЗОНИ ШАҲР

... Афсар Леонид Владимирович Рудаков чамъомадро ба сухани муқаддимаӣ кушод. Ӯ дар бораи хизмати хуби аскарони тоҷикистонӣ Абдусаттор Ҷабборову Нуралӣ Раҳматови данғарагӣ, Нозир Мирзосаидови аштӣ, Шодӣ Муродови чубекӣ, Мирзохусайн Мирзоеви панҷӣ ба миннатдорӣ ҳарф зад. Дар гирдиҳамоӣ роҳбари мо нависанда Раҳмон Сафар сухан ронд. Ӯ дар бораи дӯстии вайроннашавандаи халқҳо ва доир ба фарзандони шучоӣ халқи тоҷик Сафар Амиршоев ва Исмаи Шарифов, ки бобҳояшон дар шӯриши Восеъ иштирок кардаанд ва ҳуди онҳо дар давраи Ҷанги Бузурги Ватанӣ корнамоиҳои Восеъи бузургворро дар майдонҳои ҷанг, яке дар Литваю дигаре дар Латвия такрор намуданд, ҳарф зад. Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов дар бораи

корнамоиҳои мардуми Шӯравӣ дар давраҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ нақл кард. Нависандаи ҷавон- Неъмат Худойбахш ҳикояи ҳаҷвии худро ба ҳозирон хонд. Абераи Восеъ омӯзгор Рачабалӣ Камолов зимни суҳанронии навбатӣ романи «Восеъ»-и устод Сотим Улуғзода ва як каф хоки зодгоҳи Восеъи шуҷоъро ба музейи гарнизон тақдим кард. Гирдиҳамоӣ шавқовару пурмазмун гузашт. Сипас сурудӯ рақсҳои тоҷикӣ дар саҳни қасри гарнизон садо дод. Кафкӯбиҳои ҳозирон дили санъаткоронро ба вачд овард. Бо ҳавои сурудҳои тоҷикӣ аскарбачаҳо-тоҷикҳо, ўзбекҳо, русҳо, украинҳо ва дигар намояндагони миллатҳо ба саҳна баромада мерақсиданд. Пас аз консерти яқҷоя музейи ҳарбии гарнизонро тамошо кардем ва ба зиёрати гӯристонҳои бародарии шаҳр раҳсипор шудем.

МАЗОРИ АНТАКАЛНИС

Мазори бародарии Вилнюс дар як гӯшаи шаҳр воқеъ аст. Аз байни он роҳи калони мраммин мегузарад ва чун кӯчаҳои шаҳр тозаю зебост. Роҳи калон қасро ба қисми аз ҳама болои қабристон, ки дар он ҷо дар назди ҳайкалҳои шаҳидони Ҷанги Бузурги Ватанӣ оташи ҷовид аланга мезанад, мебарад.

Аз ду тарафи роҳ, ки аз ҳамӣ ба боло меравад, турбати шаҳидон воқеъ аст. Дар тамоми ҳудуди гуристон бо як санъати хосае арча ва дарахтони дигар шинонда шудааст. Ҳамаи манзилҳоро гулҳои гуногунавъу гуногуннамуд оро медиҳанд. Ба зами гулҳои сабзида дар назди турбати онҳо гулҳои тару тоза мегузоранд.

Аз нақли роҳбаладамон маълум шуд, ки дар ин гӯша дар замони ҷанги хонумонсӯз бештар аз 3 ҳазор нафар одам ба хок супорида шудааст.

Ҳангоми аз поён ба боло рафтан аз тарафи дасти чап дар гӯшае қабрҳо ва муҷассама-нимтанаҳои тамоми роҳбарони ҳизбиву Ҳукумати ҷумҳурӣ бо як санъати баланд гузошта шудааст.

Мо қабрҳои аскарони номаълум, шаҳидони ҷангро зиёрат кардем. Дар сари ҳар қабр ҳамдиёрони худро мечӯсем. Мепурсидем, бо маводҳои архивӣ муқоиса мекардем.

Ҳангоми зиёрат мадфани подполковник Ёқуб Муҳаммадиевро пайдо кардем. Нависанда Раҳмон Сафар дар бораи ӯ ба мо чунин нақл кард:

Подполковник Ёқуб Муҳаммадиев собиқ комиссари халқии хоҷагии оби ҷумҳуриамон буд. Фаъолияти ҷангии ӯ бузург аст. Тавре, ки ҳуччатҳои архивӣ шаҳодат медиҳанд, ӯ дар озодкунии шаҳри Вилнюс ҳалок гардидааст.

Корнамоиҳо, ҷонбозию далериҳои ин марди часур, то ҳанӯз равшан нест. Боварӣ дорем, ки Ёқуб Муҳаммадиев ва ӯ барин даҳҳо фарзандони шучоъи халқи тоҷик, ки баҳри имрӯз ҷон додаанд, ҳеч гоҳ фаромӯш намешаванд ва корнамоиҳои онҳо дастраси омма мегардад...

ЖИЖМАРЯЙ - ОРОМГОҲИ САФАР АМИРШОЕВ

Ҳамроҳи роҳбаладамон-инструктори калони шӯъбаи сиёсии комиссариати ҳарбии Ҷумҳурии Литва, подполковник Виктор Василевич Сомоловский ба роҳ баромадем. Дар масофаи начандон дур аз шаҳри Вилнюс аз тарафи дасти рост қабристонии деҳаҳои атрофи шаҳр пеш меояд. Аз тарафи чап деҳае намудор мегардад. Мошине аз дарвозаи Каунас мегузарад...

Масофа аз шаҳри Вилнюс то деҳаи Жижмаряй 65 километр ва аз маркази ноҳияи Кашядорис 7 километрро ташкил медиҳад. Дар муддати начандон зиёд ба деҳаи Жижмаряй расидем. Моро дар саҳни идораи Шӯрои деҳа бо гулдастаҳо пешвоз гирифтанд. Дар Шӯрои деҳа митинг шуд. Пас аз ҷамъомад раиси Шӯрои шаҳрак Арведас Ионович Жибас бо раиси Шӯрои деҳа Мариона Вацевна Глабовичания албоми калонро доир ба Сафар Амиршоев ба даст гирифта, ҳамроҳи мо шуданд.

Жижмаряй ва деҳоти гирду атрофии он дар назар рангини гуворо менамуд. Табиати нозанини ин диёр ба кас рӯҳ мебахшид. Солҳои мудҳиши Ҷанги Бузарги Ватанӣ қисми зиёди он несту нобуд, шаҳру деҳот ба хок яқсон гардида буданд. Ба хотири шаҳидони роҳи озодии давраи Ҷанги Бузарги Ватанӣ дар ин ғӯша хоҷагии боғдорию ғулпарварӣ ташкил карда шудааст.

Маркази деҳаи Жижмаряй. Дар ин ҷо як қитъа замини начандон калон ба чашм мерасад. Кас аз дур ҷӣ будани ин гӯшаро пай мебарад. Гирдогирд панчара дорад. Вақте ки воридаи он мегардӣ, хайкали мармарини баланде қомат афрохтаву лавҳаи бо забонҳои литвониву русӣ навиштаро мебиниву мехонӣ: Дар ин ҷо Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ сержанти калони гвардия Амиршоев Сафар (1912-16.07.1944) ва капитан Дубровин Михаил (1913-21.08.1944) дафн гардидаанд яке руссу дигаре тоҷик. Дар атрофии онҳо садҳо фарзандони халқҳои дигар абадан хобанд.

Пас аз ҷамъомади кӯтоҳакак, гулчанбаргӯзорӣ ва лаҳзаҳои хомӯшӣ яке аз роҳбаладони мо раиси Деҳшӯро М.В. Глабовичанин ба нақл сар кард:

— Мо бо ному корнамоиҳои Сафар Амиршоев ифтихор дорем. Ӯ фарзанди ду халқу миллат: тоҷику литвонӣ ба ҳисоб меравад. Имрӯз кӯча, отряди пешоҳангони мактаб, боғ ва дигар ҷойҳои, ки номи ин қаҳрамонро ба худ доранд, аз ҳар ҷиҳат намуна мебошанд,-гуфт, ӯ.

— Ду-се километр дуртар аз мо ҷои ғавти ин қаҳрамон воқеъ,- ба гап ҳамроҳ шуд раиси Шӯрои шаҳрак А.И.Жибас, дар он ҷо ба хотири Сафар Амиршоев аз ҷӯби булут хайкал сохта шудааст. Мо боз бисёр корхоро доир ба ин қаҳрамон ба анҷом хоҳем расонд.

Қабристонии бародарии ишорашуда, ки ҳамдиёрамон дар он абадан хоб аст, гулистонро пеши назар меорад. Дар ин ҷо даҳҳо намуд гулҳои рангоранг парвариш меёбанд. Хонандагон дар ин ҷо қасам ёд карда, ба ташкилотҳои пешоҳангону ҷавонон дохил мешаванд. Мӯйсафедону пиразанҳои аз азобу оқубати ҷанг боҳабар мудом хотираи шаҳидонро пос дошта, корнамоиҳои фарзанди ҷасури халқи тоҷик Сафар Амиршоевро ба ҷавонон талқин менамояд. Дар шаҳри Вилнюс Нина Михайловна Диченко ном зан, собиқ ҳамшираи шафқат, лейтинанти гвардия зиндагӣ мекунад. Шавҳари ӯ командири қисме, ки дар он Сафар Амиршоев хизмат мекард, буд. Нина Михайловна корнамоӣ, далерӣ, ватандӯстӣ, инсондӯстӣ барин хислатҳои ҳамдиёрамонро нағз медонад. Ӯ ҳар сол 9 май ба деҳаи Жижмаряй омада, дар сари қабри Сафар

Амиршоев се даста гули тару тоза мегузорад. Гулдастаи якум аз номи худаш, дуюм аз номи шавҳар ва сеюм аз номи тамоми халқи тоҷик.

Пас аз сӯхбати тӯлонӣ аксбардорӣ оғоз шуд. Дар назди ҳайкали Қаҳрамони Иттиҳои Шӯравӣ Сафар Амиршоев расми Восеъи муборизро монда сураат гирифт.

Байни зодгоҳи қаҳрамон- Заргар, Дараи Мухтор ва хусусан бозори Ховалинг робитаи доимӣ буд. Корнамоии ҳамдиёрамон Сафар Амиршоев давоми ана ҳамин корнамоиҳои Врсеъи шучоъ аст.

Дар арафаи чашнгирии 100-солагии Шӯриши Восеъ рӯҳи Восеъ бо Сафари часур вохӯрд.

Корнамоиҳои Восеъи бузургвор ва Сафари часур мисоли равшани ватандӯстию халқдӯстию мардуми мост.

ВОХҶҶРИИ «ВОСЕЪ» БО «САФАР АМИРШОЕВ»

Тахминан ду-се километр дуртар аз деҳаи Жижмаряй ҳайкали аз чӯби булут тарошидаю ҳакокикардашудаи Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Сафар Амиршоев воқеъ аст. Мо пас аз аёдати марқади қаҳрамон ба он ҷо раҳсипор гаштем. Ҳама ба гирдоби дарёи андеша фуру рафта буд. Ҳамроҳи мо Ойгул Абдурахимова суруди зеринро, ки чанд рӯз пеш раҳо раҳ эҷод шуда буд, аввал паст-паст ва баъд баландтар бо маҳорати хуби сарояндагӣ зам-зама мекард:

*Аз бароят, эй Сафар, моён дуруд овардаем,
Расми Восеъи часурро ҳам ба худ овардем,
Аз диёри халқи тоҷик, зодгоҳи Рӯдакӣ,
Даста-даста баҳри ту шеърӯ суруд овардаем...*

Ғарқи хаёл чӣ тавр ба назди ҳайкал омаданамонро нафаҳмидем.

— Ана ҳайкали баҳодури тоҷикон Сафар Амиршоев,-гуфт М.В.Глабовичания,- дар ҳуди ҳамин ҷо қаҳрамонона ҳалок шуда-

аст. Ин ҳайкалро устои кандакор, коргари совхозамон Капачунис Витас ба хотираи қаҳрамон ҳаққокӣ кардааст.

— Бале, бобои Витас ҳамаи корнамоиҳои Сафар Амиршоевро бо чашми худ дидааст,- илова кард. А.И.Жибас.- Ин марди часур дар байни мардуми мо шӯҳрати беандоза дорад ва номаш чун қаҳрамони мардумӣ бо некӣ ба забон гирифта мешавад.

— Ин боғи пушти ҳайкал чӣ ном дорад? – пурсид яке аз ҳамроҳони мо.

— Боғи Лион,- ҷавоб дод А.И. Жибас.

— Ба фикрам Лион номи деҳа аст,- ба гап ҳамроҳ шуд подполковник В.В.Осмоловский.

— Ҳа, номи деҳа аст, деҳаи пеш аз ҷангӣ, - посух дод майор Ю.А.Бальсис, ки моро ҳамсафар буд.

— Дод аз дасти фашистони лаъин, - ашки чашмашро пок намуда, идома дод М.В.Глабоничания, - ин деҳаро валангон намуда, ҳамаро кир намуданд. Ҳоло аз деҳа нишоне нест. Дар ҷояш бесабаб боғ бунёд накардаанд. Аз роҳбарони совхозии Кайшядорис хоҳиш намудем, ки дар озодкунии деҳаи ишорашуда ва мубориза барои фашистон чанд нафаре ҳалок шудаанд, ба миқдори ҳалокшудагон ниҳоли себ шинонда, парвариш карда шавад.

Себбоғи аҷоиб. Ҳамаи дарахтон, ки ба хотири шаҳидони давраи ҷанг шинонида шудаанд, имрӯз боровар гаштаанд. Сар ба навда мешикананд. Меваҳои сурх, дарахтони сабз, хоки сиёҳтоб, аҷаб таъсирбахш менамуд.

Дар ду тарафи ҳайкали қаҳрамон дарахтони мурут ва чинор воқеъ мебошанд. Мурут ҳам сар ба навда мешикананд. Чанор ҳам нашъунамои хуб дорад. Шояд ҳар дуи ин дарахтон асроре дошта бошанд. Зеро чунин дарахтон дар зидгоҳи қаҳрамон – деҳаи Заргар ва дигар гӯшаҳои Тоҷикистон месабзанд.

Пас аз сӯҳбат аксбардорӣ оғоз шуд. Дар назди ҳайкали Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Сафар Амиршоев портрети қаҳрамони халқи тоҷик Восеъ, абераи ӯ Раҷабалӣ Камолов, Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов ва ҳамаи ҳозирон расм гирифтанд...

16 июли соли 1944 буд, баробари дигар гӯшаҳо ба ноҳияи Фолкварк Леоново низ фашистон паи нопоки худро зи нав гузоштанӣ мешуданд. Мехостанд, ки ба ҷои равшанӣ торикӣ ва ба ҷои некӣ бадӣ ҳукумрон бошад. Пиру ҷавоноо асири марг намуда, шаҳру дехотро несту нобуд месохтанд. Он рӯз танкҳои душман ба ноҳияву деҳаи Лион паи ҳам ҳучум карданд. Командир, сержанти калони гвардияи Сафар Амиршоев тӯпи худро ба тарафи душман гардонида оташ кушод. Ба самти камингоҳи Сафар Амиршоев 5 танки душман беист оташ кушода, ҳаракат мекарданд. Сафар Амиршоев дар ин вазъияти хафнок саросема нашуда, пайт ҷуст ва дар се навбати тирпарронӣ танки аввалро даргиронд. Ҳучум ҳамоно давом меёфт. Тири душмани маккор 4 нафар ҷавонони отделенияро маҷрӯҳ кард. Амиршоев низ захмӣ шуд. Бо маҷрӯҳии худ нигоҳ накарда, Амиршоев ҳамоно тирпаррониро давом медод ва танки дуҷуми душманро низ аз кор баровард. Танкҳои дигари душман роҳи гурезро пеш гирифтанд. Афсӯс, ки дар рафти яке аз ҳучумҳои баъдина снаряди душман ба болои тӯпи Сафар Амиршоев афтид ва ӯ дар гӯшае, ки мо ҳоло дар он ҷоем ва ҳайкали қаҳрамон қомат афрохтааст, аз дунё даргузашт. Қаҳрамонию далерии ҳамдиёрамон Сафар Амиршоев абадан боқӣ мемонад.

Сафари ҷавон корнамоиҳои ҳамдиёраш Восеъи шучоъро нағз медонист. Бобои ӯ ҳам дар Шӯришӣ Восеъ иштирок карда буд: Байни зодгоҳи қаҳрамон – Заргар, Дараи Мухтор ва бозори Ховалинг робитиҳои доимӣ буд. Корнамоии ҳамдиёрамон Сафар Амиршоев давоми ана ҳамон корнамоиҳои Восеъ шучоъ аст. Инро Сафар Амиршоев баръало ҳис мекард. Барои ҳифзи модар – Ватан ва номус то қатраи охирини хуни худ мубориза бурд. Дар арафаи ҷашнгирии 100-солагии Шӯриши Восеъ рӯҳи Восеъ ва Сафари ҷасур вохӯрданд. Ҳайкалу сурати ин ду қаҳрамон ба гуфтор омаданд. Занҷири ногуастании корнамоиҳои аҷдодонамон ва дӯстии халқҳои Ватан маҳкамтар васл карда шуд. Хоки диёри ҳарду қаҳрамон ба пояи турбат ва ҳайкали Сафар Амиршоев гузошта шуд ва аз он ҷо мо хок дар даст дорем...

Корнамоиҳои Восеъи бузургвор ва Сафари ҷасур мисоли равшани ватандӯстии халқдӯстии мардуми мост...

Ойгул аз забони Саъдии бузург замзама мекард:

*Харобӣ зи бедод бинад ҷаҳон,
Чу бӯстони хуррам зи боди хазон.
Мадех рухсатӣ зулм дар ҳеч ҳол,
Ки хуршеди мулкат наёбад завол...*

ДЕҲАҲО ОБОДУ МАРДУМ ШОД

Сатҳи заминҳои совхозии Кайшядорис ноҳамвор аст. Ҳангоми аз тарафи ғарб аз назди ҳайкали Сафар Амиршоев сӯи деҳаи Жижмаряй меравед, аз тарафи чап ҳавзе ҳаст. Аз ҷониби рост заминҳо ба воситаи қубурҳо обёрӣ шудаанд ва боғи сарсабзе намудор аст. Заминҳое, як замонҳо тире туфангро дар бағал дошт, имрӯз ҳама гулзори чаманзоранд.

... Дар боғ намудҳои гуногуни себҳо рӯ ба осмон қомат афрохта, бор овардаанд. Деҳаи Жижмаряй зебою дилрабо аст.

Ҳамаи биноҳои деҳаро устоҳои хочагӣ аз ҷӯб ё хишт сохтаанд. Мо аз поён то ба болои кӯчаи ба номи Амиршоев, ки 30 хочаги дорад, дидем. Бо сокинони кӯча ҳамсӯхӯббат шудем. Зиндагии мардумро дидем.

Кӯча мисли дигар гӯшаҳои деҳа базеб. Хонаҳо аз рӯи нақша сохта шудаанд. Ягон вачаб замин бекор нест. Дар ҳар як участка 10-12 намуд маҳсулоти деҳқонӣ ва намудҳои гуногуни гулҳо ҳастанд. Гарду чанг нест. Дар деҳа танҳо нафақагирон равуо доранд, боқӣ ҳама дар кор. Нисфирӯзӣ ҳамаи коргарону механизаторон аз тарафи хочагӣ бе пул хӯрок мехуранд. Моҳи август, ки мо он ҷо будем, ҳамаи мактабиён дар лагерҳои тандурустӣ ва меҳнатӣ- истироҳатӣ ва кӯдакони хурдсол дар боғчаҳо буданд. Ба мактаб эътибори асосӣ дода мешавад. Як чиз диққати моро ба худ кашид. Дар пушти ҳар як хона як-ду флак гузошта шудааст. Ҳар як шахс 12 ё 15 сотиқ замини участкаи наздиҳавлигӣ ва 0,5 гектар замини ҳамвор барои говаш чарогоҳ дорад.

Чун дигар ноҳияҳои назди Балтика ин ҷо низ говҳои сиёҳало ё зардалои зотӣ мавҷуданд. Мардум ба бисёр кардани чорвои

беманфиат машгул нест. Ҷар як хоҷагии шахсӣ як ё ду гов дорад. Говҳо дар чарогоҳи шахсӣ тавилаанд. Онҳоро рӯзе, ҳатто 2-4 бор ҳам медӯшанд. Шири говро дар флакҳои пушти хона мерезанд. Намояндаи хоҷагӣ омада флакҳои ширдорро мебарад, ҳисобу китоб мекунад. Ҷар як шахс аз як ё ду модаговаш соли бештар аз 3-4 ҳазор сӯм фоида мегирад.

Дар ин ғӯшаи хоки дурдаст дӯздӣ, фиребгарӣ, қаллобӣ, изофанависӣ барин корҳои бад нест. Вақти кор кор асту истироҳат истироҳат. Ягон лаҳзаи умри мардум беҳуда намегузарад.

Моро мизбонон, ҳамроҳону роҳбаладонамон ба бисёр ҷойҳои ин хоҷагии миллионер бурда, ба қору бор ва зиндагии мардум шинос намуданд. Мактаби деҳаро тамошо кардем.

Бо мактабиён вохӯрдём, сӯҳбат кардем...

Дар байни хоҷагиҳои шахсӣ «Хонаи беҳтарин» ном озмун аст. Мо ба хонае рафтем, ки дар ҷамбасти нимсола ҷои аввалро гирифта, соҳиби мукофот гардидааст. Роҳбаладони мо М.В. Глабовичаниа ва А.И. Жибас доир ба ин таҷрибаи начиб нақлҳои зиёде кардаанд. Ҳақ бар ҷони онҳост.

Ба тамоми пешравиҳои некуаҳволии халқ ғамхорӣ карда мешавад. Бо ҳамин василаи ҳавасмандкунӣ аз участкаи наздиқавлиғӣ ва чорвои шахсӣ самаранок исифода бурда мешавад. Дар мағозаҳои хӯрокворӣ тамоми намудҳои маҳсулот мавҷуд аст. Дар ҳар як деҳа нуктаи иншоотҳои маданӣ-маишӣ мавҷуданд. Биноҳои онҳо аз тарафи хоҷагӣ сохта шудааст.

Мо дар «Хонаи беҳтарин», ки 15 сотик замин ҳола дорад, ба ҷашми худ бисёр чизҳоро дидем. Соҳиби хона Лукошявичус дар ҳақиқат меҳнатдӯст аст. Дар ҳолаи ӯ 20 намуд маҳсулоти хоҷагии қишлоқ, 15 намуд гулҳои рангоранг нашъунамо ёфта, себ, нок, ангур, арча ва дигар навъи дарахтон месабзанд. Ҳама роҳравҳои байни хонаҳо асфалту сементӣ буда, пушти хонаҳо бо сабзаҳо ва гулҳо ҳархела зебу оро ёфтааст.

Директори совхоз Бронислав Копустис ном ҷавони серғайрат аст. Ӯ кордон, ӯҳдабаро ва меҳнатдӯст мебошад. Вақте ки мо бо ӯ оиди ба комёбиҳои хоҷагӣ пурсон шудем, вай чунин гуфт:

— Мо фарзанди ҳамин диёрем. Соҳиби ҳамин замини обем. Бояд аз тахти дил кор кунем. Некӯаҳволии мардумро ба дараҷаи олий бардорем. Нағз медонем, ки барои мо аз дигар ҷойҳо омада кор намекунам. Мӯхтоҷи ҳеҷ кас ҳам нестем. Диёри худро ободу зебо карда, нағз зиндагӣ мекунам. Фарзандонамонро дар ҳамин рӯҳия тарбия менамоем.

Суханони Копустис ҳаққанд. Дар ҳақиқат мардуми ин диёр соҳиби замини об будани худро нағз медонанд. Некӯаҳволии мардум бо авҷи аълояш расидааст. Халқ аз ҳеҷ чиз танқисӣ намекашад. Ҳама қадри якдигарро нағз медонанд. Гузаштагони худро доимо ёдоварӣ мекунам.

Нисбат ба шаҳидони Ҷанги Бузурги Ватанӣ эҳтироми бузургдоранд. Дар бисёр қитъаҳои гулпарварӣ, ки мо дар он ҷойҳо будем, барои аёдати мардум ба қабристонҳо намудҳои гуногуни гулҳо парвариш карда мешавад. Ҳоҷагӣ танҳо аз ҳисоби гулпарварӣ сола бештар аз 0,5 миллион сӯм даромади соф мегирад. Ҳар як коргар ё механизатор моҳе 300-400 сӯм маош дорад...

Як чизи дигар маро ба ҳайрат гузошт. Раиси Шӯрои деҳа, раиси Шӯрои шаҳрак, роҳбари хоҷагӣ комиссари ҳарбии ноҳия, ки ҳамроҳи мо мегаштанд, ягонтоаш дар мошини давлатӣ не, дар мошинҳои роҳгузар аз як ҷо ба ҷои дигар мерафтанд. Ҳатто мошини махсус надоранд.

Маълум мегардад, ки мошинсавории беҳуда низ ба хоҷагӣ зарар меовардааст...

Мо аз деҳаи Жижмаряй, совхозии Кайшядорис, ноҳияи Кайшядорис бо таассуроти калон ба шаҳри Вилнюс баргаштем.

ДАР ҶУМҲУРИИ УКРАИНА

ЛАҲЗАҶОЕ ДАР ГҶРИСТОНИ «БАЙКОВО», ДАР

НАЗДИ ТУРБАТИ ҚАҲРАМОНИ ИТТИҶОКИ

СОВЕТӢ САИДҚУЛ ТУРДИЕВ

Мо соати 9:30 дақиқа ба поезди «Рига-Киев» савор шудем. Чун ворида сарзамини Украинаи бузург гардидем, нақлҳои ҳамсафарамон Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов дили моро беқарор мекард. Чун аз назди соҳили Днепри ором мегузаштем, амаки қаҳрамон як-як набардгоҳҳои худро ба мо муаррифӣ мекард. Аз қорнамоиҳои худ ва дигар муҳофизон ҳарф мезад.

Соати 12-15 дақиқаи рӯзи 9 август ба шаҳри Киев расидем. Аз вақт самаранок истифода бурда, дар мошинҳои кирокаш савор шуда ба сӯи ғӯристони «Байково»-и шаҳр, ки турбати Қаҳрамони Иттиҳоки Советӣ, депутати Совети Олии ССРС, собиқ комиссари зироати РСС Тоҷикистон Саидқул Турдиев он ҷост, раҳсипор шудем. Лаҳзае пас қорвони мошинҳои сабуқрав моро назди қабристони мазкур бурд. Аз бозори гулфурӯшӣ, ки дар қарибии ин ғӯристон буд, рафта дастагулҳое харида омодаи зиёрат шудем. Чун ворида идораи ғӯристон гардидем, моро гурӯҳе бо сардории мӯйсафеди нуроние пешвоз гирифтанд.

— Ладченко Николай Федорович,- худро шинос намуд, сардори пешвозгирандагон, директори мазори Байково.

Нависанда Раҳмон Сафар худ ва моро як-як шинос намуда, мақсади ташриф оварданамонро фаҳмонд ба Николай Федорович. Мо ворида идораи ғӯристон гаштем.

Аҷоиб. Агар мо то ин лаҳза садҳо ғӯристонҳои дар шаҳру деҳаҳо воқеъбударо дида бошем ҳам, акнун яқум бор мидидем, ки ғӯристон даҳҳо утоқи қорӣ, 70 нафар қорқун дорад. Фаҳмидем, ки ғӯристон таърихи бештар аз 400 сола дошта, дар шӯъбаву бойғониҳои маҳсус ҳуччатҳо гузошта шудаанд.

Байни ғӯристон роҳи қалон ва аз ҳар як қитъа роҳи пиёдаравӣ мегузаранд.

Мардум авлоду аҷлоди худро нағз мекунанд. Қабрҳои онҳоро нигоҳубин мекунанд.

Чун вориди утоқи кории Николай Федорович шудем, сӯҳбати мо кӯр гирифт.

— Ба мо қабри Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ, депутати Совети Олии СССР Саидкул Турдиев лозим, - илова намуд дар равиши сӯҳбат, роҳбари мо Раҳмон Сафар.

— Медонам, медонам,- гуфт сар чунбонида Николай Федорович ва суханашро идома дод. Ба ёдам ҳаст. Ҳамоне, ки соли 1972 қабри афсари номаълум буд ва бо ташаббуси афсаре, кӣ будани он шахс ёфт шуд, турбати ёдгориё бино кардем.

— Бале, бале, он афсар ҳамин манам. Чун ин суханҳо паси ҳам омаданд. Ҳар ду Раҳмон Сафвр ва директори гӯристон бродарвор ҳамдигарро дар оғӯш гирифта, аз нав самимона вохӯрданд.

Ба ҳаёлам дар участкаи 40-ум ин турбат чой дорад, гуфт Николай Федорович ва яке аз кормандонро супориш дод, ки хӯччатхоро бинад.

Чун хуччатҳо муоина карда шуд. Аниқ гашт, ки турбати ин шаҳид ончост. Мо 10-15 нафар якҷоя ба участкаи 40-уми гӯристон рафта, ба гӯрхҳо барои кофтани турбат раҳсипор шудем. Дар ин участка ба кофтан шурӯъ намудем. Баъди ним соати кофтуков овози яке аз ҳамроҳонамон мухбир- суратгири ТАСС Сергей Жуков баланд шуд:

— Ёфтам, ёфтам, дигар нақофта назди ман биоед.

— Хуб гуфтем, мо ва аз чор тараф сӯи Сергей Жуков омада, дар назди турбати қаҳрамони ҳамдиёрамон якҷоя шудем.

Аҷаб дунёе. Вақте рӯи турбати чунин бузургворро мебинӣ хурсанд мешавӣ, мурғи ҳаёлат ба дурихо парвоз мекунад...

Ҳамаи гӯрҳо лавҳаҳои ёдгорӣ доранд. Гирду атрофи гӯрҳо гулу гулкори карда шудаанд. Дар ин чойҳо гулҳое мерӯянд, ки қиммату зебо буда, дар шаб рӯшанӣ диҳанд. Қабрҳои ғарибон ҳурмати зиёд доранд. Тамоми ворисони қабрҳои наздик вазифадоранд, ки дар назди турбати ғарибон гул шинонд ва ҳамеша гулҳои тару тоза гузоранд.

Мо инро дар мисоли турбати ҳамдиёрамон Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Саидкул Турдиев аз наздик дидем.

Дар гирди турбати қаҳрамон чамъомади кӯтоҳакак баргузор гашт. Бо супориши роҳбарон лаҳзае ба ёди қаҳрамон хомӯш истодем.

Аз роҳи тайкардаи марҳум Саидкул Турдиев ҳамсафари мо Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов бо ҳарорат ҳарф мезаду оби дида мерехт.

— Мо дар як моҳу соли июни соли 1943 хангоми гузаштан аз дарёи Денебр дар як чо ба гирфтани унвони Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ сарфароз гаштем. Ҳазор афсӯс,- гӯён оби чашмонашро пок карда, суханашро идома медод Ҳайдар Қосимов.- Ҳазор афсӯс, ки ман зинда мондаму ин бузургмард фавтид. Агар ӯ аз дунё дарнамегузашт, дар ҳаёти ӯ ва дар Тоҷикистони азиз саҳифаи дигаре чо буд....

Ҳамин тариқ дар назди турбати ин бузургвор, Қаҳрамонпирони мардуми тоҷик як каф хоки диёраш ва зодгоҳи Қаҳрамони халқи тоҷик- Восеъ абадан гузошта шуд. Муаллиф як каф хоки назди турбатро бо худ биғирифт...

Сӯхбати мо дар атрофи турбати ҳамдиёрамон хеле тӯл кашид.

Устод Раҳмон Сафар аз рӯзҳои гузашта, зиндагиномаву корнамоиҳои қаҳрамон дар деҳаи Хонободи Балчувон, водии Вахши зарнисор, депутати Совети Олии ССРС, Комиссари зироати Ҷумҳурии Тоҷикистон будан, ҷонбозиву роҳҳои ҷангии ин фарзанди арҷманди халқи тоҷик мухтасар ҳарф зад. Дар бораи навиштани повести «Қаҳрамони Вахш ва Денебр», «Ирфон», 1982 ва бисёр паҳлӯҳои ҳаёту фаъолияти меҳнатӣ, сиёсӣ ва ҷангии ин қаҳрамон маълумот медод.

Ҳамяроку ҳамхизмати марҳум Саидкул Турдиев Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов бошад, лаҳза ба лаҳза айнакҳои сиёхро аз чашмонаш гирифта, оби дидаашро пок мекард. Беихтиёр ашк мерезонд ва лаҳзаҳои аз дарёи Денебр гузаштан ва озодкунии Киевро нақл мекард. Ӯ аз ҷумла гуфт, ки хангоми аз дарёи Денебр гузаштан ва барои озодкунии шаҳри Киев муҳорибаҳои шадиде ба амал меомад. Дар тамоми арзу тӯли ин дарёи бузург ҷанговарони мо часуриву матонат нишон додаанд. Дар ин

набардгоҳҳо 2569 нафар ба гирифтани унвонии олі Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ мушарраф шуданд. Хушбахтона 5 нафар аз Тоҷикистони азиз мо дар ин задухӯрду набардҳо ба гирифтани ин унвон мушарраф шудем. Лейтенант Саидқул Турдиев, сержант Домулло Азизов, аскарӣ қатории гвардия Токтасӣ Мирзоев, сержанти калон, даъватшаванда аз вилояти Ленинобод Ҷоваҷӣ Муҳаммад- Мирзоев ва банда. Ғайр аз мо, яке аз тоҷикписарони баҳодур Вилдон Саидович Ҷабиев аз вилояти Андиҷони Ёзбекистон низ қорнамоиҳои бемисл нишлн дода, ба гирифтани унвони олі Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ мушарраф шуд.

Қаҳрамони Иттифоқи Советӣ Ҳайдар Қосимов ба дасташ хар як набардгоҳоро нишон дода, ба мо нақлҳои аҷоиб мекард...

Мо баъди муддати гуворӣ чамъомад, зиёрат ба назди турбати қаҳрамон гузоштани гулу гулчанбарҳо, мондани як каф хоки диёри ин шаҳид аз зодгоҳи Қаҳрамони халқи тоҷик - Восеъ, сӯхбатҳои гувору аксардорӣ намудем.

Пас аз зиёрату хайрухушкунӣ бо вокзали роҳи оҳан рафта, озими шаҳри Курск шудем...

МУҲОРИБАИ КУРСК

ДАР МАЗОРИ ИСМОИЛ ҲАМЗААЛИЕВ

Пас аз зиёрати оромгоҳи Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Саидкул Турдиев мо ба вокзали роҳи оҳан омадем. Аз сабаби набудани чипта амаки Ҳайдар Қосимову нависанда Раҳмон Сафар, мухбир-суратгири ТАСС Сергей Жуков ва муаллиф ба поезди «Киев- Свердловск» савор шудем. Дигарон якчанд соат пас ба сафар баромаданд.

Мо соати 1.10 дақиқаи шаб ба шаҳри Курск расидем. Ба амаки қаҳрамон ва Рҳмон Сафар дар меҳмонхонаи вокзал барои истироҳат ҷой гирифтем. Ману Сергей Жуков ба маътали дигар рафиқонамон дар вокзал истодем. Рафиқонамон соати 3.30 дақиқаи шаб бо поезди «Киев- Воронеж» омаданд. Мо ҳама дар меҳмонхонаи хурдакаки махсуси вокзали роҳи оҳани шаҳри Курск ҷой гирифта, шабро рӯз кардем.

Пагоҳии 10 август дар хобгоҳи коркунони иттифокҳои касабави вилояти Курск ҷой гирифтем. Аз рӯи нақша бегоҳӣ ба зиёрати қабристони бародарӣ равон шудем. Гӯристони бародарӣ дар кӯчаи ба номи Добролюбови ноҳияи Ленини шаҳр воқеъ аст.

Вақте ки ба қабристон даромаданӣ шудӣ, боғи зебои нозанини, гулистону бӯстонро мебинӣ. Аз дарвоза ворид шудӣ, майдончаи начандон калони фаршаш мрамарин пеш меояд. Аз се тараф гулҳои гуногунранг намудоранд. Арча ва дигар дарахтони сарсабз ба зебогии қабристон ҳусн зам мекунанд.

Дар рӯ ба рӯи даромадгоҳ лавҳаи ёдгорӣ воқеъ ва дар назди он ёдгорӣ суханони неке доир ба корнамоию шарафи шахидон ба чашм мерасад. Дар рӯ ба рӯи лавҳаҳои ёдгорӣ қабрҳои калонкалони шахидон, ки дар сангҳои мрамарини пеши ҳар яки онҳо ному насабашон сабт ёфтаанд, воқеъ аст.

Мо бештар аз се соат дар қабрҳо ҳамдиёрони худро чӯстем. Дар яке аз қабрҳои калон номи Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмоил Ҳамзаалиевро ёфтем. Номи қаҳрамони ҳамдиёрамон аз бари болои хамаи шахидон бо ҳарфҳои фарқкунандаи калонкалон навишта шудааст. Пас аз зиёрат, гулдастагузорӣ ва аксбардорӣ дар

назди оромгоҳи Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмоил Ҳамзаалиев ба ҷустуҷӯю зиёрати дигар ҳамватанонамон шуруъ намудем.

Дар ин мазори бародарӣ даҳҳо ҳазор шаҳидони роҳи озодӣ хобанд. Ҳангоме, ки ба ҳар як санги мармари сари турбати бародарӣ менигарӣ, номи садҳо ҷанговарони шаҳидро мебинӣ.

Дар қисми чапи даромадгоҳ, давоми қабристон ҳудуди зиёдеро фаро гирифтааст. Ҳама ҷо тозаю озода, тамоман гулистону бўстон. Қабристон ҳамеша обод аст. Мардум доимо шаҳидонро ёд мекунанд. Ба зиёрати ҳешу табор омада, онҳоро обод нигоҳ медоранд. Гӯристон аз рӯи нақша бунёд ёфтааст. Тамоми қитоъаҳои он ба ҷараёни электрикӣ таъмин мебошад. Шабона гӯристон ҷароғистон аст, касе хоҳад ба зиёрат меравад.

Дар аксар лавҳаҳои мрамарини сари турбати шаҳидони ворисдор чунин суханон ба ҷашм мерасанд:

«Ором бихоб, мо туро ҳеҷ гоҳ фаромӯш намекунем», «Осуда бош, ту дар қалби мо абадан зиндай», «Дӯсти азизам, дар қалби ман зиндай», «Ором бихоб, падари азиз, мо туро ҳеҷ гоҳ фаромӯш намекунем». Чунин навиштаҷотҳо хеле зиёданд. Ин аз он шаҳодат медиҳад, ки мардум қабри ҳешу табори худро кофтукоб мекунад, меёбад, ворисӣ мекунад. Доимо зиёрат карда онро обод нигоҳ медорад ва фарзандони худро дар рӯҳияи ватандӯстӣ, инсонпарварӣ ва садоқатмандӣ тарбия мекунанд. Намегузоранд, ки ба рӯи қабр қоғаз ё барги дарахте афтад ва ё касе по ниҳад.

Вақте ки мо ҳамдӯрони худро ҷустуҷӯ мекардем, одамон, гурӯҳ-гурӯҳ ба аёдати ҳешу таборашон меоманданд. Ҳангоми ҷустуҷӯи мо гурӯҳе ким-чӣ пай бурда наздамон омаданд. Наталя Ивановна Федорова ном зане, ки дар ҷустуҷӯи бародараш буд, зехн монда, пурсид.

— Шумо киро мечӯед ва ӯ дар кадом қисм ҳалок шудааст.

— Ҳамдӯронамонро.- ҷавоб додем мо.

Занак пеш омада, сӯҳбати мо кӯр гирифт. Вақте ки Раҳмон Сафар он рӯзҳои тираю тор, аз муҳорибаи Курск бо ҳарорат ҳарф зад, занак гирия кард.

Аз гуфтугӯи ҳар ду маълум мегашт, ки падари ӯ дар ҳамин қабристон гӯрида шудааст.

Мо пас аз ичрои нақша ба хобгоҳ раҳсипро шуда, ҳамсӯҳба-
тони мо ҷустуҷӯро давом доданд.

ДАР РОҲ

Дар муҳорибаи Курск аз ҷумҳуриамон ду нафар ба гирифтани
унвони олий- Қаҳрамони Идтиҳоди Шӯравӣ мушарраф шуданд.
Яке Исмоил Ҳамзаалиев ва дигаре Ҳодӣ Кенчаев.

Як чанд рӯз пештар аз шаҳри Душанбе ба воситаи телефон
гуфта буданд, ки мо бояд ба Курск, ба маҳаллаи Прохоровка
равем. Чунки Қаҳрамони Идтиҳоди Шӯравӣ Ҳодӣ Кенчаев ба
он чо хоҳад омад.

Саҳарии 11 август мо аз шаҳри Курск азми сафари маҳаллаи
Прохоровкаи вилояти Белгород (ин чо дар айёми ҷанг ба вилояти
Курск дохил мешуд) шудем. Дар поезд ба роҳ баромадем.

Офтоби оламоро бо нурҳои салибмонанди худ оламро мунав-
вар мекард. Мардуми дохили вагон дар равуо буда, бо якдигар
сӯҳбат мекарданд. Аз тиреза табиати афсункор боз ҳам гуворотар
ба ҷашм мерасид. Аз ду тарафи роҳи охан анбӯҳи ҷангалзорон бо
рангинии табиат хусн мебахшид. Нурҳои офтоб дар қатраҳои шаб-
нами болои майсаҳо акс ёфта, пурчилое ба ҷашм мерасиданд.

Дар курсии ман мӯйсафеди пире нишастааст, ки ҳар як сухани
ӯ аз дидаю амали иҷрокардааш башорат медиҳад. Ӯро ҳамроҳонаш
Василий Флипович ном мебурданд. Вай бо ҷавонон дар бораи
муҳорибаи Курск бо ҳарорат ҳарф мезад.

— Шумо аз кадом гӯшаи ин ватанед?- пурсидам аз Василий
Флипович.

— Аз ҳамин Курск. Хуни нофам дар ҳамин чо рехтааст, -
ҷавоб дод ӯ.

Ҳамин тавр поезд бо сурат ба пеш мерафту сӯҳбати мо бо он
мӯйсафед кӯр мегирифт.

— Шумо дар давраи ҷанг чӣ кор мекардед?

— Ман партизан будам.

— Чӣ корхоро иҷро менамудед?

— Паноҳгоҳ мекандем, ба армияи Шӯравӣ ёри мерасондем.

Ба душман мубориза мебурдем, ҳар гоҳ, ки аз ҳамин ҷо гузарам, як чиз ба хотирам меояд, ҳу, анна дар он ҷо,- бо дасташ ишора карда мӯсафед наклашро идома меод,- бо машақатҳо паноҳгоҳ мекандем, корро буд мекардем, ки душман онро мегирифт.

Боз кандани паноҳгоҳро дар дигар ҷойҳо давом меодед. Тир дар боли сарамон чун жола мерехт. Тоқат мекардем мубориза мебурдем. Барои ҳифзи ватани худ ҷонамонро дарег намедоштем.

— Дар бораи ҷавонони имрӯза чӣ гуфтаниед?

— Ҷавонони имрӯза, ман албатта ҷавонони диёри худро дар назар дорам, чун бобою падаронанд. Боодобу хушахлоқ. Ба Ватан ва ҳифзи он эҳтироми бузург доранд ва мо онҳоро дар рӯҳияи инсондӯстию ватандӯстӣ тарбия мекунем. Ҳар вачаб замани Курск барои мо ва фарзандони мо азиз аст.

— Дар бораи душман чӣ мегӯед?

— Душман, душман аст. Агар пеш ояд накушиаш, туро мекушад. Алаббата ӯ хотир намебинад. Ана 20 миллион нафар одам гучо шуд? Онҳо қурбони нияти бад ва амали душман гаштанд. Агар онҳо намеруданд....

— Аз замони ҷанг ягон дарахт мондааст, ки он нишонаи тирӣ душман дошта бошад?

— Не, чунин дарахтон нестанд. Дар он рӯзҳои мудҳиш дарахтонро барои пӯшонидани паноҳгоҳҳо ва дигар иншоотҳои мудофиавӣ тамоман бурида буданд. Ҷангал ҳам дар он солҳо ёрии калон расонд

Мо ба маркази ноҳияи Прохоровка, ки аз шаҳри Курск 110 километр дурӣ дорад, соати 11.20 дақиқа расидем.

Дар комитети ҳизбии ноҳия моро пешвоз гирифтанд. Котиби якуми комитети комсомолии ноҳия Виктор Алексеевич Рязанов ба мо роҳбалад шуд.

Ӯ гуфт, ки Қахрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳодӣ Кенчаев ба кадом сабабе аз Душанбе ба ин ҷо омада натавонистанд...

ДАР НАБАРДГОҲОИ ТАНКӢ

Кор аз рӯи нақша идома дошт. Роҳбалад моро дар мошини сабукраве аввал ба қабристони бародарии маркази ноҳия бурд. Ӯ дар бораи муҳорибаи Курск, ёрии партизанҳо ба Армияи Сурх, ҷонбозию мардонагии аскарони Шӯравӣ бо ҳарорат ҳарф зад.

Чи тавре, ки аз нақли Виктор Алексеевич ва сарчашмаҳои таърихи маълум аст, тобистони соли 1943 фашистони истилогар пас аз мағлубшавиашон дар Сталинград қарор доданд, ки бояд қасос гиранд. Онҳо дар наздикии Курск қувваи калоне ҷамъ оварданд: 900 ҳазор аскар, қариб 300 ҳазор танк, 10 ҳазор тӯп, зиёда аз 2 ҳазор самолёт ва ба миқдори муайян дигар намуд яроқу аслиҳа.

Қувваи Армияи Сурх аз душман бартарӣ дошт, вале ҳайати фармондеҳии мо ба қарор омад, ки бояд душман аввал ба ҳучум сар кунад.

Бо ёрии разветка ва партизанҳо маълум гардид, ки немисҳо 5 июл ба ҳучум сар мекунанд.

Барои суғурӯи гардонидани фишори душман, 2 соат пештар аз ҳучуми гитлерчиён артиллерия ва авиатсияи мо ба сари душман оташ резонд. Душман ба талафшавии худ нигоҳ накарда, ба масофаи чанд километр ба мавқеи мудофиавии мо зада даромад. Муҳориба оғоз ёфт...

Ана мо дар қабристони бародари Прохоровка. Дар ин ҷо ҳазорҳо шаҳидони бегуноҳ, ки баҳри хифзи хоки муқаддаси ватани худ ҷон додаанд, абадан ором мехобанд. Дар байни номҳои дигар халқҳои бародар, ному насабҳои бисёр тоҷикон сабт ёфтаанд.

Имрӯз ин ғӯристони бародарӣ ба гулистон табдил ёфта, яке аз манбаҳои тарбияи ҳарбӣ-ватандӯстии насли наврас ва мардум ба ҳисоб меравад. Сайёҳони мо пас аз зиёрату ба сари оромгоҳҳои шаҳидон гулдастагузорӣ ба роҳ баромаданд.

Дар наздикии Прохоровка теппачаест, ки он тахминан 3 метр баландӣ дорад. Теппача назаргоҳ буда, аз ҳама қисмҳои муҳриҷаҳо дорад ва яке аз ёдгориҳои давраи ҷангӣ ба шумор меравад. Дар масофаи тахминан 3 километр дурӣ аз он мемориали танкие бино ёфта, дар наздаш боғ бунёд ёфтааст. Танкии давраи ҷангӣ...

Чӣ тавре, ки аз таърихи Чанги Бузурги Ватавнӣ маълум буд ва роҳбалади мо Виктор Алексеевич ҳикоят кард, дар ин ҷо моҳи июли соли 1943 задухӯрди калонтарини танкӣ (нахустин дар таърих) ба амал омадааст. Дар ин задухӯрд аз ду тараф 1200 танк иштирок намудааст. Майдони чанг, ки пештар ғаллазор буд, аз оташи тиру тӯп сӯхта хокистар шуд.

Ҳавзаи калони дегмонанд, ки онро хати камоншакли Курск меноманд ва тахминан 20 километри мураббаъро дар бар мегирад, аз сӯхтор тарҳашро дигар карда буд.

Дар задухӯрди чангӣ дар ин теппаҳо садҳо танкҳо аз кор мебаромад, оташ гирифта месӯхт. Аз ду тараф чунон чанг шиддат гирифт, ки шумораи танкҳо кам шуданд. Ба сари одам қирон омад. Қариб ҳама несту нобуд шуд. Аммо ҳамоно чанги байни танкӣ идома меёфт. Дар охир чанги тан ба тани танк ба танк сар шуда, хеле давом кард. Танкҳо аз дур омада ба ҳам чун гӯсфандони шохдори чангмекардагӣ мезаданд. ана дар ҷое, ки мо ҳоло дар назди яке аз он танкҳои Шӯравӣ истодаем, чанги тан ба тани танк ба танк ба фоидаи танкҳои мо анҷом ёфтааст.

Мо пас аз аёдати ин гӯшаи хоки мукаддаси Ватан ба «Баландии 226,6», ки аз ёдгории ишоракардаамон 2-3 километр дуртар, дар тарафи офтобшин воқеъ аст, раҳсипор шудем.

«БАЛАНДИИ 226,6»

Заминҳои Курск ва вилояти Белгород ноҳамворанд. Ин ҷо талу теппаҳои бисёр дорад. Худи шаҳри Курск ҳам дар замини ноҳамвор доман густурдааст.

«Баландии 226,6», ки «Баландии марг» ном гирифтааст, чӣ маънӣ дорад?

Яъне ҳамин теппа аз сатҳи баҳр дар баландии 226,6 метр ҷойгир аст. Аз он ҷо заминҳои нисбатан пасттар пурра метобанд. Аммо роҳи болои он касро боз ба теппаҳои баландтар мебарад.

Ин баландии таърихӣ сиёҳзамин аст. Дар ҳудудаш дархтонро намебинӣ. Замини ҳосилхез. Ҳар сол ғаллаи фаровон медиҳад.

Дар замони ҷанг мавсими ҳосилро душмани ғаддор ба лонааш-шаҳри Берлин равон кардааст.

Ҳангоме, ки баландӣ мебарой, як нуктаи зебоманзаре назар-рабой мекунад. Чун назди он рафтӣ, мебинӣ, ки он ҷо хотаҷаест ва гирдогирдаш бо панчара маҳкам карда шуда, гулҳои ҳархела шукуфтаанд. Дар лавҳаи мраммарини байни он чунин навишта шудааст: «Дар ин майдон 11-12 июли соли 1943 полки дивизияи 95-уми тирандози гвардияӣ дар муҳорибаи бузурги ҷанги танк бо танк корнамоӣ нишон дода, душманро мағлуб кардааст.

Шарафи ҷовид ба шумо, рафикони ҳамяроқ. Аз совети ветеранҳои дивизияи 95-уми тирандозӣ. Майи соли 1985».

Чӣ тавре, ки дар боло ишора шуд, дар задухӯрдии ин ғӯша ҳазорҳо нафар шаҳид шуданд. «Ватан» гуфта ҷон доданд. Хун резонда, бо нимтанагии худ нигоҳ накарда ҷангиданд. Хуни одам ҷӯйбор барин ҷорӣ шудааст.

Баъди аёдати шаҳидон, гулдастагузорию аксбардорӣ дар замини ғаллае, ки навакак шудгор шуда буд, сӯҳбати ҳозирин хеле тӯл кашид.

Аз ҳуҷҷатҳои архивии дасти мо маълум гардид, ки дар ин ҷо дар як рӯз, 12 июли соли 1943 бештар аз 3 ҳазор нафар аскарон ғӯронида шудааст, ки зиёда аз 700 нафари онҳо тоҷиконанд.

— Оё, дар деҳаҳои шумо мӯйсафедону занҳои ҷангдида ҳастанд?- пурсид аз роҳбалад Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов.

— Бале ҳастанд. Онҳо нақл мекунанд, ки дар ин ҷо хуни одам ҷӯйбор шуда мерафтааст. Одам мисли санги сангоб мурда мехобид. Дар байни онҳо низ шахсони нимҷон будаанд. Ҳамаи мурдаҳои ин ҳудуд дар ҳамин ҷо ғӯронида шудааст.

— Дар ҳамин ҷойҳо чунин қабристонҳо ҳастанд?

— Ҳа ҳаст. Дар деҳаҳои Карташовка, Весёлий,- бо дасташ нишон дода гуфта Виктор Алексеевич,

— Дар Прохоровка 3 то чунин қабристонҳост, чӣ хеле ки худатон онҳоро дидед.

— Мардум чӣ тавр нисбати шаҳидон таваҷҷӯҳ доранд?

— Эътиқоди ҳамаи мо бузург аст. Хайр, ана бинед. Дар ин баландӣ гулу гулқории қабристон нишонаи эътиқод мебошад.

Мардуми мо худашон пас аз муҳориба ҳамроҳи аскарҳо ин шаҳидонро гӯрондаанд.

Ҳамин тавр сӯҳбати ҳамроҳони мо дар ин баландӣ хеле тӯл кашида ва пас ба сӯи деҳаи Карташовка, ки тахминан аз ин ҷо 2-3 километр дур аст, раҳсипор шудем.

ҲАВЗИ АСРОР

Дар байни теппаҳои «Баландии 226,6» ва деҳаи Карташовка ҳавзи начандон калоне воқеъ гардидааст. Гирдогирди ҳавзро камиш печонда. Ҳавз аслан аз чашмаи серобе иборат аст, ки оби он чорӣ аст. Дар ин ҷо Асрор Аслонов ном тоҷикписаре борҳо душманоро ба ҳалокат расонидааст. Асрор айёри қисм буд. Вақте, ки душман дар назди баландии ишоракарда мавқеъ гирифт, қувва ва сирри душманро фаҳмидан лозим меомад. Командири қисм вазъиятро ба аскарҳо фаҳмонда пурсид.

— Кӣ ба назди ҳавз рафта аз сирри душман хабар меорад?

— Ман меравам,- овоз баровард Асрор.

— Майлаш, лекин эҳтиёд бикун.

— Хуб камандир, хуб,-гӯён Асрор ба ёрии қисми худ тайёр шуд. Беғоҳӣ Асрор гаваккашон ба назди ҳавз рафта ба худ ҷои муносиб ҷӯст.

Аскарони душман ба қорҳои худ машғул мешуданд. Онҳо вақте, ки аспҳояшонро аз назди ҳавз обдиҳӣ меоварданд, Асрор ба дохили ҳавз мебаромад ва худро пинҳон мекард. танҳо найе, ки онро барои нафасгирӣ дар даҳонаш мегузошт, дар болои об зардӣ мекард. Аскарони душман аз ин вазъият чизе пай набурда, аспҳои худро об дода, гашта ба ҷойҳои худ мерафтанд. Пас аз лаҳзае Асрор аз тағи об баромада, боз ба омӯзиши фаъолияти душман сар мекард. Ҳамин тавр, ин ҷавони боғайрат аз субҳ то шом айёри намуда, асрори душманро ба қисми худ мефаҳмонд. Бо ҳамин роҳ душманони маккор аз ин хоки пок несту нобуд карда шуда буданд. Вале боз бори дигар онҳо қувваи худро ҷамъ

намуда, ба ҳамла гузаштанд. Ҳавзи ишоракардари мардуми деҳаи Карташовка «Ҳавзи Асрор» ном мебаранд...

ДАР ДЕҲАИ КАРТАШОВКА

Ҳине мо ба қабристонии бародарии деҳаи Карташовка расидем, акрабаки соат ба 1-и рӯз майл мекард. Гирдогирди ғӯристон бо панҷара маҳкам карда шудааст. Дар байни он хайкали ёдгорӣ ва дар гирди хайкал турбатҳо менамуданд. Дар ин ҷо дар як рӯз бештар аз ҳазор нафар ғӯрониди шудааст, ки зиёда аз 400 нафари онҳо тоҷиканд.

Ҳамроҳони мо ба ҷустуҷӯ сар карданд. Ҳуччатҳои архивӣ дар дасти роҳбарамон Раҳмон Сафар. Дигарон бошанд, дар кофтуков.

— Бафоев Пина,- овоз баровард Ҳамроҳон Русулов.

— Ку, бин, муаллим, ҳамин тоҷик бошад?

— Бале, тоҷик аст. Ана, мехонам. Бафоев Пина, аз ноҳияи Исфара...

— Ғоибов Кенча ҷӣ,- овоз баровард Қаҳрамони Идтиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов, ки онсӯтар номҳоро аз санги сари ғӯрҳо мечӯст.

— Ин ҳам тоҷик аст. Ғоибов Кенча низ аз Исфара мебошад.

— Ба карточкаи архивии дасташ дида дӯхта, овоз баровард Р. Сафар.

Ҳамин тариқ дар натиҷаи ҷустуҷӯ Қосимов Максуд (аз Исфара), Аброров ва танҳо бо ҳарфи «А» ному насаби 15 нафар тоҷикон аз ин ҷо ёфт шуд.

Дар лабони ҳозирин табассум сайр мекард. Зеро онҳо дар ин ҷо қабри даҳҳо шаҳидонро ёфтанд, ки доир ба онҳо ҳӯччатҳои архивӣ дар даст аст.

Аз гуфтугӯӣ ва ҳаяҷони мо кампире, дар хавотир шуда ба наздамон омад. Он кас аз ҳамин деҳа буда, хонааш 2 метр дуртар аз ин қабристон буд.

— Марҳамат, марҳамат, маро шинохтӣ,- овоз бароварда бо ӯ ба гуфтугӯ даромад Р. Сафар.

— Ҳа, шинохтам. Ана акнун фаҳмидам. Шумо порсол об пурсида будед. Ба шумо об додам.

— Бале, медонӣ чӣ, ман он рӯз ташна нею гӯшна будам. Ҳамина нафаҳмидӣ?

— Не, нафаҳмидам.

— Он рӯз аз роҳи хеле дур пиёда омада, дар чувстучӯ будам.

Вале дар пай кофтуков маро пай набурдед.

— Хайр, хозир хурду хӯрок биёрам, чӣ?

— Не, ташаккур, шӯхӣ мекунам.

Ҳамин тариқ гуфтугӯи Раҳмон Сафар ба он зан кӯр гирифт. Пас маълум шуд, ки кампир Олга Николаевна Малахова ном зодаи ҳамин диёр аст.

— Шумо он рӯзҳои тираю торро дар хотир доред?

— Албатта, ин як умр аз хотирам намеравад. Ман на танҳо чангро дидам, балки шоҳиди гӯронидани худӣ ҳамин шаҳидҳоям. Ба чашм дидаму бо даст гӯронидам. Анна чанд номе, ки ёфтед мурдаи онҳоро ман худам дар ин манзилгоҳҳо гӯронидам.

— Он вақт фарзанд доштед?

— Бале, ду фарзанд, яке писару дигаре духтар. Ҳоло ҳам хастанд. Шавҳарам дар чанг буд. Ҳоламон зор. душман моро чӣ азобҳои надод.

— Ҳоло ҳам шавҳарат дар қайди ҳаёт ҳаст?

— Не, афсӯс, ки нест. Ё маъюб шуда аз фронт баргашт. Лаънат ба душмани маккор, ки шавҳарам пас аз чанг аз зарби чаҳорати баданаш аз дунё даргузашт.

— Ҳоло дар чӣ ҳолед?

— Ҳазор бор шукр, зиндагиамон хуб аст. Ҳеч камбудие надорам.

— Нисбати ин мазор чӣ мегӯӣ?

— Чӣ мегуфтам. Раҳмати Худо ба ҳамаи ин шаҳидон. Агар онҳо дар ҳифзи озодии имрӯзаи мо мубориза намебуданду ҷон қурбон намекарданд, агар армияи тавоноӣ намебуд, холи мо чӣ мешуд...

Ҳамин тавр кофтуков ва сӯҳбати мо хеле тӯл кашид. Мо ба мазорҳои бародари деҳаҳои Весёлий, Картошовка, «Баландии

226,6», Прохоровка, ки онҳо худуди мухорибаи Курск ва хатти камоншакли Курскро дар бар мегиранд, падруд гуфта, ба кумитаи ҳизбии ноҳияи Порхоровка раҳсипор шудем. Дар ин ҷо хӯрок хӯрда, моро ба поезди «Белгород- Курск» гусел намуданд.

Рӯзи 12 август музеи «Мухорибаи Курск» ва дигар ҷойҳои таърихӣ ва шарафи ҷангиро тамошо карда, соати 7.30 дақиқаи бегоҳӣ ба поезди «Курск-Москва» савор шуда, соати 4-и шаб ба шаҳри Москва расидем.

ШАҲРИ ҚАҲРАМОН

ДАР МУЗЕИ ҚУВВАҲОИ МУСАЛЛАҲИ ИҶШС

Дар меҳмонхонаи «Звёздный»-и шаҳри Москва чой гирифтем. Бегоҳӣ ба тамошои стансияи телевизионии «Останкино», ки дар наздикии ин меҳмонхона аст ва дигар чойҳои шаҳр рафтем.

Рӯзи 14 август ба тамошои музеи Қувваҳои Мусаллаҳи ИҶШС баромадем. Дар назди музей бо аскарбачаҳои тоҷикистонӣ вохӯрда, аксбардорӣ намудем.

Доҳили музеи Қувваҳои Мусаллаҳи ИҶШС хазинаи бузургу нодиреро мемонад. Аксар экспонатҳои он нишонаи ҷанги хонумронсӯз, ёдгориҳои мардони майдон муҳофизони Ватананд, ки аз онҳо бӯи хун бӯи ҷонбозию қаҳрамонҳои бемислу монанд ба машом мерасад. Он рӯзҳои тираю тор ба ёд меомад:

Душмани ғаддор охириҳои тирамоҳи соли 1941 ба Москва наздик шуда буд. Пойтахти Ватанамон он айём намуди ғайриоддие дошт. Шабонгоҳон аз тирезаҳо чарогон равшанӣ намекарданд. Одамон дар кӯчаҳои шаҳр намегаштанд.

Дар гирду атрофи шаҳр иншоотҳои мудофивӣ сохта мешуд. Чунин ватандӯстӣ, баҳодурию ғайратмандӣ буд, ки аввали моҳи декабри соли 1941 Армияи Шӯравӣ тахти фармондеҳии генерал Г.К. Жуков ва И.С.Конева ба ҳучум гузашта, душмани маккорро сӯи ғарб ронд, ки нахустин шикасти гитлериён ва ғалабаи лашкари Шӯравӣ ба шумор меравад. Бо ҳамин яке аз нақшаҳои Гитлер, ки бояд 7 ноябри соли 1941 лашкари худро аз Майдони Сурх бо намоиш мегузаронд, барбод рафт.

Ҳангоми муҳорибаи Москва ҳазорҳо одамони Советӣ баҳри озодии пойтахти ватан ҷонбозию кардаанд. Комсомолони қаҳрамон Зоя Космодемьянская, Лиза Чайкина ва Александр Чекалинро кӣ намедонад, корнамоиҳои ин ҷавонони бебоки Ватан оиди хифзи Москва беинтиҳою бебаҳо аст.

Вақте ки доир ба корнамоиҳои аскарони Сурх аз баъзе гӯшаҳои осорхона мутолиа мекардам, роҳи ҷангии як ҳамдиёри маҷрӯҳи худ пеши назар омад. Ин кас маъюби гурӯҳи яқум аст.

Ў дар ҳамин муҳорибаи Москва иштирок карда, дар ҳмон сол аз як даст ва як пояш маҳрум гаштааст.

Маъюби гурӯҳи якум, аз деҳаи Шехони ноҳияи Ховалинг марҳум Сайвалӣ Мирзоев, ки то солҳои наздик бо дасту пой орияти умр ба сар мебард, дар хоҷагии ҷангали «Ховалинг» боғбонӣ мекард. Ў доимо он айёми тираю тор, ки 50 сол пештар дидаю амал карда буд, ба ёд меовард. Он рӯзхоро ба ҷавонон нақл карда онҳоро ба ватандӯстию инсондӯсти ҳидоят менамуд.

Роҳбалад моро ба ҳар як гӯшаи қисми музей шинос карда, бо ҳарорат ҳарф мезад.

— Ана ин пулмиёти яке аз фарзандҳои далери халқи тоҷик Мирзо Бобочонов аст, - гӯён роҳбалад моро ба роҳи ҷангии Мирзо Бобочонов шинос намуд...

Дар назди пулмиёти ҷанговари шӯҷои тоҷик Мирзо Бобочонов ҷунин навишта шудааст: «Пулмиёти системаи Максим»-и сержанти калони гвардия М. Бобочонов. Ў бо ин пулмиёт роҳи бузурги ҷангӣ аз Днестр то ба Одер рафтааст.

Аз моҳи апрели соли 1944 то моҳи феввали соли 1945 Мирзо Бобочонов бо ин яроқаш 248 аскарро офитсери немисро нест карда, 19 пулмиёти душманро аз қор баровардааст. Фарзанди баҳодури халқи тоҷик Мирзо Бобочонов бо ду ордени Байраки Сурх, Ордени Шараф дараҷаи 3 ва дигар мукофотҳо кадр карда шудааст...».

НИГОРАИ «№1098, 1944 № ВК.265»

Пас аз тамошои музей, гӯшаҳои ҳамдиёронамон Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Набӣ Акрамов ва Александр Мироненко ба назди самолёту танкҳо ва дигар яроқи аслиҳои давраи ҷангии осрхона, ки дар пушти бино воқеъанд, рафтем. Дар музейи Қувваҳои Мусаллаҳи ИҶШС мо дар лаҳзаҳои гуногун аксардорӣ намудем.

Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов доир ба ҳар яроқи давраи ҷангӣ нақлҳо намуд, онҳоро ба мо, хусусан ба даъватшавандаи ҳарбӣ Муҳибулло Файзалиев фаҳмонид.

Пас аз тамошои музеи ишорашуда ба Майдони Сурх, ба чое, ки дар он чо деҳқонони шӯришгар Степан Разин ва Емелян Пугачёв ба қатл расонида шудаанд, рафтем. Дар ин гӯша ба ёди ин деҳқонони шӯришгар ва фарзанди қаҳрамони халқи тоҷик- Восеъ аксбардорӣ намудем. Ин рамзи он аст, ки имрӯз дар арафаи 100 солагии Шӯриши Восеъ рӯҳи Разин, рӯҳи Пугачёв ва рӯҳи Восеъ, ки барои беҳшавии зиндагии мардум, озодии оммаи халқ аз хучуми золимон ба қатл расонида шудаанд, бо ҳам ошно гарданд. Портрети Восеъ дар ин қатлгоҳ чилва карда, як каф хоки зодгоҳи Восеъ Дараи Мухтор хотири шаҳидони роҳи озодиро “шод” намуд. Занҷири идеяю фикрҳои пешқадами онҳо ба ҳам “пайваст” шуд. Насли навраси имрӯза бидонад, ки онҳо як маром, як мақсад ва як қисмат доштанд...

Мо аз 13 то 17 август дар шаҳри Москва будем. Дар ин муддат мавзоеи В.И.Ленин. қабристони назди Кремл ва бисёр ҷойҳои таърихӣ шаҳро дидем. Дар қисмҳои ҳарбӣ бо аскарон вохӯрда, аз нақшаҳои саёҳати худ сӯҳбатҳо ороестем. Ҳарбиён аз амали мо хурсанд мешуданд.

ВОХҶҶҶҶҶ ДАР ИДОРАИ РҶЗНОМАИ «КРАСНАЯ ЗВЕЗДА»

Сафар анҷом меёфт. Моро дар шаҳри Москва раиси Кумитаи собиқадорони ҷангу меҳнат генерал- полковник, Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ А.С.Желтов, сармуҳаррири рӯзномаи «Красная Звезда» генерал –лейтенант Иван Митрофанович Панов қабул карданд. Генерал -полковник А.С.Желтов дар воҳӯрӣ суханҳои нек гуфта, хотиррасон намуд, ки ин саёҳату воҳӯриҳо, ки давоми корнамоиҳои Восеъро тараннум менамояд, рӯҳу қувваҳои аскаронро ҳангоми хизмати Ватан дучанд мегардонад.

Хусусан воҳӯрие, ки бегоҳии 15 август дар кабинети кории генерал-лейтенант И.М. Панов баргузор гардид, пуртаъсир буд.

Мизи мудаввар баргузор гардид:

Раҳмон Сафар: Саёҳони мо аз рӯи нақша 26 июл ба сафар баромада, то ин рӯз ҳудуди 7 ҷумҳуриҳои бародариро тай наму-

да, ба сари оромгоҳи садҳо чанговарони Тоҷикистон гулчанбару гулдастаҳои тару тоза гузошт. Салому паёми мардуми тоҷикро дар арафаи 100 солагии Шӯриши Восеъ ба сокинони шаҳрҳои Москва, Ленинград, Киев, Рига, Вилнюс, Курск, Смоленск, Ульяновск ва ғайраҳо расонд...

И.М.Панов: Хуш омадед. Ин роҳи тайкарда, ин сафари шумо зеби дostonхост. Бояд бигӯям, ки чунин сафар дар таърихи Ватан аввалин аст. Миннатдорам ва боиси хурсандист, ки чунин саёхатро дар Тоҷикистон ташкил кардаанд. Инро тарғиб бояд кард. Мо низ ба воситаи рӯзнома оиди ташкил кардани чунин сафар масъала хоҳем гузошт.

Агар розӣ бошед, як чанд савол диҳем. Аввалан шумо дар даст харитаи Тоҷикситонро доред? Дуюм. Шумо аз кадом сину сол ва касбҳо ба сафар баромадед?

Р.Сафар: Харитаи сиёсии СССР-ро дар даст дорем. Даъватшаванда, Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ, нависанда, журналист, омӯзгор, санъаткор, ҳама сину соли гуногун доранд.

Н.Худоибашшов, журналист: Доир ба Тоҷикситон дар саҳифҳои рӯзнома «Красная Звезда» мақолаҳо кам дарҷ мегарданд. Шароитҳои мактабҳои мо чандон хуб нест. Хонандагон дар ду-се баст дар мактаб таҳсил мекунанд. Аз ин рӯ даъватшавандаҳо забони русиро сушт медонанд.

И.М.Панов: Гилаи шумо ҳақ аст. Аммо ин ба шумо журналистон вобаста аст. Марҳамат бисёр нависед, кӯшиш мекнем, ки мақолаҳо чоп кунем. Сайъ менамоем, ки дар Тоҷикситон ягон мухбириамонро вобаста кунем. Дар хусуси даъватшавандагон надонистани забони русӣ гуфтед. Ин дуруст аст. Аммо ман дар як чиз хайронам. Дар ҷумҳурии шумо на танҳо забони русӣ балки забони модарии худ-забони тоҷикиро сушт медонанд. Мо дар ин бобат аз Пленуми КМ ПК Тоҷикситон материал чоп карда будем...

Шумо марҳамат карда бигӯед, ки дар равиши сафар чӣ гунна камбудихоро дидед?

Ҳайдар Қосимов, Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ:

Дар равиши саёҳат дидем, ки қабристонҳои бародарӣ бисёр хуб нигоҳубин карда мешаванд. Ҳама гулзоранд. Турбатҳои Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Исмаи Шарифов, Сафар Амиршоев, Саидкул Турдиев, Исмиоил Ҳамзаалиев ва дигарон ба манбаҳои тарбияи ҳарбӣ-ватандӯстӣ табдил дода шудаанд. Аммо дар Курск дар «Баландии 22,6» аз 700 нафар тоҷик, ки аз ҳуччатҳои архивӣ бармеояд, номи танҳо 10-15 фоизи онҳо навишта шудаасту халос...

Борис Григоревич Худлеев, подполковник, корманди рӯзнама:

Алоқа, рафтуомад бо оромгоҳи шаҳидон зарур аст. Ана чунин походҳо ташкил карда шаванд. Мардум шаҳидонро чувтучӯ кунанд, албатта ягон нафар одам, ки дар ҳифзи хоки Ватан аз дунё даргузаштааст, гумном намемонад.

И.М.Панов: Имсол дар мактабҳои олий, хусусан Институтҳои тарбияи ҷисмонӣ факултаҳои тайёрии ибтидоӣ ҳарбӣ кушода шудааст. Дар ин факултаҳо шахсони хизматкарда, хусусан ҷавононе, ки дар ҳудуди ҷумҳурии Афғонистон хизмати Ватанро адо кардаанд, қабул карда мешаванд, чунин ҷавонон қадру қимати шаҳидонро нағз медонанд ва онҳоро ба таври хуб ҳамаҷониба бояд тайёр кард...

Сӯҳбати мизи мудаввар хеле тӯл кашид, сӯҳбати хеле муфиду шавқовар баргузор гардид.

Дар охир сармуҳаррири рӯзнамаи «Красная звезда» И.М.Панов дар рӯзнамаҳои Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов ва санъаткор Ойгул Абдурахимова оиди ҷараёни поход сатрҳои самимӣ сабт намуд...

Мо бегоҳии 17 август бо шаҳри қаҳрамони Москва хайрухуш карда, ба тайёраи «Ту-154» савор шудем ва роҳи шаҳри Душанберо пеш гирифтём.

Рӯзи 18-уми август, бегоҳи ба Ховалинг рафтем. Моро дар фурудгоҳи ҳавоӣ пешоҳангон ва дигар одамон бо гулу гулдастаҳо пешвоз гирифтанд.

ШАРОРАҶОИ МАҲФУМИ ЗИНДАГӢ, БАНИ ОДАМ АЪЗОИ ЯКДИГАРАНД

Ба дунё омадану аз он даргузаштан амри таъриху табиат аст. Инсон ҳам ҳамин ду лаҳзаи мавҷудоти асосӣ дорад аз ин рӯ, замон ва макони тавлиду фавт барои шахс ва ворисони ӯ бояд аниқ бошад. Ҳар як узви ҷамъият бояд донад, ки ӯ кист, аз кадом қавму начот аст ва падару бобояш дар кучост. Турбати аҷдодону дӯстони худ дар кучоянду дар чӣ ҳоланд. Айни замон мо ба қавми фавтида, ёру дӯстон, шаҳидони Ватан беътиборӣ зоҳир мекунем.

Тақлиф мекардам, ки хангоми таваллуди кӯдак ҳатман намояндаи ҳукумати маҳаллӣ кӯдакдорро муборакбод намуда, доир ба ғамхориҳои беғаразонаи ҳукумат ба волидайнӣ кӯдак маслиҳат бидиҳад. Мавриди фавт низ бо иштирок ва роҳбарии чунин одамон ба амал биёяд. Алоқаи чунин одамон, ки бояд мутасаддӣ бишанд, дар ин ду маврид бо мардум мустаҳкам бошад...

ТУРБАТСОЗӢ ҲАМ САНЪАТ АСТ

Пас аз зиёрати бисёр қабристонҳои бародарии шаҳрҳои Ленинград, Рига, Велнюс, Киев, Курск, Москва ва дахҳо шахру деҳоти дигари Ватанамон фикре доимо қалби маро реш мекунад. Дар ҳамаи қабристонҳои шаҳрҳои ишорашуда ва дигар шахру деҳот, ки дидаам, меҳру муҳаббати инсондӯстию рафоқат, кадрӣ қимати одаме бароъло ҳис карда мешавад. Ҳамаи қабристонҳо ба гулистон табдил дода шудааст. Дар ягон қабристон ҷангу гардро намебинӣ. Мардум мурдаи худ ва дигар халқхоро ворисӣ мекунад.

Ҳама шаҳидони роҳи озодии Ватан-модар, ки дар давраи Ҷанги Бузурги Ватанӣ аз дунё даргузаштаанд, дар қабристонҳои бародарӣ гӯронда, атрофи қабрҳо пурра гулзор карда шудаанд. Дар бисёр вилояту ҳукуматҳо ба хотири фавтидагон хоҷагиҳои гулпарварӣ ташкил карда шудааст. Мардум ба гулпарварӣ шугли беандоза доранд. Барои фавтидагону шаҳидон санги мармар барин чизхоро дарег намедоранд. Қабристонҳо аз рӯи нақша сохта

мешавад, байни қабрҳо ҳама роҳи мраммарӣ аст. Дар сари ҳар як қабр лавҳаи мраммарин ё аз он ҳам хубтар гузошта шудаанд. Дар сари қабри роҳбарони хизбиву шӯравӣ, шаҳидони ворисдори Ҷанги Бузурги Ватанӣ нимҳайкал, расмҳо бо суҳанони нек сабт ёфтаанд. Пешоҳангону ҷавонон ва даъватшавандагон дар назди турбати падару бобоёни марҳуми худ қасам ёд мекунанд.

Аз ин рӯ, мардум халқи худ, миллати худ, таъриху зебопарас-тиҳои халқи худро дӯст медорад. Аз гузаштаи худ бохабаранд. Рӯзҳои истироҳат ба аёдати хешу ақрабо мераванд. Бисёр қабристонҳо бо ҷарғҳои электр мунаввар гардонда шудаанд. Қадру қиммати инсон бисёр баланд аст. Мо қариб дар ҳамаи қабристонҳои бародарии шаҳру деҳоти ишорашуда дар даст расм дорем. Ҳато хангоми иштироки ҷамоатаи мактабии ё дигар коллективҳо дар маъракаи ҷаноза ба воситаи рӯзномаҳои маҳаллӣ миннатдорӣ баён мекунанд. Мо ин фикрро амалан дар шаҳри Уляновск дидем ва дар рӯзномаи вилоятии «Ульяновская правда» мутолиа кардем...

Дар мо ҳолат чӣ тавр аст?

Ба ҳама маълум. Рафтуомад ба қабристонҳо нест. Аҳён-аҳён одамон набошанд, дигарҳо қабри падару бобоҳои худро намедонанд. Солҳою моҳҳо гузаранд ҳам, ба аёдати онҳо намераванд. Қабрҳоро соҳиби намекунанд. Дар баъзе ҷойҳо ҳамин, ки мурда гӯронида шуд, як чанд муддат пас дар болои қабр гову мол меҷаранд, ҳатто марқаб тавела карда мешавад.

Бо вучуди ғамхориҳои ҳукумат оиди «Ҳафтаи поси хотир» ва умуман, нигоҳдорӣ, обод кардану обод нигоҳ доштани қабристонҳо аз тарафи мо, одамон тамоман бештӣборӣ мушоҳида карда мешавад.

Дар диёри мо «Ҳафтаи поси хотир» сатҳӣ гузаронида мешавад.

Тарзи турбатсозии мардуми мо хуб нест. Чӣ тавр? Қабрҳо дар ду намуд сохта мешаванд: шомӣ ва ҷӯбин. Бинобар сабаби бо ҷӯбҳои на чандон хуб аз қабилӣ сафедор пӯшонидани турбат он дар як муддати кӯтоҳ вайрон мешавад. Қабри шомӣ низ аз ин бадтар аст. Дар ҷое, ки мурда мехобад ҳолӣ буда, шафати он, ки тепачаи хок дорад, хурмату эҳтиром карда мешавад. Ҳоло он ки

мардум на ба болои он теппачаҳои хок, балки ба ҷое мераванд, ки дар зерини пой онҳо инсон абадан хоб аст.

Мардуми мо дар бораи бунёд, намуд, санъати ғӯрсозӣ ҳурмату эҳтиром нисбат ба турбатдор намендонанд. Дар ягон музей ё дигар ҷойҳои дахлдор харитаи мазорҳо вучуд надорад. Мо ин фикрҳои қариб дар ҳамаи музейҳои ҷумҳурии назди Балтика мушоҳида кардем. Як мисол, вақт ки ба музейи таърихи кишваршиносии шаҳри Вилнюс меравед, аввал харитаи қабристонҳои асри XI-XII то асри XX, истиқоматгоҳҳои одамони ҷамъияти ибтидоиро мебинед. Мардум гузаштаи худро нағз медонанд ва ба он эътиқоди комил дорад.

Баргардем ба санъати гуристонсозии ниёғони ҳудумон. Шаҳри Мунки давлати Хатлони бостониро мисол мегирем. Ба мушоҳидаҳо, тадқиқоти мо танҳо дар ҳудуди ин шаҳри кӯҳна бештар аз 12 қабристон мебошанд ва онҳо аз ҳамдигар фарқ мекунанд.

Қисме аз онҳо бо хишти пухта сохта шудаанд, ки ҳоло ягон пораи хишт ё устухони мурда вайрон нашудааст. Гайр аз ин намудҳои дигари турбатсозӣ истифода шудааст, ки касро ба ҳайрат меандозад...

Зарур аст, ки ба ободии ғӯристонҳо эътибори ҷидди дода шуда, дар ин бобат мардум, ташкилотҳои дахлд ва мутасаддиҳо аҳамияти даркорӣ диҳанд.

ҚАДРИ ШАҲИД КУ?

Кас гузаштаи бойю ғании мардуми худ, корнамоиву қаҳрамоноҳои ҳамдиёрон ва оромгоҳҳои шаҳидони ҷангҳои шаҳрвандӣ ва Бузурги Ватаниро пеши назар меорад, беихтиёр ба ҳайрат мемонад. Як мисол. Мо 100-солагии Шӯриши Восеъро бо тантана қайд кардем. Ин кори шоён аст. Дар бораи шӯриши Восеъ шӯришорону нависандагон ва олимони бисёр варақҳо навиштаанд. Аммо, ки медонад, ки оромгоҳи Восеъ дар кучост?

Дар Шаҳрисабз, ё дигар ҷо. Ин маълум нест. Касе ҳам ба равшан намудани ин масъала эътиборе надиҳад ва фикр ҳам надорад...

Чи тавре ки аз ёдгориҳои таърихӣ ва бисёр олоти асбобҳои ҷангии ниёгонамон, ки дар дасти мо маҳфузанд ва аз сарчашмаҳои таърихӣ маълум аст, Ховалинг як гӯшаи хурди давлати Хатлон дар гузашта нуқтаи пуриқдори ҳифзи Ватан ҳисоб меёфт. Бисёр гонатгарон дар ин ҷо борҳо шикаст хӯрда буданд...

Вақте ки марқади Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Сафар Амиршоев, Исмат Шарифов, Саидкул Турдиев ва дигар шаҳидони роҳи озодиро дар ҷои ҳалокгардидашон мебинию муқоиса мекунӣ, дар диёри қаҳрамони шаҳид безъитбории калон нисбати ин шахсони муътабар ҳис карда мешавад. Мисол меорем. Сафар Амиршоев дар деҳаи Жижмаряй, совхозии «Кайшядорис», ноҳияи Кайшядориси Литва қаҳрамонона ҳалок шудааст. Аҳли деҳаю хоҷагӣ доир ба ӯ чӣ қор кардааст? Аввалан ҳайкали ӯ дар маркази деҳа, дар байни қабристони бародарист. Ба номи ӯ отряд, дружинаи пешохангон, кӯча ва ғайра аст. Дар ҷое, ки қаҳрамон фавтидааст аз ҷӯби булут ҳайкали ӯ бо ҳаққоқии зебое қомат афрохтааст. Дар пушти ҳайқал ба шарафи Сафар Амиршоев ва ҳамяроқони ӯ себбоғи аҷоибест бунёд карда шудааст.

Зодгоҳи Сафар Амиршоев деҳаи Заргар, ки ҳоло дар Ҷамоати ба номи Лоҳутии ноҳияи Ховалинг воқеъ аст, дар чӣ ҳол мебошад? Оё, дар зодгоҳи қаҳрамон ба хотири ӯ ёдгори бунёд кунем ё ҷорабини ташкил кунем, қори хайр намешавад?

Дар таҳҷои хонаест, ки қаҳрамони ишорашуда ба фронт баҳри ҳифзи хоки Ватан, имрӯзи фирӯзи мо рафтанд ва мо хушбахтона зиндагонӣ мекунем, гову мол мечарад. Ба ин касе эътибор намедиҳад. Қадри шаҳидону қаҳрамонон қу? Дар гапу қоғаз?

... Мо хоки муқаддаси зодгоҳҳои қаҳрамонони шуҷоъро ба сари қабри онҳо чун рамзи эътиром ва пайвастании занҷири меҳри ногусастанӣ гузоштем. Аз он ҷо низ хоки турбати онҳоро овардем...

Зарур аст, ки зодгоҳҳои қаҳрамонон ба нуқтаи зиёратгоҳи мардум табдил дода шаванд. Занҷири қарахтию барҷомондагиро шикаста, ин нуқтаҳо ба манбаи тарғиби тарбияи ҳарбӣ- ватандӯстӣ табдил ёбад. Зеро гуфтаанд, ки агар ба гузашта аз таппонча тир парронӣ, оянда, ба ту аз тӯп тир мепарронанд. Агар мо имрӯз чунин ба гузаштагони худ бо назари безъитборӣ нигарем, дар оянда ба мо аз ин бадтар мекунанд...

ЧАШНИ САИД

Маркази ноҳия - шаҳраки Ховалинг ва деҳоти ашрофи он намуди идона дошт. Шиору навиштаҷотҳо оиди истиқболи чашни фархундаи 100 солагии Шӯриши Восеъ ҷо-ҷо ба чашм мерасид. Дар лабони хурду калон табассаум сайр мекард.

Мардуми таҳҷой ҳар рӯз аз рӯзномаву маҷалла, радиову телевизион оиди чашнгири ва паҳлӯҳои норавшани Шӯриши Восеъ маводҳо мутолиа намудаву дидаву шунида, ҳама хушу гӯш буданд.

Инак, он рӯз фаро расид. Аз нимаи дуввуми рӯзи 27 август меҳмонон аз гӯшаву канори Ватанамон ба Ховалинг раҳсипор мешуданд. Дар сари роҳҳо дар ҷойҳои муайян меҳмононро гулдухтарон, пиру барно бо нону намак пешвоз мегирифтанд. Дастаҳои ҳаваскорони мактабу муассисаҳои фарҳангӣ бо барномаҳои ҷолиби созиву навозии худ хотири ҳозиронро шод менамуданд. Роҳи мошингарди Кӯлоб-Ховалинг симои дигар дошт. Дар ҳарҷо-ҳарҷои ин роҳ ва роҳи Ховалинг - Чуқурак мудом садои мусиқии ҳаваскорони санъат ба гӯш мерасиданд. Охири дастаҳои хунариву гулдухтарон пероҳани зебо ба бар карда бо мизбонони ташнаи истиқболи меҳмонон дар Ҷойхонаи майдончаи чорводарбехкунӣ, қариби сарғаҳи таҳдашти Ховалинг меистоданд.

Инак, 28 август. Оғози рӯз. Ҳаво софу беғубор. Ҳамин, ки офтоби оламоро аз болои кӯҳи Чилдухтарон баромада ба атроф нурпошӣ кардан гирифт, маҷрои истиқболгирии чашни фархундаи 100 солагии Шӯриши халқ бо роҳбарии Восеъи баҳодур торафт фурӯзонтар мешуд. Иди ҳақиқи оғоз меёфт. Баҳусус, хиёбони нав, ки ба наздикӣ номи Восеъро гирифта буд, ба гулистону сумблистони ҳақиқӣ табдил ёфт. Дар назди ҳар як дарвозаи сари роҳ кату мизҳо, дастурхонҳои идонаи пурнозу неъмат густурда буданд. Даъвати сокини хиёбон Усто Абдурахмон Неъматзода кайҳо ҷомаи амал пӯшида буд. Мизбонон бо чехраи кӯшоду лабони пурҳанда омодаи пешвозгирии меҳмонон буданд. Дар симои ҳар яки он ворисони Восеъи бузургвор буданашон дар гуфтор буд.

Чилчанори таърихӣ низ аз ҳаррӯза равшантар буд. Аллакай меҳмонони зиёде он ҷо сайр мекунанд. Дар шафати варзишгоҳи, совхозии «Ховалинг» ошпазҳои номии ноҳия ба хусус, хочагиҳои «Ховалинг», «Восеъ», Дехшӯрои «Ховалинг» даҳҳо дег монда, ба пухтани хӯроқиҳои лаззизу бомазза сар карданд.

Ин гӯша, ки дар паҳлӯи хиёбони ба номи Восеъ воқеъ аст, тарҳи дигар дорад. Баробари гӯшаи хӯрокҳо, гирду атрофи варзишгоҳро бо як тартиби хоса мағозаҳои сайёр бо маводҳои ба намоишу фурӯш гузошта, рангин мекарданд. Мардум баробари сайру саёҳату истироҳат чизҳои хосаи дарқории худро мехариданд. Равуои мардум беист идома дорад. Рафтуомад бо либосҳои идона, маводҳои намоишӣ ва табиати гирду атроф аҷаб зебову гуворо менамояд.

Имрӯз саросари роҳи Лохути-Ховалинг симои дигар дорад. Дар ду тарафи ин роҳи бештар аз 10 километра меҳмононро даста-даста пешоҳангону ҷавонон, гулдухтарони чаканпӯш, сокинони деҳаҳои сари роҳ, аз ҷумла аз Лохутӣ, Тагичар, Тоқаку Даҳани Шол, Чепол, Доробӣ, Хонаҳоқу Шаҳри Мунк, Шехмизону Ҷонбахт ва Дараи Мухтор бо дастурхонҳои пурнозу неъмату файзу баракати диёр пешвоз мегирифтанд. Меҳмонон аз дуру наздики ҳар як гӯшаи кишвари тоҷику беруни он ба диёри Восеъи қаҳрамон меомаданд.

Ақрабаки соат ба 10 майл кард. Аз рӯи барномаи пешакӣ муайянкардашуда қатори мошинҳои меҳмонон аз шаҳраки Ховалинг ба тарафи Дараи Мухтор- зодгоҳи Восеъи бузургвор раҳсипор шуд. Меҳмоноро мардуми канори роҳи Ховалинг Дараи-Мухтор бо гулу гулдаставу дастурхонҳои пурнозу неъмат истиқбол гирифта, хайрамақдам менамуданд. Корвони мошинҳо, истиқболи мизбонон ба табиати гуворои атроф ҳусни зебои нав зам мекард. Хурсандӣ дар лабони хурду калон сайр карда мурғи ҳаёли онҳо ба дуриҳо парвоз менамуд. Симои Восеъи далеру ҳасафони он дар пеши кас ҳаёлан намудор мегашт. Мисраҳои шифоҳии халқ ба ёд меомад:

*Восеъ газост имрӯз,
Чон мубталост имрӯз.
Гавгои рӯзи маҳшиар,
Бар фақерост имрӯз...*

ДАРАИ МУХТОР

Зодгоҳи Восеъи бузургвор дар ин лаҳза тарху симои дигар гирифтааст. Дар даштиҳои канори роҳи афсалтпӯши нав садҳо мошинҳои хурду калон бо тартиби муайян гузошта шудаанд. Рафтуомад ҳамонро идома дорад. Чун аз баландӣ нигарӣ туту олу-чабандак, гелосу олуча, себу муруд ва даҳҳо намуди дарахтон бо неъматҳои чангалҳои гирду атроф бо равуои одамони зиёд якҷоя шуда ба табиати дараи афсонавӣ ҳусни дагир зам мекунад.

Дараи Мухтор имрӯз дар ҳақиқат биҳишти афсонавиरो пеши назар меоварад.

Ду чанори маркази чашнгоҳ ҳаёлан гӯё буданд. Ин дастниҳолони падари Восеъи Шакарбаҳодури Белақ шоҳиди безабони бисёр айёмҳои пурҳаводисанд. Имрӯз гӯё онҳо аҳли чамъомадагонро, ки ба хотираи истиқболи садумин солгарди шӯриши халқ бо роҳбарии Восеъи Дараимухторӣ омадаанд, хайрамақдам мегӯянд. Дирӯзу имрӯз ва ҳатто сад солаҳо гузаштаре бо имрӯз мепайванданд. Хамин, ки воридаи чашнгоҳ гаштӣ, аввал чашми кас ба силсилаи расмҳои калон кардашуда, ки аз натиҷаи походи «Бо пайроҳаҳои Восеъ ва Восеътанон» дар лавҳаҳои начиби тахтагин маҳкам карда шудаанд, мерасад. Ин амали нек ба меҳнату ғайрати нависанда Раҳмон Сафар алоқаи зич дорад.

Дар зери кушачинори бузург, дар ҳавлии қаҳрамони халқ сарвари шӯриш, марди майдону хунар Восеъи бузургвор нимпайкараи қаҳрамон дар дохили пардаи сафед истодааст.

Нимпайкараи ҳайкалтароши номӣ Иванов бо як маҳорати баланд тайёр кардааст. Он тарафтар аз он нусаҳои хонаҳои қадимаи Восеъ дар назди садаи пири ҳамасри қаҳрамон ба ҳусни ин порай замини зебо ҳусн меафзояд.

Ҳамин, ки аз он дарвозаи садаи қадима даромадӣ, анбӯҳи мардум, ки ҳалқавор гирди лавҳаи ёдгории зери чинорхоро печонидаанд, мебинӣ. Дар байни меҳмонон ва умуман мардуми зиёди ба чашномада ситораҳои илму абад ва фарҳанги тоҷик академики АУ собиқ СССР Муҳаммад Осимӣ, яке аз аввалин тадқиқотчиҳои Шӯриши Восеъ, академики АУ Тоҷикистон профессор Баҳодур Искандаров, фолклоршиноси маъруф Асаъадулло Сӯфиев, шоирони номӣ Аскар Ҳаким, Салимшо Ҳалимшо, Шохмузаффар Ёдгорӣ, Сафармӯҳаммад Аюбӣ, Ашӯр Сафар, Муҳаммад Ғоиб, нависандаҳо Раҳмон Сафар, Абдулаҳмид Самад, Яъқуби Ҳикматулло, Сайф Раҳим, Раҷаб Мардон, шоирони халқ Саидахмади Карим, Хол Ислоҳ, Қурбоналӣ Раҷаб, бисёр олимону адибон, рӯзнома-нигорон намояндаҳои Ҳукумати ҷумҳурӣ ва меҳмонони дигари олиқадр меистоданд. Ҳама интизори оғози чашни пуршукӯҳ, садсолагии Шӯриши Восеъ, кӯшодани лавҳаи ёдгорӣ, ташнаи дидори қаҳрамон. Лаҳзае садои табиӣ микрофон атрофро ором намуд. Хомӯшӣ ҳукумфармо шуд. Ба назди микрофон котиби Кумитаи хизбии ноҳия Саидмурод Тағоев, ки дар арафаи чашнгирии ин ид ба ин вазифа омада буд, баромад. Ӯ маҷлиси тантанавиро бо сухани муқаддимавии кафекубиҳои зиёду пурмавҷи ҳозири кушода, аз ҷумла гуфт:

— Имрӯз сарзамини Ховалинг тӯй дорад. Истиқболи чашни садсолагии Шӯриши Восеъ барои тамоми мардуми тоҷик ба иди миллӣ табдил ёфтааст. Дар тамоми корхонаву муассиса ва коллективҳои меҳнатӣ қор зарбдорона ҷӯш мезанад.

Имрӯз мардум бо дастовезҳои меҳнатӣ ба чашнгоҳ омадаанд. Восеъ байрақбардори муборизаи мардуми кӯҳистон дар ҳифзи номус, нанг ва озодӣ буд. Гулхани афрухтаи Восеъ дар Сурхсоқова на танҳо рамзу ишораи шафақи озодӣ буд, балки дар дили халқи тоҷик оташи мубориза парварид. Дар ин мубориза деҳқонони тоҷик шикаст хӯрда бошанд ҳам, ин шикаст дарси ибрати мардуми озодинпарст буд.

Аввалин инқилобчиёни Ховалинг Мирҷон Акбаров, Мирзотӯра Раҳимов, Камол Қурбонов ва дахҳо дигарон қорнамоиҳои Восеъро идома доданд.

Дар давраи Чанги Бузурги Ватанӣ низ корнамоиҳои мардуми мо бо шучоати Восеъ алокаи зич дошт. Чанговарон хангоми рафтани ба ҳимояи Ватан бо номи Восеъ қасам мехӯрданд. Чавонони имрӯзаи Ховалинг низ аз қаҳрамоноҳову далериҳои бобои худ - Восеъ ифтихору сари баланд доранд...

Сухан ба яке аз аввалин тадқиқотчиҳои Шӯриши Восеъ, академик Баҳодур Искандаров дода шуд. Ӯ дар равиши суханонаш аз таърихи пурчилову куҳани мардуми тоҷик мухтасар ёдоварӣ намуда, оиди сабабҳои сар задани шӯриши Восеъ ҳарф зад. Аз ҷумла, қайд намуд, ки шӯриши Восеъ муборизаи мазлумон ба золимон, муборизаи деҳқонон ба амалдорон буд. Қайдгирии ин ҷашни фархунда, чиҳати бузурги инсондӯстиву тарбиявӣ дорад.

Ӯ гузаштаву имрӯзаи ин сарзамини кӯчаки кишвари тоҷикро хеле возеҳ шаҳр дод...

Ҷилави сухан ба яке аз мардони шучоъ, иштирокчиҳои Чанги Бузурги Ватанӣ, аввалин дорандаи ордени Суворов аз тоҷикон, писари ҳамнабарди Восеъ - Карими Шариф, шоири халқ, Корманди Хизматнишондодаи Маданияти Ҷумҳурии Тоҷикистон Саидахмади Карим дода шуд.

Бобои Саидахмади Карим либосҳои ҳарбӣ ба тан камарбанд дар миён, чун низомиёни ҳақиқӣ, лейтенанти калон аҷаб ташнаи ҷашнгирии ин иди пуршукӯҳ буд. Ӯ аввалан ба ҳизбу ҳукумат, ба онҳое, ки барои ҷашнгирии Шӯриши Восеъ сайъ намудаанд, сипосгузори намуд. Пас, аз ҷумла қайд кард:

«Пеш аз Чанги Бузурги Ватанӣ ман мактаби ҳарбиро тамом карда будам. Соли 1936 дар чанд озмунҳои ҳарбӣ ғолиб омадам. Ҳатто ҳамчун ғолиби озмуни шамшерзанӣ соли 1936 аз С.Будёный мукофоту ғрамата доштам. Маро брон дода ба фронт набурдаанд. Ман ариза навиштам, ки бобои ман Восеъ, ки тамоман аз илми ҳарбӣ хабар надошт, ба як тактикаи ҳарбии худ, мири Балчувонро шикаст дод. Душманашро мавҳ намуд. Ман ки илми ҳарбӣ дорам, чаро дар ақибгоҳ монам? Барои ҳамин ба аспии афсонавиам «Ғули бодом» («Цветок медал») то ба дарёи Одери Германия рафтам. Аспам дар соҳили дарёи Одер тир хӯрда мурд. Чангро идома додам. То худӣ Берлин чангқунон рафтам. Ба мо, ҷавонон, ҳамон

вакт хотири Восеъ ва корнамоиҳои ӯ рӯху дармон мебахшид. Имрӯз низ бояд ҷавонон ҳар корро бо номи бобои қаҳрамони худ- Восеъ оғоз намоянд. Бо номи ӯ сазовор бошанд...

Риштаи сухан ба муаллифи ин сатрҳо - директори мактаби миёни рақами 3, иштирокчии саёҳати «Бо пайроҳаҳои Восеъ ва Восеътанон» дода шуд. Ӯ зимни суханронӣ аз зиёрати мазорҳои ҳазорҳо фиристодагони мардуми тоҷик ба Ҷанги Бузурги Ватанӣ, дидани оромгоҳу набардгоҳҳои онҳо ёдоварӣ намуд.

Қайд кард, ки саёҳатчиёни мо дар равиши саёҳат ба 7 ҷумҳурӣ, 15 шаҳр ва бисёр деҳу вилоятҳои ҷумҳуриҳои Россия, Украина, Назди Балтик бисёр мазорҳои тоҷикон, аҷдодони Восеъи бузургвор, аз ҷумла оромгоҳҳои қаҳрамонони Иттиҳоди Шӯравӣ, Сафар Амиршоев, Саидқул Турдиев, Исмаи Шарифов, ки падарони онҳо дар шӯриши Восеъ иштирок карда буданд, рафтанд. Корнамоиҳои ин мардони шучоъ албатта, давоми корнамоиҳои падарон, ба хусус қаҳрамониҳои Восеъи часур аст.

Шоири Белорус Олег Грецкий ба забони равони тоҷикӣ сӯҳбатдорӣ кард: Ман аз хурдӣ ошиқи забони форсу тоҷикам. Орзу мекардам, ки ин забони шаккаринро омӯзам. Ана чанд муддат аст, ки забони муқаддаси шуморо меомӯзам. Ҳоло хеле хуб ба форсӣ –тоҷикӣ ҳарф мезанам. Меҳоҳам ҳаёту рӯҳи гузаштаву имрӯзаи мардуми шуморо ба миллати худ ошно созам. Ман китобҳои зиёде ба забони шумо хондам. Дар осори адабие ҳикмате бароям маъқул шуд, ки чунин аст: Инсон бояд дар зиндагӣ се чиз аноҷом бидиҳад: яке хона обод нигоҳ дорад, дарахти босамар бисабзонад ва фарзанди хуб тарбия кунад. Агар Восеъи қаҳрамон имрӯз зинда мебуд, мекӯшад, ки ворисони ӯ се амали муқаддасро ба некӣ наҷом додаанд. Фарзандони Восеъ имрӯз хонаи обод доранду боғҳои пурсамар ва фарзандони нерӯманду борӯманд...

Шоир Олег Грецкий дар фароварди суханаш шеъри Бозор Собир «Ватан»-ро хеле хубу дилкаш кироат намуд. Пас риштаи сухан ба собиқадори меҳнат, раиси колхозии ба номи Ленини ноҳияи Восеъ Миралӣ Маҳмадалиев ва Саидахмади Карим барои кушодани нимпайкара дода шуд. Ин ду нафар мардони барӯманди диёр кайчӣ ба даст гирифта бо ҳавои кафкӯбиҳои пурмавҷ лантаи

лавҳаи ёдгори ро бурида, пардаи сафедро кушоданд. Нимтанаи Восеъ - қаҳрамони халқи тоҷик намудор гашт. Ҳама ба ӯ дуру дароз дида дӯхта, кафкӯбӣ намуданд.

Навбати тамошо ва ё шиносӣ ба Боғ-музеи Шӯриши Восеъ фаро расид. Дар ин баҳши чорабинӣ муаллифи ин сатрҳо роҳбарӣ ва мутасаддӣ буд.

Қисми тантанавии тамошои Боғ-музеи Шӯриши Восеъ анҷом мепазируфт. Меҳмонони олиқадр дар китоби фикру мулоҳизаҳои тамошобинони музей соядаст гузашта, ба ташкилкунандагону саҳмдорони осорхона баҳои баланд меоданд. Зимнан устодон Муҳаммад Осимӣ, Баҳодур Искандаров ва дигарон миннатдории худро изҳор намуданд.

Зану мард, пиру барно ва умуман касоне, ки ба чашнвораи Шӯриши Восеъ омада буданд, дар дасти аксари онон гулдастаҳо ва дар чехраҳояшон хурсандӣ хувайдо буд. Зодгоҳу нимпайкараи Восеъро зиёрат карда, назди он гулгузорӣ менамуданд.

Дар Дараи Мухтор давоми чашн-сайру тамошо, зиёрату хушӣ хурсандии мардум, равоо ҳамонон идома дошт.

Кафкӯбиҳои пурмавҷ идома меёфт. Барранда меҳмоноро ба тамошои Боғ-музеи Шӯриши Восеъ даъват кард. Лентаи Музеи Шӯриши Восеъро академик М.Осимӣ кушод. Дар ин равиши чашн меҳмононро банд (директории мактаби миёнаи №3-и ноҳия А.Саидов) ба Боғ-музеи Шӯриши Восеъ, баҳусус хонаву ҷой, Замини ҳазормана, ҷойи аз мошинҳои сода истифодабарии Восеъ, ҷойҳои чувози Восеъ, бозикунии кӯдакони Восеъ-Ҳасан, Давлат, Гулизору Носир бо дигарон, дарахтони таърихӣ, дохили бинои музей шинос намудам. Ҳар як ёдгори ро ба меҳмонон муаррифӣ намуда ба саволҳои онҳо ҷавоби пурра меодам.

Ҳамин тавр, Музеи Шӯриши Восеъ, ки аз ҷаҳор хонаи калон ва долони дарози пур аз нигораҳо иборат буд, диққати ҳозиринро ба худ ҷалб менамуд.

Дар ҳар як ёдгорӣ, ба хусус асбобу анҷоми чувозкашӣ пашм-шай, халлоҷӣ, ресмонресӣ, бурё гилем, намад ва бисёр асбобҳои ҷагиву рӯзғордории дигари ҳамзамонии қаҳрамон таърих, фарҳанг,

санъат, далериву часурӣ ва бисёр заҳматҳои неки инсонӣ дар гуфтор буданд.

Дар тайёр кардани мусаввараҳои чобачокунии ёдгориҳо ва умуман ҷиҳозонидани ин осорхонаи бошукӯҳ саҳми расомони душанбегӣ бо сарвари муаллими омӯзишгоҳи расомии ҷумҳурӣ Зиёратшоҳ Довудов калон аст. Онҳо ҳар яу гӯшаи табиӣи Ховалинг, ба хусус Дараи Мухторро ба тасвир дода расмҳои начибе офаридаанд, ки деворҳои музейро аз ҳар иҷиҳат зебову пурмаънӣ менамоянд...

ДАР ЧОЙХОНАИ «ГУЛИЗОР»

Чойхонаи «Гулизор» дар маркази хоҷагии ба номи Восеъ, деҳаи Шехмизон, дар масофаи тақрибан 3 километр ҷанубтари Дараи Мухтор дар лаби ҳавзи таърихӣ «Буттагардон» воқеъ мебошад.

Дар шафати чойхона, дар назди бинои хоҷагии ба номи Восеъ нимпайкараи қаҳрамон аллакай тайёр ва ба матоъи сафед печонида шудааст.

Инак, мо дар маркази хоҷагии ба номи Восеъ, хоҷагие, ки 100 сол пеш Восеъи бузургвор дар заминҳои он гом мезад, кишт мекард, равуо дошт...

Маркази хоҷагӣ серодам буд. Чойхонаи навсохти начибу пурнақшу нигори «Гулизор» одамони зиёдеро истикбол мегирифт. Табиати атроф, бахусус табиати ҳавзи «Буттагардон»-и таърихӣ пурасрор бо равуои мардуми либоси идона бар тан, ба мошинҳои зиёди гуногунранг ва неъматҳои боғоти атроф якҷоя шуда, ба кас ҳаловат мебахшид. Устоҳои гулдасти хоҷагии ба номи Восеъ, аз ҷумла Усто Ҳусайн Раҳимов бо роҳбарии раис Абдуллоҳоча Ғоибназаров ин чойхонаро ба шакли табиӣ сохтанд. Гуё ба қолини рангини табиати атрофи ҳавз танҳо чойхонаи барҳавою пурнақшу нигоре камӣ мекард.

Кош, Гулизор зинда мешуду ин чойхонаи зебои ба номаш гузоштаро медид...

Ҳама ҳозирон маътали омадани меҳмонон буданд. Дар лабони мардум табассум гул мекард. Интизорӣ ба охир расид. Корвони мошинҳои зиёди меҳмонон низ омаданд.

Дар назди чойхона «Гулизор» ва саҳни идораҳои совхозии ба номи Восеъ ҷамъомадҳои кӯтоҳақи хосае баргузор гаштанд. Лентаи чойхонаи «Гулизор» ва пардаи болои нимпайкараи қаҳрамонро шахсони муътабар буридаву кушоданд.

Дар назди нимпайкараи қаҳрамони халқ ва чойхонаи «Гулизор» ҳамоно равуо идома дошт. Меҳмонони зиёд нимпайкараро зиёрат карда, назди он гулдаста мегузоштанд. Ба чойхона омада ба зинапояҳои бостонӣ, ба қавле чилзина поён, назди ҳавз омада атрофи онро тамошо мекарданд ва боз рӯ ҷониби чойхонаи «Гулизор» боло мебаромаданд.

Дар чойхона намудҳои гуногуни хӯроқиҳо ва чойҳо барои мардум тайёр буданд. Сайр дар ин нуқтаи чашнгоҳ ҳамоно давом дошт...

ДАР ХИЁБОНИ ВОСЕЪ

Ҳамаи меҳмонон ба хиёбони Восеъи маркази ноҳия раҳсипор шуданд. Дар даромадгоҳи хиёбон дар дастурхонҳои мизбонон дахҳо намуд анвои хӯроқиҳо: кулчаву нонҳои ҳархела, ширинӣ, ангуру себҳои гуногун, тарбузу харбуза ва ғайра гузошта шуда буданд. Мардум меҳмононро бо нону намак пешвоз мегитрифтанд.

Меҳмонон аз Зарафшону Бадахшон, Хучанду Вахшонзамин ва дигар гушаву канорҳои Ватанамон ба амали неки мизбонон баҳои баланд медодоанд.

Дар сарғаҳи хиёбон, дар шафати фурудгоҳи ҳавои нимпайкараи бузурге бо матои сафед печонида шуда буд. Гирди ин ёдгориро низ анбӯҳи зиёди одамон печонида гирифта буданд. Ҳама чашм ба интизории меҳмонон доштанд.

Дар ин ҷо ҷамъомаде барпо гашт. Ҷамъомадро котиби якуми кумитаим ҳизби ноҳия С.Тағоев кушод.

Сухани нахустин ба муҳаррири ҳафтавори «Адабиёт ва санъат» Аскар Ҳаким дода шуд. Аскар Ҳаким ба сухан баромада аҳли маҷлисро ба ин чашни бошукӯҳ - садумин солгарди Шӯриши Восеъ самимона табрик намуда, дар фароварди суханаш шуъри нави худро дар ситоиши Ватан қироат кард.

Пас, абераи Восеъ Раҷабалӣ Камолов давоми суханро гирифт. Ӯ аз ҷумла гуфт: Имрӯз авлодони Восеъ беш аз 200 нафарро ташкил медиҳанд. Аслан қариб ҳамаи мардуми Ховалинг авлодони Восеъ ба шумор мераванд. Чун ки аксари мардуми ин ҷо ба қавмҳои Восеъ ҳешутаборӣ доранд. Ҳамаи мо аз бобои қаҳрамони худ ифтихор дорем.

Мо, авлодони Восеъ аввалан ҳамаи шумоёнро ба ин чашнвора хайрмакдам мегӯем.

Ба устод Сотим Улуғзода барои дуюмбора зинда гардонидани қаҳрамони халқи тоҷик - Восеъ дар романи “Восеъ”-аш изҳори миннатдорӣ намуда, ба хизбу ҳукумати ҷумҳуриву ноҳия ва онҳое, ки дар ин иди пуршукӯҳ саҳм доранд, ташаққури самимии худро изҳор менамоем.

Мо ваъда медиҳем, ки бо номи бобои қаҳрамони худ сазовор бошем...

Пас, бо кафкӯбиҳои зиёде парда аз болои ёдгори кушода гашт. Ҳайкали қаҳрамони халқи тоҷик намудор шуд. Ҳамоно мардум ба нимпайкара дида медӯхту кафкӯбӣ мекард. Дар охири ҷамъомад ҷонишини раиси комитроияи ноҳия Т.Қ.Назаров ба сухан баромада ҳозиринро хайрмакдам гуфта, ба ҳайкалтарошон А.Иванов ва С. Строганов ва ҷанде дигарон, ки дар таҷлили ин ҷашн саҳми арзанда доштанд, ифтихорномаҳо тақдим намуд.

Сипас, барранда ҳамаи мардумро ба намоиши театрикунонидашудаву консерт, ба назди варзишгоҳи шафати хиёбони ба номи Восеъ даъват намуд. Ҳама роҳро пеш гирифтанд.

ДАР ТЕАТРИ ИДОНА

Имрӯз майдон намуди дигар гирифта буд. Саҳнаи навсохти васеи он начиб менамуд. Аз пушти саҳна дар баландӣ расми

манзаравии Восеъи шамшербадаст рӯ чониби мардум гӯё ба атроф наззора мекард.

Издихоми мардум меафзуд. Майдони гирди васеъ ва сахнаи пешорӯ бо расми гӯёи Восеъ ҳамон шӯриши садсол муқаддам гузаштаи мардум бо роҳбарии Восеъро пеши назар меовард.

Дар як гӯшаи майдон олимону донишмандон, шоирону нависандагон, рӯзноманигорону дигар меҳмонони арҷманд нишаста буданд.

Ҳама ба сахна дида меदӯхт.

Аввало чун ширу шакар консерту баромади меҳмонон оғоз ёфт.

Ровиён: мудирӣ шӯъбаи идеологии кумитаи ҳизби ноҳия Зафар Мирзоев ва муаллимаи мактаби миёнаи рақами 2 Ҳарамгул Мискинова базро оғоз карданд. Баробари иҷрои як суруд ё рақс ба меҳмонон суҳан дода мешуд.

Дар базм шоирон Аскар Ҳаким, Ашӯр Сафар, П.Амирбеков, Қурбоналӣ Раҷаб ва бисёр дигарон ба суҳан баромада, бо ҳарорат ҳарф зада, порчаҳо аз ашъорашон қироат карданд. Санъаткорони маҳаллӣ Меҳрӣ Пираҳмадова, Ойгул Абдурахимова, Қурбон Мирзоев, С.Тоҳиров, Ҳ.Ризқуллоев, С.Раҳимова ва чанде дигарон бо суруд рақсҳои муъҷазу дилфиреби худ хоҳири ҳозиронро шод намуданд.

Дар равиши базм ҷавонои варзишгари Ховалинг Ш.Умаров, А. Одинаев С.Обидов, Н. Одинаев Ф.Ҳафизов, Ш.Қиёмов Н.Миров, Т.Шарифов ва дигарон аз қуллаи Сурхсақова, ки шаб дар ҷои гулхани таърихии Восеъ гулхане аланга мезад, аз он ҷо давида ба машғали дастӣ худ машғали Восеъро фурузон намуданд.

Пас, ба сахна собиқадорони ҷангу меҳнат, дорандаи ордени Суворов Саидахмади Карим, дорандаи ду ордени Шараф Муродалӣ Маҳмадалиев, М.Шерализода, С.Одинаев, С. Рустамов, П.Бобохонов, Б.Саидов, С.Каримов, С.Табаров ва дигарон ба сахна баромаданд.

Дар ин лаҳза намоиши театрикунидашудаи «Шӯриши Восеъ» оғоз шуд.

Намоиш бо қалами шоир Сафармуҳаммад Аюбӣ тааллуқ дошт. Дар он санъаткорон маҳорати баланд нишон доданд. Бахусус нақши Восеъ (дар нақш корманди шӯъбаи маданияти ноҳия Субҳон Саидов) ва Гулизор (дар нақши Гулизор ҳамшираи тиббӣ Паригул Раҷабова, духтари шоири Қурбоналӣ Раҷаб) хеле табиӣ офарида шуда буд. Махсусан ҳангоми иҷрои суруди «Вой алами Гулизор» ашк дар чашмони бисёриҳо ҳалқа мезад.

Нақшҳои деҳқон (дар нақши Х. Ризқуллоев) закотӣ (А. Абдурахимов), мири Балҷувон (Н. Одинаев) ва дигарон начиб буданд.

Ҳангоми поёнёбии намоиши театрикунонидашуда қатори мошинҳо ба майдон омаданд. Дар болои мошинҳо (КАМАЗҳо), ки чун хонаҳои имрӯза бо чодари гулдӯзӣ ва лавозимоти хозиразамон ҷихозонида шуда буданд, модарон меистоданд, ки писарони онҳо дар арафаи 100 солаги Шӯриши Восеъ таваллуд ёфтаанд. Аз ҷумла Восеъ Саидов, Восеъ Салимов, Восеъ Тағоев, Восеъ Каримов, Восеъ Сафаров буданд. Восеъҳо ҳоло (соли 2008) ба 20 солагӣ қадам монда, дар донишгоҳу донишқадаҳои ҷумҳуриямон таҳсил менамоянд...

Барномаи чашнгирии 100 солагии Шӯриши Восеъ ба охир расид. Ҳамоно равуо ва сайру гашт идома дошт.

Тамоми чорабинии чашни фарҳундаи 100 солагии Шӯриши Восеъро рӯзноманигорону наворгирандагон аз вилояту ҷумҳурӣ бо худ сабт намуда, ба мардуми кишвар шунавониданд ва намоиш доданд.

Пас аз чашни мазкур дар аксар рӯзномаву маҷаллаҳои вилоятӣ ва ҷумҳуриявӣ хабару мақола, гузоришу расмҳо ба таъб расиданд...

Дар равиши сафар ҳангоми аз як шаҳр ба шаҳри дигар рафтанимон ба штаби чашни 100 солагии шӯриши Восеъ, ба Ховалинг аз рафти корҳоямон барқияҳо мефиристодем ва онҳо дар рӯзномаи ноҳиявӣ «Коммунисти Ховалинг» мунтазам ба таъб мерасиданд...

БА ХОТИРИ ҚАҲРАМОНИ ХАЛҚ

Восеъ тақрибан солҳои 1845-1847 дар деҳаи Дараи Мухтори Ховалинг таваллуд ёфта, ба камол расидааст. Ӯ ҳамчун сарвари шӯриши соли 1888 дар Шаҳрисабз шаҳодат ёфтааст.

Падараш Шакар Баҳодур ва бобояш Белақ ном доштанд. Восеъ дар зодгоҳаш бо номҳои Абдулвосеъ ва Мулловосеъ шӯҳрат дошт. Чун падару бобояш баҳору тобистон ба деҳқонӣ шуғл варзида зимистон ба чувозкашӣ машғул мешуд.

Баъди паҳш намудани шӯриши халқ бо сарвари Восеъ дар васфи Восеву ҳамнабардҳои ӯ мардум ривоят, шеърӯ сурудҳо ва достонҳои зиёде офаридаанд. Чакидаҳои зерин аз ҷумлаи онҳост:

*Восеъ газост имрӯз,
Чон мубталост имрӯз.
Ғавғои рӯзи маҳиар,
Бар фақирост имрӯз.*

*Восеъ буд сабзина рӯ,
Одами калони чор паҳлӯ.
Сарбозоро зад ҳар сӯ,
Восеъ марди майдонай.*

*Замину замон ларзонай,
Беғу қозӣ ҳайронай.
Восеъ даромад дар майдон,
Монанди шерри жаён.*

*Хонаи миро кард вайрон,
Ай ҷавру зулми мирон,
Гардида мулк вайрон,
Ҷазир гаитанд фақирон...*

Баъдтар омӯзишу таҳқиқоти Шӯриши Восеъ чараён ёфт. Дар бораи Восеъ ва исёнаш аввалин асарҳо офарида шудаанд. Абду-

рауф Фитрат қиссаи шӯриши Восеъро охири солҳои 20 навишт. Адибони номии тоҷик Абдусалом Дехотӣ ва Мирзо Турсунзода бо номи «Шӯриши Восеъ» аввалин шуда либретои операи «Восеъ»-ро навиштаанд (соли 1949). Сотим Улуғзода солҳои 60-ум зодгоҳу набардгоҳҳои қаҳрамонро дид ва бо пайвандону наздикони Восеъ вохӯрд. Ба мӯсафедони маҳаллӣ сӯҳбат кард. Дар натиҷаи заҳматҳои хеле гарон романи таърихии «Восеъ»-ро (соли 1967) офарид. Восеъро дуҷумбора зинда кард.

Дар васфи Восеъ ва ҳаммаслакони ӯ бисёр олимони тоҷик тадқиқотҳои анҷом доданд. Академикҳои Бобоҷон Ғафуров, Баҳодур Искандаров аз ҷумлаи онҳонд.

Солҳои 30 дар рӯзномаву маҷалла ва китобҳои дарсӣ намунаҳои аз эҷодиёти мардум дар бораи Шӯриши Восеъ дарҷ ёфтанд.

Маҷмӯаи нахустини халқӣ бо номи «Адабиёти даҳанакӣ» (Сталинобод- Самарқанд, 1934) аз ҷоп баромад, ки дар он боби «Таронаҳои халқ дар хусуси Восеъ» иборат аз 18 банд дарҷ шуда буд.

Соли 1941 китоби Лутфулло Бузургзода ва Раҷабалӣ Ҷалилов «Инъикоси Шӯриши Восеъ дар фолклор» (Сталинобод-Ленинград, 1941) аз ҷоп баромад.

Солҳои гуногун дар матбуоти тоҷик бисёр мақола, шеърҳои сурудҳои нашр шудаанд.

Соли 1985 китоби донишманди тоҷик Баҳром Шермухаммадов ба унвони «Восеънома» нашр гардид. «Восеънома» натиҷаи ҷустуҷӯ ва тадқиқотҳои тӯлонии муаллиф буд. Ва он дар байни хонандагон эътибори хоса пайдо кард.

Боиси қайд аст, ки яке аз аввалинҳо шуда соли 1931 С.Раҳимӣ микдори зиёди сурудҳои халқиро ҷамъ намуда, ба таъби расонид. Соли 1931 Бинаш ва Муродзода аз даҳони мардум сурудҳои ва нақлу ривоятҳои зиёде навиштаанд.

Муҳаққиқон Л.Бузургзода ва Р.Ҷалилов дар бораи Шӯриши Восеъ корҳои зиёде ба сомон расонидаанд.

Шуҷоати Восеъ диққати адибони тоҷикро низ ба худ кашидааст. Симои Восеъ дар эҷодиёти адибон чун рамзи далериву

мардонагӣ, дарёдиливу душманбадбинӣ, ватандӯстиву халқдӯстӣ дар солҳои гуногун акс ёфтааст.

Аз ҷумла шоирони зерин дар бораи Восеъ шеърӯ дostonҳо ба қалам додаанд:

Ғаффор Мирзо («Шаршараи Восеъ» ва «Рӯҳи Восеъ»), Мӯъмин Қаноат («Қатли Восеъ»), Басир Расо («Қадамгоҳи Восеъ»), Ҳабибулло Файзулло («Суруди Дарё»), Мастон Шералӣ («Ҳайкали Восеъ»), Гулназар («Дар баҳорон») ва ғайраҳо...

Шоирони халқ, ҳамдиёрони қаҳрамон Бобоюнус Худойдодзода, Қурбоналӣ Рачаб, Саидахмади Карим, Хол Ислоҳ ва дигарон низ дар васфи Восеъи часур шеърӯ dostonҳо эҷод намудаанд.

Адибони муосири маҳаллӣ ҳам дар васфи Восеъ шеърҳои зиёде гуфтаанд...

Дар арафаи чашнгирии 100 солагии Шӯриши Восеъ дар матбуоти маҳалливу ҷумҳуриявӣ шеърӯ dostonҳо, нақлу ривоят, мақолаву маводҳои зиёде оиди Восеъи бузургвор ва шӯриши халқ бо роҳбарии ӯ акс ёфтанд, ки тавассути онҳо (сарфи назар аз баъзе таҳрифҳо) бисёр паҳлӯҳои норавшани Шӯриши Восеъ васеътар фурузон гаштааст.

БА ПОЯИ ХОТИРИ ВОСЕЪ

Халқ хотираи қаҳрамони худро пос медорад. Бо ному ори Восеъ ҳар як фарди тоҷик ифтихор дорад.

Имрӯз бо номи қаҳрамон ноҳия дар вилояти Хатлон аст. Ноҳияи Восеъ то 20 сентябри соли 1961 Арал ном дошт, 19 августи соли 1957 ташкил ёфта буд...

Ноҳияи Восеъ дар нишебии чануби шарқии қаторкӯҳҳои Вахш воқеъ мебошад. Аз маркази ноҳия то ба зодгоҳи Восеъ - Дараи Мухтори Ховалинг 100 километр, то шаҳри Кӯлоб, 18 километр ва то шаҳри Душанбе 184 километр дурӣ аст...

ШАҲРАКИ ВОСЕЪ

Шаҳраки Восеъ 29 августи соли 1964 номи маркази ноҳияро гирифт. Ҳоло шаҳраки Восеъ бештар аз 10 ҳазор нафар аҳоли дорад.

Восеъобод, деҳа дар Ҷамоати Меҳнатободи собиқ колхозии «Москва»-и ноҳияи Восеъ. Аз Восеъобод то шаҳраки Восеъ бештар аз 5 километр масофа аст.

Восеъободи калон, деҳа, маркази Ҷамоати Меҳнатободи ноҳияи Восеъ. Масоҳат аз Восеъободи калон то маркази ноҳия 6 километр мебошад.

ХОҶАГИИ БА НОМИ ВОСЕЪ

Ин хоҷагӣ соли 1976 дар заминаи совхозии «Ховалинг» ташкил ёфт. Худуди калонро дар бар мегирад. Соҳаи асосии хоҷагӣ чорводориву зироаткорист.

Хоҷагии ба номи Восеъро аз маркази ноҳияи Ховалинг дарё-чай Оби Мазор ҷудо мекунад. Маркази хоҷагӣ деҳаи Шехмизон мебошад. Хоҷагии мазкур соли 1998 номи Ассотсиатсияи иҷоракоронаи ба номи Восеъ ва соли 2004 номи хоҷагии иҷоравии ба номи Восеъро гирифтааст.

Барои пос доштани хотираи қаҳрамони халқи тоҷик Восеъ дар маркази ноҳияи Восеъ пайкараи азимеро Игор Иванов офаридааст. Дар назди идораи собиқ совхозии ба номи Восеъ, дар Дараи Мухтор - зодгоҳи қаҳрамон, дар сарғаҳи хиёбони ба номи Восеъ воқеъ дар маркази ноҳияи Ховалинг - дар назди фурудгоҳи ҳавоӣ нимпайкараҳо гузошта шудааст. Ҷамаи нимпайкараҳоро ҳайкалтароши чавон Игор Иванов (соли 1988) офарида аст.

Дар арафаи чашнгирии 100 солагии Шӯриши Восеъ рассомони тоҷик як силсила асарҳо эҷод намудаанд. «Исёни Восеъ» ва асарҳои дигар «Шӯриши Восеъ»-и рассомони номии тоҷик Лауреати мукофоти комсомоли Ленини Тоҷикистон Сабзаалӣ Шарифов аз ҷумлаи онҳост.

Бо ташаббуси кормандони музеи ҷумҳуриявии муттаҳидаи таърихиву кишваршиносӣ ва санъати ба номи Бехзод дар арафаи чашни 100 солагии Шӯриши Восеъ намоиши сайёр дар мавзӯи «Саҳифаҳои фаромӯшнашавандаи таърихи халқи тоҷик» дар Қасри маданияти шаҳри Кӯлоб баргузор гашт. Дар намоиш бештар аз 150 нигора ба ёдбуди қаҳрамони халқи тоҷик Восеъ гузошта шуда буд.

Бахшида ба садумин солгарди Исёни Восеъ ду намуди нишонҳои сари синагии Восеъ бароварда шуд. Дар якеи онҳо симои Восеъ бо шамшераш акс меёфт..

Чашни 100 солагии Шӯриши Восеъ бо қарори махсуси Ҳизбу Ҳукумати Тоҷикистон дар соли 1988 дар ҷумҳурии бо тантана қайд карда шуд.

Ба ин муносибат 2 сентябри соли 1988 дар шаҳри Душанбе ва 28 августи соли 1988 100 солагии шӯриши Восеъ дар зодгоҳаш Ховалинг бо тантана чашн гирифта шуд.

Дар ин рӯз чойхонаҳои «Гулизор» дар совхозии ба номи Восеъ, Боғ-музей, Шӯриши Восеъ дар Дараи Мухтор, нимпайкараҳои қаҳрамон дар совхозии ба номи Восеъ ва хиёбони ба номи Восеъ дар Дараи Мухтор кушода шудаанд.

Бахшида ба 100 солагии Шӯриши Восеъ бо қарори махсуси ҳукумат аз 27 июл то 27 августи соли 1988 дар ҳаёти даҳ нафар саёҳат ташкил ёфт. Саёҳат «Бо пайраҳои Восеъ ва Восеътанон»

ном дошт ва ба он нависанда Раҳмон Сафар сарварӣ мекард, Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ Ҳайдар Қосимов аз ҷумлаи аъзоёни он саёҳат буд.

Мақсад аз зиёрати оромгоҳи қаҳрамонҳои Иттиҳоди Шӯравӣ Исмаи Шарифов, Сафар Амиршоев, Саидкул Турдиев иборат буд, ки падару бобоҳои онҳо дар шӯриши Восеъ ширкат намуда буданд.

Саёҳатчиён ба 7 Ҷумҳурӣ: аз ҷумла Русия, Украина, Латвия, Литва, Эстония сафар карда, оромгоҳҳои ҳазорҳо тоҷиконро зиёрат намуданд.

Дар рӯзи чашн дар Дараи Мухтор намоиши бузурге аз натиҷаи саёҳат ба намоиш гузошта шуд...

Хулоса, ҳаёт, ҷасорату қаҳрамонӣ, мақсаду маром, нангу номус ва муборизаҳои Восеъ аз худшиносии ҳудогоҳӣ, ғуруру ифтихори миллӣ ва ватандустию инсондӯстии ӯ дарак дода, барои халқу миллати худ, чашмонаш кушода, далеру қаҳрамонона ҷон доданаш бузургист.

... Ӯ намеирад. Меҳру муҳаббат ва қаҳрамониҳояш дар замиру дидаи мардуми тоҷик маъво гирифта, аз аср ба аср ва аз дил ба дилҳо мегузарад...

М У Н Д А Р И Ч А

Сарсухан.....	3
Аз муаллиф	6
Дар Уляновск. «Восеъ» дар музеи Улянов.....	9
Дар ҳалкаи мактабиён.....	12
Тӯй дар «РСС Тоҷикистон».....	13
Дар тарабхонаи «Венец».....	16
Фаромӯш шудани портрети Восеъ.....	17
Ленинград (Санкт-Петербург). Дар қабристони Пскаревск.....	19
Дар Ҷумҳурии Латвия. Аз паи ҷустуҷӯи оромгоҳи қаҳрамон	23
Оромгоҳи Исмаи Шарифов.....	26
Ҷашни зодрӯз дар Юрмала.....	31
Ҷумҳурии Литва. Дар Вилнюс	34
Дар гарнизони шаҳр.....	35
Мазори Антакалнис.....	36
Жижмаряй - Оромгоҳи Сафар Амиршоев.....	37
Вохӯрии «Восеъ» бо «Сафар Амиршоев».....	39
Деҳаҳо ободу мардум шод.....	42
Дар Ҷумҳурии Украина. Лаҳзаҳои дар ғӯристони «Байково».....	45
Мухорибан Курск. Дар мазори Исмаил Ҳамзаалиев.....	49
Дар роҳ.....	51
Дар набардгоҳҳои танкӣ.....	53
«Баландии 226,6».....	54
Ҳавзи Асрор.....	56
Дар деҳаи Карташовка.....	57
Шаҳри Қаҳрамон. Дар музеи Қувваҳои Мусаллаҳи ИҶШС	60
Нигораи «№1098, 1944 № ВК.265».....	61
Вохӯрӣ дар идораи рӯзномаи «Красная Звезда».....	62
Шарораҳои маҳфуми зиндагӣ. Бани одам аъзои якдигаранд.....	65
Турбатсозӣ ҳам санъат аст.....	65
Қадри шаҳид ку?.....	67
Ҷашни сайд	69
Дараи Мухтор.....	71
Дар ҷойхонаи «Гулизор».....	76
Дар хиёбони Восеъ.....	77
Дар театри идона.....	78
Ба хотири қаҳрамони халқ.....	81
Ба пояи хотири Восеъ.....	84
Шаҳраки Восеъ.....	84
Ҳоҷагии ба номи Восеъ.....	84

Амир Сайиди Мункӣ

ПАЙВАНДИ ДИЛҲО

Бо пайроҳаҳои Восеъ ва Восеътанон

Мухаррир: *Раҷаб Мардон.*

Мухаррири
техники: *А. Мираҳмадов.*

Тарроҳ: *Ф. Раҳимов.*

Мусахҳех: *Восеъ Сайидзода.*

Ба матбаа 20.03.2008 супорида шуд. Ба чоп 29.03.2008 имзо шуд. Андозаи 60x84¹/₁₆. Коғазӣ офсетӣ №1. Хуруфи адабӣ. Чопи офсет. Чузӣ наشريю хисобӣ 5,5. Адади нашр 500 нусха. Супориши №14/08.

Нашриёти «*Эҷод*».

734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 36.

Тел.: 221-95-43. E-mail: ejodfir@mail.ru.